

BULLETIN²⁰¹² 2

NÁRODNÍ PROTIDROGOVÉ CENTRÁLY

VÝROČNÍ ZPRÁVA NÁRODNÍ PROTIDROGOVÉ CENTRÁLY 2011

ROČNÍK XVIII

**BULLETIN
NÁRODNÍ PROTIDROGOVÉ CENTRÁLY**

Vydavatel:

Policie České republiky
Národní protidrogová centrála
Služby kriminální policie a vyšetřování

Redakční rada:

plk. Mgr. Jakub FRYDRYCH
plk. Ing. Petr KOČÍ
plk. JUDr. Břetislav BREJCHA
Doc. Dr. JUDr. Jan HEJDA
Doc. JUDr. Jozef ČENTĚŠ, PhD.
Doc. JUDr. Jozef METENKO, PhD.
Doc. Ing. Renata ŠTABLOVÁ
PhDr. Miroslav NOŽINA, PhD.
Mgr. Jaroslav ŠEJVL
pplk. JUDr. Ing. Marek BLAŽEJOVSKÝ

Vedoucí redakce:

Miloš VANĚČEK
Tel. 974 835 853, 603 191 408

Adresa:

Policejní prezidium České republiky
Poštovní příhrádka 62/NPC
170 89 Praha 7
bulletinnpc@centrum.cz

Vydává:

oddělení vydavatelství obchodního odboru
Tiskárny MV, Bartůňkova 1159/4
Poštovní schránka 10, 149 01 Praha 4
Tel.: 974 887 341, 974 887 335
Fax.: 974 887 333

Tiskne:

Tiskárna MV, p. o.,
Bartůňkova 1159/4, 149 01 Praha 4
Tel.: 974 887 312, Fax.: 974 887 395
Vychází 4x ročně, cena 73,- Kč
Roční předplatné 292,- Kč
Plus distribuční poplatky

Objednávky přijímá a vyřizuje:

Tiskárna MV, p. o., obchodní úsek,
Bartůňkova 1159/4, 149 01 Praha 4
Tel.: 974 887 334, 974 887 335, 974 887 341
Fax.: 974 887 333
e-mail.: bohupil.strnad@tmv.cz

Distribuci vyřizuje:

Jindřich MATOUŠ – distribuce tiskovin

Za věcnou správnost příspěvků ručí autoři

Přetisk povolen pouze se souhlasem redakce

Podávání novinových zásilek

Povolila Česká pošta, s. p., Odštěpný závod Praha
Čj.: 6119/96 ze dne 15. 10. 1996

Určeno pro služební potřebu Policie ČR, Obecní policie,
Státního zastupitelství, soudů a vybraných institucí.

Povoleno MK ČR – 7834
ISSN 1211-8834

Grafické zpracování obálky:
Pavel VLASÁK

OBSAH:

2. ÚVODNÍ SLOVO ŘEDITELE NPC
3. VÝROČNÍ ZPRÁVA NÁRODNÍ PROTIDROGOVÉ CENTRÁLY 2011
17. ÚSPĚCHY TOXI TÝMU V ROCE 2011
Ivana JEŽKOVÁ
20. CELNÍ SPRÁVA ČR, STRUČNÁ INFORMACE 2011
Marek SOKOL
24. ORGANIZOVANÝ ZLOČIN V EU A SOUČASNÉ TRENDY V EVROPSKÉM NELEGÁLNÍM OBCHODU S DROGAMI (ZPRÁVA OCTA 2011)
Miroslav NOŽINA
28. SEMINÁŘ K PROBLEMATICE DROG A ŘÍZENÍ MOTOROVÝCH VOZIDEL NA POLICEJNÍ AKADEMII ČR V PRAZE
Jaroslav HOŘÍN
31. OVLIVNĚNÍ ŘIDIČE V DOBĚ DOPRAVNÍ NEHODY SE ZVLÁŠTNÍM ZŘETEM NA JEHO OVLIVNĚNÍ LÉKY A NARKOTIKY
Jaroslav HOŘÍN
38. PRVNÍ ČESKOU OBĚTÍ KOKAINU BYLA POŠTOVNÍ ÚŘEDNICE ALŽBĚTA LANGEROVÁ
Blanka KOVAŘÍKOVÁ, Miloš VANĚČEK
42. OBRAZCE PAPILÁRNÍCH LINIÍ LIDOOPŮ. ROZDÍLNOST OBRAZCŮ PAPILÁRNÍCH LINIÍ U ČLOVĚKA A LIDOOPŮ
Zdenka JEŘÁBKOVÁ, Jaroslav SVOBODA
45. KNIHOVNIČKA
Miloš VANĚČEK

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

výroční zpráva Národní protidrogové centrály Služby kriminální policie a vyšetřování Policie České republiky bilancující uplynulý rok z pohledu orgánů vymáhajících právo v České republice, kterou již tradičně předkládáme odborné i laické veřejnosti, má snahu mapovat zásadní vývojové trendy v oblasti nelegální výroby a obchodu s omamnými a psychotropními látkami a jedy na území České republiky. V mezinárodním kontextu země uprostřed otevřené Evropy popisuje míru angažovanosti jednotlivých organizovaných zločineckých uskupení, která jsou zapojena do nelegální výroby a obchodu s nelegálními drogami a snaží se predikovat zásadní rizika spojená s možným vývojem drogové scény v ČR. Výroční zpráva je doplněna statistickými a kazuistickými daty, o která se popisovaný stav argumentačně opírá.

V České republice zůstává i nadále největším problémem masová nelegální výroba metamfetaminu v domácích, tzv. „kuchyňských“ laboratořích. Oproti předchozím letům se progresivně zvýšil podíl zapojení vietnamských zločineckých uskupení do velkoobjemové výroby a distribuce metamfetaminu, jejíž produkce je orientována i na pokrytí zvýšené poptávky v příhraničních oblastech se SRN. S tím úzce souvisí přetrvávající problém dostupnosti léků s obsahem pseudoefedrinu v Polsku a nárůst obchodu s efedrinem. Alarmujícím jevem je setrvalý vzestupný trend průmyslového pěstování konopí tzv. „indoor“ technologiemi, jehož produkce se vyznačuje stabilní kvalitou sklizně a obsahem účinné látky THC v rozpětí 12–20 %.

Tento druh trestné činnosti má klasickou

kriminální podstatu při zapojení organizovaných zločineckých uskupení původem zejména z Vietnamu, přičemž produkce saturuje ve zvýšené míře domácí trh při nárůstu počtu případů vývozu takto vypěstovaného konopí do okolních států. Tradičním a přetrvávajícím problémem zůstává organizovaný dovoz heroinu ze zemí Západního Balkánu, který se na území ČR dostává ve víceletém srovnání stále častěji méně kvalitní. Obdobná situace je v případě kokainu, který získává na oblibě zvýšenou dostupností a příznivější cenou, jež je většinou vykoupena masivním ředěním kokainu různými, často i zdraví ohrožujícími látkami. V meziročním srovnání lze pozorovat opětovný výskyt tabletovaných syntetických drog s účinnou látkou MDMA, i když stále v rámci taneční scény převládají tabletované drogy s účinnými látkami ze skupiny piperazinů či výskyt psychoaktivních látek označovaných jako nové syntetické drogy, které velmi často nepodléhají zákonné regulaci.

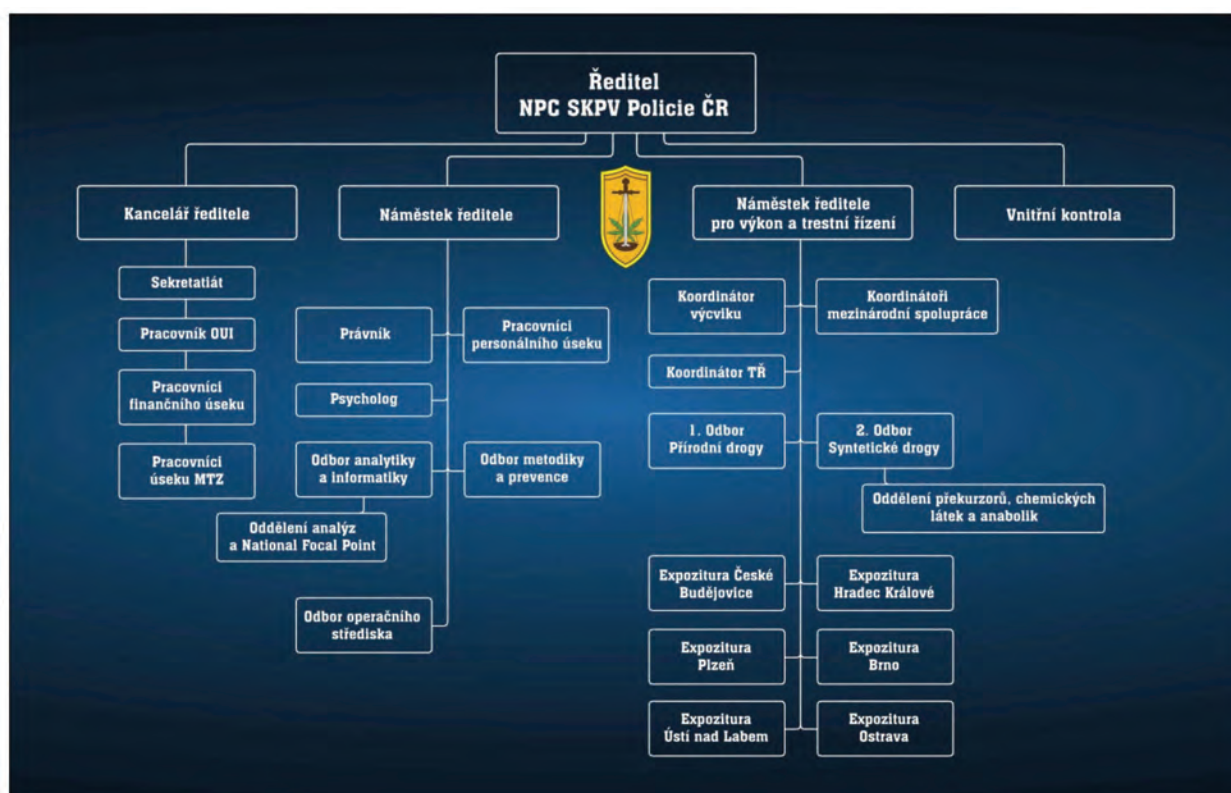
Z pohledu vymáhání práva stále výrazně převažuje stíhání osob pro kvalifikované skutkové podstaty drogových trestných činů nad skutky, které souvisí s držení drog pro vlastní potřebu. Úroveň vymáhání práva v oblasti drogových přestupků je v evropském srovnání stále velmi nízká a výrazně přispívá k zvyšování subjektivně vnímané dostupnosti některých druhů drog a podporuje vysokou společenskou a mediální toleranci rizikového užívání zejména konopných drog.

*vrchní rada plk. Mgr. Jakub Frydrych
ředitel NPC SKPV PČR*

VÝROČNÍ ZPRÁVA NÁRODNÍ PROTIDROGOVÉ CENTRÁLY SLUŽBY KRIMINÁLNÍ POLICIE A VYŠETŘOVÁNÍ 2011

Organizace a činnost Národní protidrogové centrály

Organizační struktura Národní protidrogové centrály odpovídá náročným úkolům, které jsou na ní kladeny. Ve vztahu k jednotlivým problematikám a jednotlivým regionům jsou výkonné (tj. ty, které se zabývají přímo odhalováním drogové kriminality) součástí rozděleny na dva pražské odbory a šest regionálních expozitur.

OBCHOD S METAMFETAMINEM

Výroba metamfetaminu nadále zůstává v ČR atomizována a v podobě malých varen se s touto trestnou činností setkává Policie ČR prakticky na celém území ČR. S cílem ztížit zadokumentování trestné činnosti pachatelé často konstruují malé varny, které se dají velmi snadno přenášet či převážet. Celkový počet odhalených varen metamfetaminu se zvýšil z 308 (v roce 2010) na 338 v roce 2011.

V minulém roce, stejně jako v letech předchozích, byl na území ČR metamfetamin vyráběn převážně z pseudoefedrinu (dále jen PSE), který pachatelé extrahovali z volně prodejných léčiv. Tato léčiva se

dají zakoupit nejen v ČR, ale i v sousedních zemích, zejména v Polsku, SRN, na Slovensku a nově také v Maďarsku. Velmi často se jedná o přípravek „Zyrtec“ s obsahem 120 mg PSE v lékové jednotce. K nákupu léčiv s obsahem PSE v zahraničí dochází nejen vzhledem k nižší ceně než na trhu v ČR, ale především pro vyšší obsah PSE. Byly také zaznamenány případy dovozu léčiv, s obsahem PSE původem z Vietnamu a Číny. Byl taktéž zaznamenán případ nelegálního dovozu efedrinu z Holandska.

V roce 2011 došlo k většímu zapojování osob vietnamské národnosti do samotné výroby metamfeta-

minu. Jimi vyrobený pervitin je velmi kvalitní se 75 % účinné báze, což se rovná téměř 100 % čistotě pervitinu. Takto vyrobený pervitin je následně distribuován nejen v ČR, ale dochází k jeho masivnímu vývozu do SRN.

V jednotlivých krajích byl počet odhalených varen metamfetaminu přibližně stejný jako v roce 2010. Pouze v kraji Zlínském a Olomouckém, byl počet odhalených varen metamfetaminu oproti minulému roku vyšší, a to o více jak 200 %.

Operace „SANG“

Po několikaměsíčním prověřování trestné činnosti byla ve spolupráci s Útvarem rychlého nasazení a Zásahovou jednotkou Policie ČR Krajského ředitelství Ústeckého kraje zadržena organizovaná skupina devíti osob vietnamské národnosti, sedmi mužů a dvou žen, která se zabývala výrobou a distribucí omamných a psychotropních látek, konkrétně metamfetaminu. Část této skupiny byla zadržena v Litvínově bezprostředně při výrobě metamfetaminu, který měl saturovat potřebu trhu po této droze na území Ústeckého kraje a dalších míst České republiky. Další aktivitou této skupiny bylo „indoor“ pěstování konopí a následná výroba marihuany, která byla vyvážena do SRN. Na základě těchto skutečností detektivové NPC kontaktovali kooperující složky v SRN, kterým se podařilo zadržet tři kurýry se 17 kg marihuany.

Při provedených domovních prohlídkách a prohlídkách jiných prostor byla zajištěna finanční hotovost

245 000,- Kč, 750 EUR, 100 USD, 2 laboratoře na výrobu metamfetaminu a cca půl kilogramu metamfetaminu ve stádiu výroby. Dále se podařilo zajistit dohromady 200g různých drog, konkrétně heroinu, hašiše a kokainu, chemikálie potřebné k výrobě metamfetaminu a 4 kg „vyloupaných“ tablet léků s obsahem PSE. V prostorách objektu v Litvínově byla zajištěna rovněž jedna „indoor“ pěstírna konopí.

Všichni zadržení pachatelé byli policejním radou NPC obviněni pro trestný čin nedovolené výroby a jiné nakládání s omamných a psychotropními látkami a jedy dle § 283 odst. 1, odst. 2, písm. a), odst. 3, písm. c), odst. 4, písm. c) trestního zákoníku, za což jim v případě prokázání viny a pravomocného odsouzení hrozí trest odnětí svobody až na 18 let. Okresní soud v Ústí nad Labem rozhodl o umístění všech pachatelů do vazby.

Operace Bambusa

Operace byla zaměřena na dovoz většího množství léků obsahujících PSE ze SRN do ČR, za účelem další distribuce a následné výroby metamfetaminu.

Jedna žena vietnamské národnosti byla významnou odběratelkou léků obsahujících PSE (zejména Acatar, Cyrus, Rhinopront a Zyrtec), které si nechávala obstarávat od své dodavatelky v SRN a tyto pak dále distribuovala dalším osobám z řad vietnamské komunity, převážně na území hl. m. Prahy, Plzeňského, Karlovarského a Ústeckého kraje. Léky, pocházející převážně ze SRN, částečně pak z Maďarska a Turecka, do ČR dopravovala dodavatelka sama, nebo si najímala kurýry. V Praze pak byly léky s obsahem PSE překládány za účelem další distribuce.

Na základě získaných důkazů přistoupili detektivové NPC k samotné realizaci v součinnosti se Zásahovou jednotkou PČR hl. m. Prahy. Při samotné realizaci policisté v Praze zadrželi vozidlo, v němž se nacházelo 16 kusů papírových krabic s celkem 666 kusy balení léku zn. ZYRTEC s obsahem PSE. Současně proběhlo zadržení tří osob vietnamské národnosti, z nichž dvě byly na základě rozhodnutí soudu umístěny do vazby, a jedna osoba je stíhána na svobodě.

Ze zajištěných léků, by bylo možné vyrobit cca 700 g metamfetaminu. Na nelegálním trhu by na nich organizátor této trestné činnosti vydělal cca 600 000,- Kč.

Oběma zadrženým pachatelům vyšetřovatel Národní protidrogové centrály služby kriminální policie a vyšetřování PČR sdělil obvinění ze spáchání zvlášť závažného zločinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c), trestního zákoníku, za což jim hrozí v případě prokázání viny a pravomocného odsouzení trest odnětí svobody až na 10 let.

Současně s touto akcí v rámci vzájemné spolupráce zadrželi němečtí policisté na svém území organizovanou skupinu 8 osob (německé, vietnamské a čilské národnosti) pro ilegální výrobu metamfetaminu a ob-

chod s ním a nedovolený obchod s marihuanou. Na realizaci se podíleli čtyři státní zástupci a více jak 100 policistů.

V rámci všech těchto společných akcí „SANG“, „BAMBUSA“ Police ČR a Bavorského zemského kriminálního úřadu SRN bylo zadrženo celkem 8 osob v SRN, 12 osob v ČR, 3 kurýři v SRN, 1 odběratel ve Slovenské republice a 2 laboratoře na výrobu metamfetaminu v Litvínově a na Kladně. Zajímavostí je, že při realizaci v Litvínově byli zadrženi poprvé dva „vařiči“ metamfetaminu vietnamské národnosti přímo při činu.

Operace „Golf“

Po půlročním rozpracování a prověřování trestné činnosti byla ve spolupráci s Útvarem rychlého nasazení zadržena organizovaná skupina 7 pachatelů. Všechny osoby jsou české národnosti a k jejich zadržení došlo na území Středočeského a Libereckého kraje.

Skupina pachatelů, se zabývala výrobou a distribucí metamfetaminu (pervitinu). Pervitin pachatelé distribuovali na území ČR a také v Rakousku.

Výchozí surovinou (prekurzorem) pro výrobu pervitinu byl PSE, který pachatelé extrahovali z volně prodejných léků, které za tímto účelem dováželi z Polska.

Při provedených domovních prohlídkách bylo za-

jištěno kompletní zařízení k výrobě pervitinu /varna/ a 200 g pervitinu, ze kterých by bylo možno připravit až 4000 základních dávek drogy. Cena tohoto množství pervitinu na černém trhu by se pohybovala kolem 200 000,- Kč. V průběhu páchaní trestné činnosti pachatelé vyrobili a prodali nejméně 2 kg pervitinu.

Všichni pachatelé jsou stíháni pro zvlášť závažný zločin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odstavce 1, 3 písm.c), 4 písm. c) trestního zákoníku, kdy pachatelům hrozí v případě prokázání viny trest odnětí svobody na 10 až 18 let. V současné době je u všech 7 pachatelů podán návrh na vzetí do vazby.

Operace „Mercato“

Po ročním prověřování detektivové NPC expozitury Plzeň ve spolupráci se Zásahovou jednotkou Krajského ředitelství Policie Plzeň, příslušníky Celního ředitelství Plzeň a pracovníků České obchodní inspekce, inspektorátu Plzeňského a Karlovarského (dále jen ČOI) provedli rozsáhlou prohlídku tržnice Lipový dvůr v Aši.

Cílem této prohlídky bylo potvrzení faktu, že od přesně nezjištěné doby, nejpozději však od měsíce ledna 2010 do současné doby dochází na tržnici Lipový dvůr v Aši ze strany vietnamských trhovců k distribuci omamných a psychotropních látek, konkrétně pervitinu a marihuany, občanům SRN. Tito drogy následně vyváželi do Spolkové republiky Německo za účelem dalšího prodeje.

Výsledkem této prohlídky bylo zajištění celkem 660 g metamfetaminu (pervitinu) se 75 % účinné báze, 2500 g marihuany a 103 ks tablet extáze. Pro-

dejem těchto drog v rámci pouliční distribuce si mohli trhovci přijít na finanční prostředky ve výši cca 1 700 000,- Kč. V rámci tohoto trestního řízení klade policejní rada NPC expozitury Plzeň zadrženým osobám za vinu prodej dalších 1770 g pervitinu a 1600 g marihuany do SRN. Vzhledem k tomu, že v současné době má běžný gram pervitinu při pouličním prodeji obsah účinné látky mezi 20 až 30 % procenty, dá se předpokládat, že by byl s největší pravděpodobností ještě naředěn a jeho cena by tak o 100 % vzrostla.

Na základě výsledků trestního řízení policejní rada NPC obvinil celkem 7 osob, kterým v případě prokázání viny a pravomocného odsouzení hrozí trest odnětí svobody v rozmezí 8 až 12 let. Na základě rozhodnutí soudců Okresního soudu Plzeň-Jih, bylo 6 osob umístěno do vazby a 1 osoba je stíhána na svobodě.

OBCHOD S MARIHUANOU

Oblast nelegálního pěstování konopí, následné výroby a distribuce marihuany je i nadále doménou vietnamských zločineckých struktur, které se na tuto trestnou činnost přeorientovaly z nelegální výroby a prodeje padělků cigaret a oblečení. Netechnické konopí je pěstováno „indoor“ průmyslovým způsobem a následně vyrobená marihuana se vyznačuje vysokým obsahem THC, který dosahuje hodnoty průměrného obsahu THC 12–20 %. V minulých letech Policie ČR zaznamenala případy, kdy hodnota THC byla až 30 %. V minulém roce došlo k nárůstu počtu odhalených indoor pěstíren konopí ze 145 na 165.

Tento druh trestné činnosti umožňuje vietnamským zločincům velmi rychlý návrat investovaného kapitálu a vysoké a snadné zisky v porovnání s možným trestním postihem. V případě odhalení „pěstírny“ ze strany Policie ČR bez předchozího rozpracování nebo v důsledku kontrolní činnosti energetických firem (ČEZ, PRE, E-ON) dochází k trestnímu postihu za-

hradníků¹⁾, nikoli organizátorů této trestné činnosti. Zahradníci jsou v současnosti dobře placeni²⁾, a proto nemají motivaci spolupracovat s orgány činnými v trestním řízení.

V ČR bylo založeno několik obchodních společností vlastněných vietnamskými zločinci, které se zabývají dovozem technologií potřebných k „indoor“ pěstování konopí. K dovozu technologií dochází převážně z Nizozemí a Velké Británie. V konkrétních případech Policie ČR prokázala, že majitelé firem jsou rovněž zapojeni do nelegálního pěstování konopí, následné výroby a distribuce marihuany. V poslední době se prohlubuje spolupráce vietnamských zločinců s občany ČR, kteří jsou jim v těchto aktivitách nápomocni jako servis. Jedná se o činnosti jako je obstarávání pronájmů vhodných budov, komunikace s úřady atd. Občané ČR jsou ve větší míře než v minulosti rovněž odběrateli vyrobeného konopí.

¹⁾ Zahradník: osoba, které se stará o zdánlivý průběh pěstebního cyklu v konkrétní indoor pěstírně netechnického konopí.

²⁾ Měsíční mzda zahradníka se v současné době pohybuje přibližně ve výši 1000 euro měsíčně.

V současné době dochází k legislativnímu procesu, na základě kterého by mělo dojít k legalizaci využití lékařských účinků marihuany za státem stanovených zákonných podmínek. Tato skutečnost přispěje k možnosti využití konopí, jako léku, osobám, které by byly jinak trestně postižitelné, pokud by se

snažily marihuanu nelegálně opatřit na černém trhu. Nejmarkantnější nárůst v počtu odhalených indoor pěstíren netechnického konopí byl zaznamenán na území hl. m. Prahy, kde bylo odhaleno celkem 38 pěstíren. Oproti tomu bylo v roce 2010 odhaleno celkem 17 pěstíren.

Operace „GRAMEN“

Po více než ročním rozpracování a prověřování trestné činnosti byla zadržena organizovaná skupina 15 osob národnosti ČR, Vietnam, Kanada a Bosna a Hercegovina. Skupina pachatelů se zabývala indoor pěstováním konopí a následnou výrobou marihuany, a to na celém území ČR. Kromě toho část pachatelů prostřednictvím dvou obchodních společností prodávala jak v kamenných obchodech, tak na internetu formou maloobchodu i velkoobchodu komponenty určené pro indoor pěstování konopí. (growboxy, homeboxy, osvětlení, ventilace, hnojiva, komponenty závlah, pěstební média, nádoby, fólie a další). Současně se prostřednictvím internetu zabývala poradenstvím potřebným k pěstování konopí, včetně prodeje semenek. Zboží prodávali různým subjektům, a to zejména na území České republiky a Slovenské republiky.

Prodej technologií k indoor způsobu pěstování rostlin je v současné době velice rozsáhlým problémem nejen v České republice. V zásadě se dá říci, že přes obecné proklamace prodejců jsou tyto technologie využívány převážně k nelegálnímu pěstování konopí.

Při provedených domovních prohlídkách, prohlídkách jiných prostor a pozemků bylo nalezeno a zajištěno celkem 10 kompletních velkokapacitních pěstíren marihuany s minimálně 3000 ks rostlin konopí v různých fázích růstu, matečních rostlin a klonů, 15 kg sušené marihuany, dále 5 motorových vozidel v hodnotě cca 2 500 000,- Kč, finanční prostředky ve výši cca 1 000 000,- Kč a 2 velkoobchodní sklady s kompletní technologií pro vybavení pěstíren v celkové hodnotě cca 30 000 000,- Kč.

V rámci akce Gramen je po jedné osobě v současné době vyhlášeno celostátní pátrání a nadále probíhají šetření k dalším osobám, které se na uvedené trestné činnosti podílely.

V současné době je 6 osob stíháno vazebně pro zvláště závažný zločin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odstavce 1, 2 písm. a), 3 písm. c) a 4 písm. b) trestního zákoníku, kdy pachatelům hrozí v případě prokázání viny trest odnětí svobody na 10 až 18 let.

Operace „CONG“

NPC ve spolupráci s příslušníky Celní protidrogové jednotky po předchozím rozpracování zadržela dva občany Vietnamu, kteří ve svém vozidle BMW převáželi 12,1 kg marihuany, kterou bezprostředně předtím nakoupili za 900 000,- Kč v Plzni od členů vietnamské zločinecké organizace později zrealizované v rámci akce „MICHAEL“. Tato

marihuana byla pravděpodobně určena na český trh.

Oba zločinci jsou nyní stíháni pro spáchání zvlášť závažného zločinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákona, za což jim hrozí trest odnětí svobody v rozmezí 8 až 12 let.

Operace „MICHAEL“

Operace „MICHAEL“ byla výsledkem ročního prověřování organizované trestné činnosti vietnamské zločinecké organizované skupiny, která se zabývala dovozem technologií k „indoor“ pěstování netechnického konopí. Hlavní organizátoři této trestné činnosti měli k tomuto účelu založenou společnost s ručením omezeným, ve které byli jednateli a společníky. Tito organizátoři řídili další vietnamské zločince, kteří se zabývali prodejem této technologie, zřizováním pěstíren konopí, jeho pěstováním, výrobou marihuany a hlavně jejím prodejem dalším odběratelům z řad vietnamské komunity žijící v ČR.

V průběhu samotné realizace bylo provedeno celkem 10 domovních prohlídek, 6 prohlídek jiných prostor a pozemků, při kterých se podařilo zajistit:

- kompletní vybavení 4 velkokapacitních „indoor“

pěstíren (v hodnotě cca 1 500 000,- Kč) včetně 3000 ks rostlin konopí a cca 3 kg sušené marihuany,

- skladiště technologií potřebných k pěstování konopí – 9 ks uhlíkových filtrů, 11 ks filtračních jednotek, 254 předřadníků, 18 ponorných čerpadel, 260 hliníkových stínidel, 5500 květináčů, 662 pytlů o objemu 50 l se substrátem, 764 nádob s hnojivý (v hodnotě cca 3 000 000,- Kč),
- 25 ks mobilních telefonů (v hodnotě 25 000,- Kč),
- 2 ks notebooků (v hodnotě 20 000,- Kč),
- 3 ks PC (v hodnotě cca 30 000,- Kč),
- 5 ks digitálních vah (v hodnotě cca 5000,- Kč),
- finanční hotovost 1000,- USD a 2000,- Eur (= cca 65 000,- Kč),
- vozidlo VW Passat (hodnota cca 250 000,- Kč).

Celková orientační hodnota zajištěných věcí byla vyčíslena na 5 000 000,- Kč.

Celkem bylo zadrženo deset zločinců vietnamské národnosti, proti nimž bylo zahájeno trestní stíhání pro zvlášť závažný zločin nedovolená výroba a jiné

nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, za což jim v případě prokázání viny a pravomocného odsouzení hrozí trest odnětí svobody v rozmezí 8 až 12 let.

Operace „VAN“

Operace byla zahájena detektivy NPC v červenci 2011. Cílem této operace byla organizovaná skupina osob vietnamské národnosti, která se v České republice zabývala indoor pěstováním konopí a řízkováním rostlin konopí za účelem získání sazenic určených k distribuci a na výrobou sušeného konopí (dále jen marihuany) s obsahem THC vyšší než 12 %. Marihuanu a sazenice konopí zločinci následně prodávali nejen osobám vietnamské národnosti a občanům ČR, ale jejich produkce byla určena také na vývoz do zahraničí, konkrétně do Itálie, SRN a Polska.

V průběhu rozpracování této závažné úmyslné trestné činnosti se podařilo zadokumentovat trestnou činnost organizované skupiny vietnamských zločinců spočívající:

- V pokusu o vývoz 800 sazenic konopí do Polska v osobním vozidle Citroen Berlingo. Toto vozidlo společně s řidičem, občanem Polska, bylo zadrženo v červenci 2011 v Náchodě příslušníky Mobilního dohledu Celní správy. Sazenice byly určeny osobám vietnamské národnosti žijících v Polsku.
- Dále byla ve spolupráci s příslušníky Územního odboru SKPV Beroun v obci Sedlec (okr. Beroun) v srpnu 2011 zlikvidována kompletní, funkční indoor pěstírna konopí. V pěstírně bylo zajištěno 500 rostlinek konopí a byla zadržena jedna osoba vietnamské národnosti, která zde pracovala jako tzv. „zahradník“.

- V průběhu měsíce října 2011 byl zadokumentován prodej 3,5 kg marihuany s obsahem THC 12 %, kterou v Praze 4 od vietnamských zločinců koupil za účelem další distribuce občan ČR.
- Při finální realizaci dne 28. 11. 2011 došlo v součinnosti s ČEZ Měření s. r. o. a Oddělení netechnických ztrát PRE, a. s. k odhalení a likvidaci 4 indoor pěstíren konopí, které se nacházely v Praze 4 – Libuš, v Praze 11 – Chodov a dále v obcích Semily a Hořice. V této fázi realizace bylo zadrženo celkem 11 osob vietnamské národnosti a jeden občan ČR. U všech zadržených zločinců byly dále provedeny domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor a pozemků.

V průběhu těchto úkonů došlo k zajištění kompletní technologie k „indoor“ pěstování konopí: květináče, výbojky, elektroinstalace, vzduchotechnika, zemina, závlaha, hnojiva, 2300 rostlin konopí, 13 kg sušené marihuany s obsahem THC 12 % v prodejní hodnotě 1 000 000,- Kč, výpočetní a komunikační technika, finanční hotovost ve výši cca 300 000,- Kč a osobního automobilu v hodnotě 500 000,- Kč.

V rámci této operace byla zadržena celá organizovaná skupina čítající 12 osob vietnamské národnosti, 2 občany ČR a 1 občana Polska. 13 osob bylo rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 4 umístěno do vazby. Zbývající dvě osoby jsou stíhány na svobodě. Všem zadrženým zločincům hrozí v případě prokázání viny a pravomocného odsouzení za spá-

chaný zločin Nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle

§ 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c) trestního zákoníku trest odnětí svobody v délce 2 až 10 let.

OBCHOD S KOKAINEM

Na pašování a distribuci kokainu se na území ČR stále významnou měrou podílí západoafrické zločinecké struktury. Zejména nigerijští zločinci se zabývají jak pašováním kokainu z producentských zemí Jižní Ameriky do Evropské unie, tak i následným dovozem kokainu ze zemí EU do ČR a v neposlední řadě také distribucí kokainu v ČR.

Jako kurýři kokainu jsou i nadále najímáni občané ČR, zejména ze sociálně slabších poměrů. Logistiku s tímto spojenou (nábor kurýrů, zajišťování letenek atd.) zajišťují zpravidla občané ČR, kteří

tvorí „střední článek“ těchto zločineckých organizací. Stále více se prohlubuje trend pašování kokainu přes jihoevropské (Řecko, Itálie) a východoevropské (Bulharsko, Rumunsko) země Evropské unie.

Rovněž pokračují aktivity západoafrických zločineckých skupin v oblasti dovozu kokainu do ČR prostřednictvím poštovních zásilek. Kokain bývá zpravidla sofistikovaně ukrytý v různých druzích zboží, což ztěžuje, až znemožňuje jeho odhalení běžnými prostředky.

Operace „CARACAS“

Po několikaměsíčním prověřování trestné činnosti byla zadržena organizovaná skupina pachatelů, pět mužů a jedné ženy, kteří získávali občany ČR jako kurýry pro dovoz velmi kvalitního kokainu z Jižní Ameriky do Evropy. Tento kokain byl následně distribuován v Jihlavě a v pražských klubech movitějším zájemcům z oblasti showbusinessu.

K zadržení pachatelů došlo v Praze, Jihlavě a ve Vraném nad Vltavou. Při domovní prohlídce bylo u hlavního pachatele zajištěno celkem 440 g kokainu s 55 % obsahem účinné látky. Dále se podařilo zajistit 40 tisíc Kč v hotovosti. Hlavní pachatel měl bohatou trestní minulost, jeden trest odnětí svobody nepodmíněně si již v minulosti odpykal, a sice za prodej pervitinu.

Zadržení celé organizované skupiny předcházelo zajištění důkazů v podobě zadržení dvou kurýrů, občanů České republiky. Jeden kurýr byl zadržen ve Venezuele na letišti v Caracasu s 1 kg kokainu, který se snažil propašovat do ČR v příručním zavazadle. Druhý kurýr byl zadržen o několik měsíců poté, v Londýně, s 5 kg kokainu ukrytých v kufru, které

pašoval z Argentiny. Oba kurýři si v současnosti odpykávají dlouholeté tresty odnětí svobody ve Venezuele a Spojeném království. Z celkového zajištěného množství 6,44 kilogramů kokainu mohli pachatelé, v rámci pouliční či klubové distribuce, získat přibližně 12 milionu Kč.

Čtyři zadržení pachatelé byli policejním radou NPC obviněni pro trestný čin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy dle § 283 odst. 1, odst. 3, písm. c), odst. 4, písm. c) tr. zákoníku, kdy jim v případě prokázání viny a pravomocného odsouzení hrozí trest odnětí svobody v rozmezí od 10 do 18 let. Další dva pachatelé byli obviněni pro trestný čin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy dle § 283 odst. 1, odst. 2, písm. c), tr. zákoníku, kdy jim v případě prokázání viny a pravomocného odsouzení hrozí trest odnětí svobody v rozmezí od 2 do 10 let. Kromě jedné pachatelky byli všichni ostatní pachatelé rozhodnutím městského soudu v Brně umístěni do vazby.

Operace „DOMINIKA“

V průběhu srpna 2011 byla v rámci společné pracovní skupiny NPC a Celní protidrogové jednotky Generálního ředitelství cel realizována skupina osob, která se delší dobu zabývala dovozem kokainu z Dominikánské republiky do Evropské unie.

Kokain byl určen pro černý trh nejen v Praze, ale i pro distribuci v dalších státech Evropské unie. K zadržení tří osob, hlavních organizátorů, došlo v Praze a předcházelo mu zadržení sedmi kurýrů (šesti žen a jednoho muže), občanů České republiky, na letištích ve Frankfurtu nad Mohanem a v Bruselu. U kurýrů bylo při prohlídkách nalezeno celkem 7 kg vysoce kvalitního kokainu. Zadržení kurýři v SRN a Belgii byli již odsouzeni k tříletým trestům odnětí svobody. Kurýři kokain ukrývali nejen v cestovních zavazadlech, ale některé z kurýrek jej převážely i v tělních dutinách. Tento způsob pašování je velmi nebezpečný, protože v případě protrhnutí kontejneru s kokainem v těle hrozí okamžitá intoxikace organismu s vysokým rizikem velmi rychle nastupujících fatálních následků.

Z celkového množství 7 kg zajištěného kokainu

mohli pachatelé v rámci pouliční či klubové distribuce získat přibližně 12 milionů Kč.

Organizátorem této trestné činnosti byl státní příslušník Irácké republiky, který v České republice dlouhodobě pobývá. Na tuto osobu byl v minulosti vydán mezinárodní zatykač pro trestné činy v souvislosti s nelegální migrací ze SRN. Společně s ním byla zadržena spoluorganizátorka česká národnosti, která je kromě organizování trestné činnosti podezřelá i z pašování kokainu. Třetím zadrženým byla osoba české národnosti, která pro hlavního organizátora pracovala jako kurýr.

Všem třem organizátorům zadrženým v České republice hrozí, v případě prokázání viny a pravomocného odsouzení, za trestný čin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c), odst. 4 písm. c) trestního zákoníku, trest odnětí svobody v délce od 10 do 18 let a propadnutí majetku. V současné době jsou všichni tři pachatelé na základě rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 2 umístěni ve vazbě.

OBCHOD S HEROINEM

V oblasti pašování a distribuce heroinu na území ČR stále dominují zločinecké struktury etnických Albánců, zejména z Kosova a Makedonie. Přetrvávají tendence v saturování českého heroinového trhu prostřednictvím menších zásilek o hmotnosti do 10 kg. Větší část heroinu je dále pašována do západoevropských zemí Evropské unie. Čistota heroinu distribuovaného v ČR při pouličním prodeji se pohybuje zpravidla v rozmezí 5–10 % s tím, že droga je nejčastěji ředěna paracetamolem a kofeinem

V regionu Ostravska byla mezi uživateli heroinu rozšířena poptávka po fentanylu, přezdívaném „chemický heroin“. Tato látka byla dovážena ze Slovenské republiky, kde byly zjištěny i zdroje její výroby.

Na základě těchto skutečností se podařilo vytlačit z trhu přírodní heroin s nižším obsahem účinné látky dodávaný albánským etnikem. Nebezpečnost fentanylu spočívá v jeho potenci, kdy k dosažení stejného účinku jako v případě heroinu postačí několikanásobně menší dávka.

Situace v oblasti problémového užívání opiátů je významně ovlivněna substitučním lékem „Subutex“, který ač primárně určen k léčbě, je nelegálně distribuován a zejména v Praze masivně proniká na černý trh. Kraji s největším počtem problémových uživatelů drog a zároveň nejvyšším počtem uživatelů opiátů jsou tradičně Praha a Ústecký kraj. Běžné je také současné užívání metamfetaminu a opiátů³⁾.

³⁾ Blíže viz Výroční zpráva o stavu ve věcech drog v ČR 2010, Národního monitorovací středisko pro drogy a drogové závislosti, str. 2.

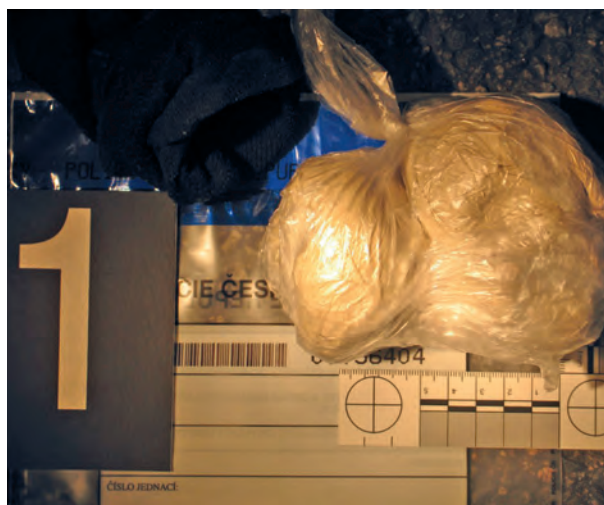
Akce „DENG“

Po několikaměsíčním prověřování došlo v Praze k zadržení občana Makedonie, který za účelem dalšího prodeje přechovával 532,6 gramů heroinu. Aby eliminoval riziko svého odhalení, schovával heroin, se kterým obchodoval, ve venkovních skrýších nacházejících se v lesoparcích nebo křovinatých porostech na odlehlých místech v Praze.

Operace „FENT“

Po několikaměsíčním prověřování bylo ve dnech 3. – 4. srpna 2011 zadrženo 5 osob ve věku od 16 do 47 let, které dovážely ze Slovenské republiky látku fentanyl, kterou následně distribuovaly v Ostravě. Při zadržení pachatelů bylo zajištěno cca 250 g fentanylu, který má na pouličním trhu hodnotu cca 500 000,- Kč. Akce byla koordinována se slovenskými orgány vyvíjejícími právo. V případě prokázání viny hrozí pachatelům až dvanáctileté vězení. Výskyt fentanylu, doposud v České republice velmi sporadický, může díky své kvalitě a účinku úspěšně konkurovat nekvalitnímu pouličnímu heroinu, navázat na sebe subkulturu opiátových problémových uživatelů a přivodit významný nárůst předávkování, podobně jako v Estonsku či některých skandinávských zemích, kde je již etablovanou drogou.

OBCHOD S DESIGNER DRUGS

Fenoménem v oblasti drog posledních let jsou nové syntetické drogy, tzv. designer drugs. Především přelom let 2010 a 2011 byl pro tyto látky i v České republice opravdovým boomem. Došlo nejen k rozšíření internetových obchodů (Smart shops, Amsterdam shops, apod.), ale také jejich kamenných poboček po celém území republiky. Látky byly také nabízeny různými inzertními servery na internetu. Počátkem roku bylo na území republiky identifikováno téměř 20 kamenných prodejen, napojených především na distributory z Polska, kteří se po tam přijatých legislativních opatřeních přesunuli do České republiky. Tyto prodejny byly zřízeny převážně v severomoravském regionu, konkrétně v Olomouci, Ostravě a Českém Těšíně. Skutečnost, že u většiny nových syntetických drog nejsou známy farmakologické a toxikologické účinky na lidský organismus a hlavním mottem prodejců často je, že se jedná o „legální drogy“, jsou velmi rizikovým faktorem především pro mladou generaci. Z těchto důvodů věnují tomuto problému nejen Národní protidrogová centrála, ale i další součásti Policie ČR zvýšenou pozornost. Postupně se podařilo rozbít několik sítí distributorů a zahájit trestní stíhání jejich majitelů, především pro trestný čin „šíření toxikomanie“ podle ust. § 287 trestního zákoníku. Na základě intenzivních jednání v rámci pracovní skupiny Early Warning System⁴⁾ a také poměrně značného mediálního tlaku se podařilo v rekordním čase přijmout novelu zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, a zařadit na seznam zákonné kontrole podléhajících látek celkem 33 nových substancí. Novela byla zveřejněna zákonem č. 106/2011 s účinností od 22. dubna. 2011. Od tohoto data téměř okamžitě přestali prodejci tyto látky nabízet jak v kamenných prodejnách, tak na internetu.

Přes veškerou snahu postihnout legislativními opatřeními nejvíce rizikové látky, jsou tyto nahrazovány novými substancemi, které zákonné kontrole nepodléhají. V roce 2011 se na drogovém trhu, nejen

v ČR, objevily další nové látky především ze skupiny triptaminů, piperazinů a syntetických kanabinoidů. Také proto jsou v současné době zvažovány možnosti nové legislativní úpravy této oblasti, které by umožňovaly pružněji reagovat na změny na drogové scéně.

Trendem v této oblasti je především zneužití internetu při prodeji nových syntetických drog, kdy prodejci využívají nejmodernější technologie k minimalizování možností odhalení a sice různými anonymizéry a přesouváním svých serverů do států bez legislativní kontroly. Za zboží je nejčastěji placeno přes internet a přes servery umožňující anonymní platby.

Národní protidrogová centrála v této souvislosti iniciovala projekt „Nové syntetické drogy – NSD“ (dále jen „NSD“), který byl schválen Ministerstvem vnitra ČR pod číslem grantu VG20122015075 a na kterém se budou podílet také Vysoká škola chemicko-technologická, 1. lékařská fakulta Univerzity Karlovy, Kriminologický ústav Praha a Psychiatrické centrum Praha. Hlavními cíli projektu jsou:

- vytvoření informační a analytické databáze NSD,
- vyvinout rychlé detekční imunochemické soupravy na hlavní skupiny NSD, připravit standardy NSD pro jejich kvalitativní a kvantitativní stanovení ve forenzních a toxikologických laboratořích,
- u nejčastěji zneužívaných látek provést kontrolované behaviorální, farmakokinetické a biotransformační studie ke zjištění toxicity a jejich nebezpečnosti,
- provedení epidemiologického šetření mezi uživateli a legálními prodejci NSD a ve spolupráci s Národním monitorovacím střediskem vyhodnotit látky vhodné k zařazení na seznam zákonem kontrolovaných drog a navrhnout k tomu vhodné legislativní změny.

ODDĚLENÍ PREKURZORŮ A CHEMICKÝCH LÁTEK

Léky s obsahem PSE

Situace v problematice zneužívání léčiv s obsahem PSE legitimně distribuovaných na českém trhu se stabilizovala a jejich celková spotřeba ve srovnání s předchozími lety značně poklesla. Přijatá restriktivní opatření v rámci ČR jsou vcelku účinná, případné excesy některých lékáren jsou nyní již snáze identifikovatelné a následně řešené Státním ústavem

pro kontrolu léčiv nebo Policií ČR. Naopak vysoký zůstává dovoz léků s obsahem PSE ze sousedních států, především z Polska, Německa a nově i ze vzdálenějšího Maďarska, kde jsou tyto léky volně dostupné bez účinných omezení. V přímém důsledkem dovozu těchto léků ze zahraničí nedošlo ani v roce 2011 k poklesu nabídky metamfetaminu na drogovém trhu v ČR.

⁴⁾ Early Warning System: Systém včasného varování výskytu nových psychoaktivních látek v rámci EU. Informace o těchto látkách jsou sdělovány prostřednictvím národních jednotek Evropské unie.

Ze strany Národní protidrogové centrály nadále trvá snaha o řešení problematiky zneužívání léků s obsahem PSE a fenoménu nových syntetických drog na celoevropské úrovni a o přijetí jednotných legislativních opatření. Přestože oběma oblastem se především v době polského předsednictví Evropské unii věnovala velká pozornost, konkrétní opatření zatím nebyla přijata.

Prekurzory

V rámci úzké spolupráce s hospodářskými subjekty a profesními sdruženími v oblasti výroby a distribuce chemikálií či léků se již několik let úspěšně daří monitorovat podezřelé obchody a zamezovat úniku zájmových látek z legálního prostředí do drogových laboratoří. Tato spolupráce je podpořena také podepsaným „Memorandem o vzájemné spolupráci“ mezi hospodářskými subjekty, Generálním ředitelstvím cel ministerstva financí ČR a Policií ČR. V květnu 2011 uplynulo od podpisu tohoto memoranda již 10 let a čas jednoznačně potvrdil smysl, účinnost a výhodnost takové spolupráce. V průběhu celého roku 2011 bylo touto cestou získáno a následně prověřeno téměř 20 poznatků, které byly v drtivé většině po prvotním šetření postoupeny podle věcné a místní příslušnosti jiným útvarům Policie ČR k dalším opatřením. Následně tato podezření vyústila v trestní stíhání konkrétních osob.

Velmi rizikovým prekurzorem, kterému je věnována celosvětově zvýšená pozornost, je acetanhydrid. Přes veškeré snahy o přijetí legislativních opatření na národní, evropské i celosvětové úrovni se tato snaha stále mívá účinkem a dochází k únikům acetanhydridu z legálního trhu do nelegální sféry. V této souvislosti se Národní protidrogová centrála v rámci meziná-

rodní právní spolupráce významnou měrou podílela na odhalení a zadržení organizované skupiny osob původem z České republiky, Slovenska, Maďarska a bývalé Jugoslávie, která se zabývala právě obstaráváním acetanhydridu pro následnou výrobu drog.

Na území České republiky považuje NPC SKPV PČR za nejrizikovější látku v oblasti drogových chemikálií červený fosfor, který je zneužíván při výrobě metamfetaminu. Ze strany NPC SKPV PČR je nadále vyvíjena iniciativa k legislativnímu omezení jeho volného prodeje.

Problematika anabolik a dalších látek s hormonálním účinkem

V souvislosti s šetřenými případy bylo zjištěno, že v převážné většině případů nabízených látek s anabolickým a jiným hormonálním účinkem, které jsou dostupné na černém trhu v České republice, se jedná o padělků. V těchto padělcích mnohdy množství účinné látky kolísá v řádu desítek procent, což výrazně zvyšuje již tak velké zdravotní riziko, které podstupují případní uživatelé.

Dále bylo zaznamenáno mírné snížení dostupnosti látek s anabolickým a jiným hormonálním účinkem, které je způsobeno převážně opatřeními distributorů obávajících se trestního postihu. S tím souvisí i přesun značné části obchodů do oblasti anonymního prostředí internetu. Zároveň je zaznamenán obdobný trend jako u léků s obsahem PSE, kdy výrobci, prodejci anebo uživatelé těchto látek nakupují v sousedních zemích (např. Slovensko), kde nehrozí trestní postih. Z tohoto důvodu byla navázána policejní spolupráce s příslušnými orgány z několika zemí Evropské unie za účelem koordinace možného společného postupu při řešení tohoto problému.

MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE

Obdobně jako v předchozích letech patřila mezinárodní spolupráce k prioritám útvaru. V podstatě všichni výkonní pracovníci v té či oné formě ve své činnosti využívají prostředky mezinárodní policejní nebo justiční spolupráce. To ostatně vyžaduje i výrazně mezinárodní charakter drogové trestné činnosti, která je předmětem zájmu našeho útvaru.

V roce 2011 jsme zaznamenali kvalitativní posun v zajišťování mezinárodní spolupráce prostřednictvím Europolu. Již od předchozího roku došlo díky zavedení komunikačního systému „Siena“ ke zjednodušení komunikace. Činnost styčných důstojníků v centrále Europolu v Haagu je nyní zaměřena daleko více na podpůrnou činnost v konkrétních případech. V průběhu roku došlo i k opakovaným pracovním schůzkám s příslušníky národní jednotky Europolu v Praze, což mělo kladný vliv na kvalitu spolupráce. Využívali jsme více možnost organizování pracov-

ních schůzek v rámci tzv. „Analytical Working File“, kde Europol hradí větší část nákladů za zahraniční služební cestu. Jde o velmi praktický a důležitý příspěvek k práci na případech s mezinárodním prvkem. Uvedené skutečnosti se tak například odrazily při práci na operacích „Fénix“ a „Deer“, týkajících se obchodu s kokainem.

I v roce 2011 jsme významně spolupracovali s policejními styčnými důstojníky s odpovědností za území České republiky. S uspokojením můžeme konstatovat, že spolupráce se všemi z nich je na velmi dobré úrovni a nevznikají žádné zásadní problémy. Z konkrétních případů zpracovávaných ve spolupráci se styčnými důstojníky si jistě zaslouží pozornost zadržení pákistánského obchodníka s drogami pro Drug Enforcement Administration/USA, u něhož byly zjištěny i významné vazby i na Českou republiku, nebo spolupráci s japonským styčným důstojníkem na při-

padech čtyř českých metamfetaminových leteckých kurýrů, zadržенých v Japonsku s významnými množstvími drogy. Přitom dva poslední kurýři byli japonskou policií zadrženi na základě výměny policejních informací s naším útvarem.

Rovněž tak jsme v roce 2011 intenzivně využívali i přímých kontaktů, které jsme navázali se zahraničními partnery při nejrůznějších příležitostech. V této souvislosti si například zaslouží zmínit přímý kontakt na Ukrajinu, který ve velice specifických podmínkách této země umožnil odhalení pěstírny konopí na Ukrajině provozované českým občanem a zásobované vybavením organizovanou skupinou z České republiky. Ta je předmětem vyšetřování na expozituru České Budějovic v rámci akce „Gramen“. Stejně tak účinně a úspěšně fungovala spolupráce díky přímému kontaktu na srbskou protidrogovou jednotku. Tradiční a skvěle fungující příklad pak v tomto ohledu i v roce 2011 představovala přímá a efektivní spolupráce se slovenskou Národní protidrogovou jednotkou.

Přestože v roce 2011 z funkce českého delegáta u Eurojustu odešel JUDr. Zeman, na kvalitě spolupráce se to nijak neodrazilo. Jeho nástupce Mgr. Starý před nástupem do funkce náš útvar navštívil a projednal s námi možnosti a formy budoucí spolupráce. Ta probíhala v roce 2011 v tradičně dobré kvalitě ke spokojenosti jak Eurojustu, tak našeho útvaru.

Specifický význam v roce 2011 měla spolupráce s policejními a celními orgány v SRN v oblasti potlačování příhraniční drogové kriminality směřované z ČR do SRN. Jako rozhodující prvek při páchání trestné činnosti se ukázaly vietnamské příhraniční tržnice na české straně hranic, které zásobují německé zákazníky nejen kvalitní marihuanou, ale i metamfetaminem. Jednotliví zákazníci si odvázejí sice většinou relativně malá množství drogy, ale vzhledem k počtům odběratelů se jedná v globále o velmi významná množství. Například za 1. pololetí 2011 množství metamfetaminu zabaveného na německé straně hranice německými orgány tvořilo více než jednu třetinu množství metamfetaminu zadržенého za stejné období v celé České republice. Existují i případy vývozu větších množství drogy určené pro distribuci v SRN. Uvedené poznatky byly potvrzeny výsledky operace „Mercato“, zaměřené na distribuci drog na vietnamské tržnici v Aši pro německé zákazníky. Při této operaci došlo k úzké spolupráci s celními orgány SRN. Rozpracování obdobných případů vyžaduje značné množství nasazených sil a pro-

středků, nicméně jedná se o jeden z mála účinných nástrojů, kterým je možno čelit šíření metamfetaminu v příhraničních oblastech spolkových zemí Bavorsko a Sasko. Při rozpracovávání případů příhraniční drogové kriminality s Německem hraje významnou roli spolupráce s česko-německým společným centrem policejní a celní spolupráce ve Schwandorfu, zejména pak v oblasti výměny informací. Poznatky zejména z expozitury Brno naznačují tomu, že obdobný problém jako na německé hranici by mohl u metamfetaminu a marihuany plně rozvinout i na hranici s Rakouskem.

I v roce 2011 pokračoval pozitivní trend spolupráce s českými konzulárními orgány na zahraničních zastupitelských úřadech ČR. Tato spolupráce představuje pro NPC SKPV PČR nejen významný zdroj informací, ale také významnou podporu při práci na jednotlivých vyšetřovaných případech mezinárodního obchodu s drogami a při navazování spolupráce se zahraničními bezpečnostními sbory. Negativně se ovšem v této oblasti odrazilo rušení českých zastupitelských úřadů v rámci politiky úspor v rezortu ministerstva zahraničních věcí. Rovněž tak negativně hodnotíme zrušení pozice policejního styčného důstojníka na českém velvyslanectví v Kyjevě.

V roce 2011 uspořádal náš útvar v Červené nad Vltavou seminář ke spolupráci při boji proti příhraniční drogové trestné činnosti. Tohoto semináře se zúčastnili kromě příslušníků Národní protidrogové centrály i zástupci Generálního ředitelství cel, státních zastupitelství a také policejních a celních orgánů a státních zastupitelství ze SR, Německa, Polska a Maďarska. Seminář rozhodně přispěl k větší informovanosti o otázkách příhraniční spolupráce a o aktuálních trendech v této oblasti ve středoevropském prostoru. Zástupce našeho útvaru se v listopadu 2011 zúčastnil s prezentací k problematice metamfetaminu mezinárodní konference věnované problému šíření syntetických drog v Latinské Americe. Tuto akci pořádal program COPOLAD („Programa de Cooperación entre América Latina y la Unión Europea en Políticas sobre Drogas, tj. Program spolupráce mezi Latinskou Amerikou a Evropskou unií v protidrogové politice“), který koordinuje společná úsilí EU a latinskoamerických zemí. Seminář potvrdil, že syntetické drogy obecně, a metamfetamin specificky, představují v současnosti v Latinské Americe, tradičně nazírané pouze z pohledu nelegálního obchodu s kokainem, významnou bezpečnostní hrozbu.

Odbor metodiky a prevence

Odbor metodiky a prevence (dále jen „OMP“) zastupuje NPC SKPV PČR v rámci Policie České republiky a na veřejnosti prostřednictvím lektorské, vzdělá-

vací, metodické a publikační činnosti. Další, prakticky každodenní činností OMP, je zajištění styku NPC SKPV PČR s veřejností a se sdělovacími prostředky.

OMP v rámci své trvalé gesce uvnitř NPC SKPV PČR organizačně zajišťoval konání instrukčně metodických zaměstnání pro příslušníky NPC SKPV PČR, pro policisty zařazené na úseku odhalování drogové kriminality v rámci Policie ČR a také významné výroční dny jednotky.

V rámci vzdělávacího systému MV ČR a Policie ČR se OMP podílel v roce 2011 na vzdělávání policistů výukou v průběhu specializačních kurzů. Mimo resort MV a Policie ČR se pracovníci OMP podíleli na vzdělávání soudních a právních čekatelů na Justiční akademii v Kroměříži, příslušníků městských a obecních policí, Armády České republiky, Vězeňské služby ČR a také participovali na vzdělávacích programech pro školní metodiky prevence. Celkem pracovníci OMP v roce 2011 realizovali 197 vzdělávacích aktivit pro celkem 5698 účastníků.

Kromě toho se pracovníci OMP pravidelně účastnili besed pořádaných Muzeem Policie ČR, se kterým spolupracovali na pořádání kulturně preventivních akcí „Ledová Praha“ a „Muzejní noc“. V rámci preventivních aktivit byl na dvou školách zajišťován komplexní projekt „Malá policejní akademie“.

V roce 2011 se pracovníci OMP podíleli na realizaci páteřního preventivního projektu Policie ČR, jehož hlavním cílem je sjednotit výkon preventivních činností v rámci Policie ČR.

Již druhým rokem organizoval OMP v souladu s naplňováním protidrogové strategie ČR společné setkání zástupců NPC SKPV PČR, krajských ředitelství Policie ČR, Odboru bezpečnostní politiky MV ČR, protidrogových koordinátorů krajských úřadů a zástupců sekretariátu Rady vlády pro koordinaci protidrogové politiky.

V oblasti meziresortní spolupráce je pracovník

OMP členem pracovní skupiny Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, která byla založena za účelem vytvoření jednotného systému a metodiky testování návykových látek v organismu žáků a studentů v prostředí škol a školských zařízení, kde se spolu se zástupci Odboru bezpečnostní politiky MV ČR podílí na jeho tvorbě. OMP také jako každý rok spolupracoval s Národním monitorovacím střediskem pro drogy a drogové závislosti při přípravě podkladů pro Výroční zprávu o stavu ve věcech drog v ČR, která je každoročně vydávána sekretariátem Rady vlády pro koordinaci protidrogové politiky.

Mezi další výrazné aktivity OMP v roce 2011 patřila také publikační činnost s těžištěm v odpovědnosti za přípravu a vydávání 17. ročníku Bulletinu NPC SKPV PČR, odborného čtvrtletníku určeného především pro příslušníky Policie České republiky, justici a další odbornou veřejnost. V oblasti styku s veřejností došlo v loňském roce k renovaci internetových stránek NPC SKPV PČR tak, aby byly pro veřejnost uživatelsky i obsahově přijatelnější.

Vzhledem k tomu, že rok 2011 byl rokem 20. výročí založení jednotky, OMP připravil ve spolupráci s Muzeem Policie ČR k tomuto jubileu výstavu, která byla v Muzeu Policie ČR otevřena v červnu 2011. Výstavu provázela jako její nedílná součást soutěž „Správným směrem“, které se zúčastnily střední školy s grafickým zaměřením. Výsledkem soutěže bylo 33 plakátů s protidrogovou tematikou, které byly rovněž k vidění v rámci výstavy a byly použity jako námět pro kalendář NPC SKPV PČR 2012. Výstava v Muzeu Policie ČR k 20. letům založení NPC SKPV PČR byla v listopadu 2011 transformována do stálé expozice „Boj policie proti drogám“.

Odbor informatiky a National Focal Point

Národní protidrogová centrála kontinuálně plnila i v roce 2011 úkoly Národního bodu pozorování. Jedná se o společné analytické pracoviště NPC SKPV PČR a Generálního ředitelství cel ministerstva financí ČR, které bylo zřízeno dodatkem k prováděcímu protokolu ke smlouvě mezi Policií České republiky a GŘC. Výsledkem činnosti tohoto pracoviště

je zejména souhrnné a detailní zpracování statistických dat o drogové trestné činnosti v ČR, jako jsou např. záchyty omamných a psychotropních látek a jedů a data, týkajících se pachatelů této trestné činnosti. Tyto statistické výstupy jsou uvedeny v samostatné části Výroční zprávy NPC SKPV PČR za rok 2011.

Úplné znění výroční zprávy včetně statistických údajů:
www.policie.cz/narodni-protidrogova-centrala-skpvc.aspx

ÚSPĚCHY TOXI TÝMU V ROCE 2011

mjr. Mgr. Ivana JEŽKOVÁ, tisková mluvčí

Kriminalisté zařazení v Královéhradeckém policejním „TOXI TÝMU“ zaznamenali za uplynulý rok další úspěšně objasněné a realizované případy, na jejichž konci stály osoby, které se významným způsobem podílejí na drogové scéně Královéhradeckého kraje.

V drogové oblasti objasnili kriminalisté našeho kraje celkem 84 trestných činů a obvinění si vyleschlo celkem 115 osob. V porovnání s předchozím

rokem zaznamenali největší nárůst v objasněnosti kriminalisté v Náchodě, kteří sdělili obvinění pro podezření ze spáchání trestného činu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy 38 osobám, což je o 18 více než v roce 2010. S největší pravděpodobností za tímto nárůstem stojí stále snadný nákup u našich severních sousedů, kde lze legálně nakoupit prekurzory potřebné k výrobě pervitinu.

Statistika:

Útvar	§ 283	Obv. osob	§ 284	Obv. osob	§ 285	Obv. osob	§ 286	Obv. osob	§ 287	Obv. osob	Celkem TČ	2011 – 2012	Celkem obviněno osob	2011 – 2012
Kr. ředitelství	3	6	0	0	0	0	0	0	0	0	3	-3	6	0
Hr. Králové	9	14	1	2	0	0	0	0	0	0	9	-3	14	0
Jičín	12	14	2	1	0	0	1	1	2	2	15	-1	16	0
Náchod	28	38	0	0	1	1	1	1	0	0	30	+14	39	+1
Rychnov n. K.	5	5	1	1	0	0	0	0	0	0	5	-3	5	0
Trutnov	20	33	1	1	1	1	0	0	0	0	22	-3	35	+1
Celkem	77	100	5	5	2	2	2	2	2	2	84	+1	115	+2

Legenda:

§283 – nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy

§284 – přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu

§285 – nedovolené pěstování rostlin obsahujících omamnou nebo psychotropní látku

§286 – výroba a držení předmětu k nedovolené výrobě omamné a psychotropní látky a jedu

§287 – šíření toxikomanie

Mezi nejčastěji nelegálně vyráběnou a distribuovanou drogou patří v našem regionu již dlouhodobě pervitin (metamfetamin) a marihuana. Tyto drogy jsou zneužívány vzhledem k jejich poměrně snadné

dostupnosti a nízké ceně. Kriminalisté v rámci šetření zajistili v našem kraji v roce 2011 6 pěstíren marihuany a mimo to i 16,5 kg této drogy (více například zde:

<http://www.policie.cz/clanek/policiste-sklizeli-v-pestirne-konopi.aspx>,
<http://www.policie.cz/clanek/spasiteli-hrozi-vezeni.aspx>).

V pondělí 2. května 2011 v jednom z rodinných domů na Teplicku nad Metují zjistili pěstírnu marihuany

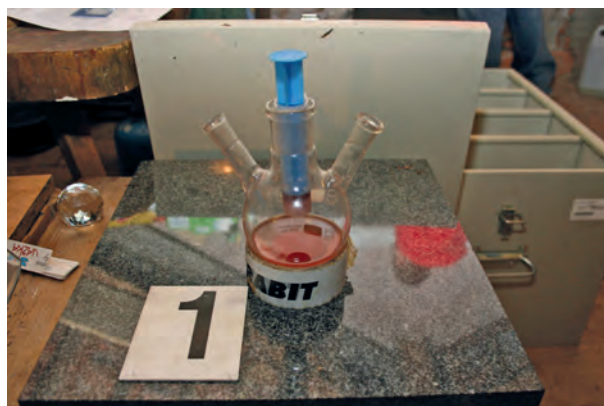
Odhali 25 varen pervitinu a podařilo se jim prokázat obchody s 2,5 kg pervitinu. Z tohoto množství se jim podařilo zajistit 220 gramů této nebezpečné drogy, která čekala na svého odběratele (více například zde:

<http://www.policie.cz/clanek/akce-badi.aspx>,

<http://www.policie.cz/clanek/hra-na-schovanou-skoncila.aspx>,

<http://www.policie.cz/clanek/vyrobc-pervitinu-zadrzeni-na-nachodsku.aspx>).

AKCE BADI

Výchozí surovinou pro výrobu pervitinu je pseudoefedrin, který je výrobci extrahován z léků. Ty se na naše území dostávají stále ve velkém množství z Polska. Celkem naši policisté zajistili v loňském roce cca 34 000 tablet léků s obsahem pseudoefedrinu (více například zde:

<http://www.policie.cz/clanek/dalsi-uspechy-kralovehradeckeho-tymu-toxi.aspx>,

<http://www.policie.cz/clanek/dalsi-uspechy-kralovehradeckeho-tymu-toxi.aspx>,

<http://www.policie.cz/clanek/dovozci-leku-zadrzeni-v-kralovci.aspx>).

Léky ukryté v krmení pro psa

Léky s pseudoefedrinem pašované z Polska

V kontrolách dovozu léků jsou velmi aktivní i pracovníci Celní správy, jež s námi kvalitně spolupracují a kterým se podaří ročně zajistit rovněž několik desítek až stovek tisíc nelegálně dovážených tablet. V uplynulém roce naši kriminalisté také zajistili 1 kg drogy hašiš (více zde <http://www.policie.cz/clanek/za-dovoz-hasise-az-10-let-vezeni.aspx>).

Novým fenoménem na drogovém trhu ČR bylo v uplynulém roce otevření několika kamenných obchodů, kde prodejci nabízeli legálně tzv. syntetické drogy. V našem kraji bylo po té, co polská legislativa zakázala prodej tohoto zboží na celém území Polska, otevřeno celkem pět těchto typů obchodů (tři v Hradci Králové a po jednom v Trutnově a Náchodě). Díky tlaku veřejnosti, médií a v neposlední řadě i státních institucí (Policie ČR, Krajské hygienické stanice, Živnostenského úřadu atd.) se podařilo, že tyto obchody byly uzavřeny kromě jednoho v Hradci Králové (více zde <http://www.policie.cz/clanek/dalsi-z-kontroverznich-obchodu-skoncil.aspx>). Ten i nadále funguje spíše latentním způsobem a kriminalisté jeho provoz monitorují. Stejně jako v ostatních případech jsme odebrali vzorky zboží a odeslali je k odbornému a znaleckému zkoumání v oboru chemie a toxikologie. Na tyto výsledky stále čekáme.

Kriminalisté vedou v této souvislosti několik trestních řízení pro podezření ze spáchání přečinů nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy a šíření toxikomanie. Dokumentace a objasňování této trestné činnosti je časově velmi náročné, právě s ohledem na potřebu kvalitních znaleckých posudků. Ty jsou nezbytně nutné k prokázání naplnění skutkové podstaty výše jmenovaných trestných činů.

K jednomu z nejrozsáhlejších případů drogové trestné činnosti patří vyšetřování, které vedli rychnovští kriminalisté. V závěru tohoto vyšetřování v červnu roku 2011 byli obviněni dva muži z Českého Meziříčí, kteří pervitin nejenom sami vyráběli a prodávali, ale najímali si i „kvalitní vaříče“, kteří pro ně výrobu drogy zajišťovali. Zboží nabízeli a prodávali více než 80 odběratelům v Královéhradeckém i Pardubickém kraji. Zisk z prodeje byl v řádu statisíců korun (více zde <http://www.policie.cz/clanek/sprava-vychodoceskeho-kraje-zpravodajstvi-uspech-rychnovskych-kriminalistu.aspx>). Na oba soud uvalil vazbu.

Jičínští kriminalisté spolupracují v odhalování drogových deliktů i s vězeňskou službou. Ve věznicí ve Valdčicích se jim na začátku května podařilo ukončit rozkrývání obchodu s drogami za branou vězeňského areálu. Obvinění si vyslechli dva aktéři – odsouzený i jeho přítelkyně, která se snažila mu pobyt za mřížemi zpříjemňovat drogami, ale i finančním ziskem z prodeje ostatním odsouzeným (více zde <http://www.policie.cz/clanek/pod-lampou-byva-nejvetsi-tma.aspx>).

Další případy:

<http://www.policie.cz/clanek/prodejce-pervitinu-obvinen.aspx>,

<http://www.policie.cz/clanek/varici-perniku-dovarili.aspx>,

<http://www.policie.cz/clanek/varici-pervitinu-zadrzeni-na-trutnovsku.aspx>,

<http://www.policie.cz/clanek/akce-med-byla-uspesna.aspx>,

<http://www.policie.cz/clanek/vyborne-odvedena-prace.aspx>,

<http://www.policie.cz/clanek/a-149168.aspx>,

<http://www.policie.cz/clanek/toxi-tym-zpravodajstvi-dva-varici-zadrzeni-pri-vyrobe-pervitinu.aspx>,

<http://www.policie.cz/clanek/a-322325.aspx>.

Vyšetřováním trestné činnosti osob, které jsou podezřelé ze spáchání drogových deliktů, vyjde ve většině případů najevo i podíl těchto osob na další trestné činnosti, ať majetkového či násilného charakteru. Většina zadržených a obviněných osob se dopouští drogových deliktů opakovaně.

CELNÍ SPRÁVA ČR, STRUČNÁ INFORMACE 2011

kpt. Marek SOKOL, Celní protidrogová jednotka

V Evropě i v České republice byl od počátku roku 2010 a také v roce 2011 zaznamenáván nový trend v dovozu „imitací“ omamných a psychotropních látek převážně z Číny a Indie. Jednalo se především o chemické látky na bázi syntetického kathi-
nonu (účinné látky rostliny kathy jedlé, „catha edulis“), které mají stimulační účinky („náhrada“ met-
tamfetaminu, kokainu), včetně mediálně známého
mefedronu a také látky ze skupiny syntetických
kanabinoidů – skupina látek typově označovaná

JWH. Mezinárodně se u těchto látek začal použí-
vat název „designers drugs/legal highs“. Nové syntetické látky představovaly a představují závažné
zdravotní a společenské riziko. V Evropské unii by-
lo zaznamenáno mnoho případů poškození zdraví
při užití těchto látek a došlo k celé řadě úmrtí ve
spojení s jejich aplikací. Předmětné chemické látky
byly při dovozu do ČR deklarovány jako koupelové
soli, vykuřovací směsi či pod jiným chemickým ná-
zvem.

HUZHOU WANSE & CHEMICALS CO., LTD
商业发票
COMMERCIAL INVOICE
MAR-30-2010
FEDEX TRACKING NO : 8716 5898 8821

Shipper:
HUZHOU WANSE & CHEMICALS CO., LTD
TAI-TOWN INDUSTRIAL PARK HUZHOU
MR. QINGYONG HUANG TEL: 15867193143
Consignee:
PRZEMYSŁAW [REDACTED]
PRZEMYSŁAW [REDACTED]
KASTANOVA 64 62000 BRNO CZECH REPUBLIC
TEL: 0048791509408

Name & description of contents	no of pcs	declared value	origin
Sample of CALCIUM STEARATE HS 编码: 2915709000	1PCS	USD 10.00	USD 10.00
MADE IN CHINA N.C.V.			
Total USD 10.00			

Authorized signature

Shanghai Canhe Pharmtech Co., Ltd
Address: Changning Road 1277-23-401, Shanghai, 200051, China
Tel: +86-21-52418058 Fax: +86-21-52411245
海关注册编号: 3122267273

COMMERCIAL INVOICE

TO : [REDACTED]
Pod Stadiony 13
Praha 5
Prague
Czech Republic
Phone number: +420776434449

Invoice No.: C1110-111048
Date: 2010-08-05

Description	Quantity	Unit Price	Amount
(1S)-(-)-Camphanic acid (Metal Corrosion Inhibitor)	10kg	USD5	USD50.00
HS 编码: 2932290090			USD50.00

(1S)-(-)-Camphanic acid can be used as Metal Corrosion Inhibitor, which you can use to protect your furniture and decoration at home from corrosion.

This is sample for testing. No commercial value.

Delivery: By UPS to Czech Republic
Country Of Origin: China
Total Number Of Packages: 1 Carton

Shanghai Canhe Pharmtech Co., Ltd.

Celníci, převážně z letišť v Praze – Ruzyni, od března 2010 do dubna 2011 zadrželi a následně předali k provedení chemické analýzy cca 250 kilogramů nových syntetických látek, z toho cca 80 kilogramů mediálně známého mefedronu. Dne 22.4. 2011 vyšel ve Sbírce zákonů zákon č. 106/2011 Sb., kterým se mění zákon o návykových látkách a jež rozšiřuje stávající přílohy omamných a psychotropních látek o 33 nových látek. Od účinnosti tohoto zákona se dovoz těchto nových syntetických látek prakticky zastavil, zadrženy byly pouze cca 2 kilogramy „nových“ syntetických drog.

Jedním z častých a také oblíbených způsobů „dopravy“ drog je poštovní letecká přeprava. V těchto případech se jedná převážně o dovoz nebo vývoz

marihuany nebo hašiše v malých množstvích do 100 gramů. Zde je oproti minulosti změna – marihuana se do ČR nelegálně dovážela především z Nizozemí. V současnosti je patrný nárůst nelegálního vývozu marihuany z ČR (indoorové pěstírny) leteckou poštovní přepravou do Velké Británie či USA. Potřeba (spotřeba) marihuany v ČR je z většiny pokryta „tuzemskou výrobou“. Indoorová „produkce“ marihuany probíhá ve velkopěstírnách, jež jsou umístěny především v rodinných domech či zemědělských usedlostech, které jsou vždy pronajaté. Majitel pronajaté nemovitosti při podpisu smlouvy netuší, že jeho nemovitost bude použita k nezákonnému pěstování marihuany. Jako důvod pronájmu je uvedeno skladování různého spotřebního zboží (obvykle

vietnamských prodejců na tržištích). Jelikož v minulosti došlo k častým objevením těchto pěstíren na základě nelegálního odběru elektrické energie, v současnosti je již vše řádně placeno, odběr elektrické energie je legální.

Dovoz (legální) pěstířelských technologií a semen k pěstování marihuany je prováděn převážně z Nizozemí a Velké Británie, kdy příjemcem je vietnamský podnikatel, který nákup a dovoz (legální) tohoto zboží do České republiky provádí. Samotný organizátor pěstování marihuany pak tyto komponenty kupuje od dovozce přímo v České republice. Pěstířny marihuany jsou k pěstování zcela zařízené, vybavené výkonnou vzduchotechnikou, osvětlením, přístroji na zavlažování, teploměry atd. O samotné pěstování se ve většině případů stará vietnamský občan, pocházející často z nuzných poměrů a také obvykle bez legálního pobytu v České republice. Ten také v nemo-

vitosti po dobu pěstování, bydlí. Po vypěstování je marihuana, která má, na rozdíl od outdoorového pěstování, vysoký obsah THC, připravena k „distribuci“. V současné době není pravidlem, jako v nedávné minulosti, že veškerá marihuana je nelegálně vyvážena především do Spolkové republiky Německo, na Slovensko, do Maďarska a Nizozemí. Osoby vietnamské národnosti řídí čistě obchodně současnou poptávkou – marihuanu nelegálně prodají tomu, kdo ji požaduje a hlavně za ní zaplatí. Nelegální vývoz marihuany z České republiky do zahraničí je uskutečňován především v osobních automobilech české imatrikulace a s váhou zboží převážně do 10 kg. V roce 2010 bylo v České republice odhaleno celkem 145 pěstíren (v r. 2009 to bylo 84 pěstíren). V roce 2011 zajistili příslušníci Celní správy České republiky při pokusu o nezákonný dovoz nebo vývoz v 69 případech celkem 77,8 kilogramů marihuany.

Z důvodu „neregulace“ prodeje tablet s obsahem pseudoefedrinu (prekurzor drog Kategorie I, v ČR převážně využíván k výrobě metamfetaminu) v sousedním Polsku se tyto tablety pašují do ČR převážně v osobních automobilech. K ukrytí není většinou vy-

užíváno „tajných schránek“. Tablety jsou převážně uloženy v cestovních zavazadlech v kufru vozidla, případně na sedadlech. Jedná se především o tablety Modafen, Acatar, Cirrus (obsah od 30 – 120 mg pseudoefedrinu).

Také v roce 2011, stejně jako v minulých letech, jsou do nelegálního obchodování s omamnými a psychotropními látkami (především kokainem) zapojeni také občané Nigérie, tzv. polykači. Legální pobyt na území ČR většinou získávají sňatkem s občankou ČR, případně legalizují svůj pobyt „studijním pobytem“ v některé z českých vysokých škol. Do obchodování s kokainem se zapojují sami jako kurýři nebo jako organizátoři obchodů, kdy si najímají jako kurýry občany České republiky, Slovenska nebo Maďarska. Případně „použijí“ také jiné nigerijské občany v zahraničí. Tito kurýři jsou většinou ze slabých sociálních vrstev a jsou získáni k pašování za nabídku peněz nebo nějaké protislužby (zájezd k moři).

„Novinkou“ může být také to, že koncem roku 2011 byly na ruzyňském letišti zadrženi dva občané Řecka (možná spojitost s ekonomickou situací

Řecka), kteří se pokoušeli do České republiky nelegálně dovést cca 5 kilogramů kokainu z Jižní Ameriky.

ORGANIZOVANÝ ZLOČIN V EU A SOUČASNÉ TRENDY V EVROPSKÉM NELEGÁLNÍM OBCHODU S DROGAMI (ZPRÁVA OCTA 2011)

PhDr. Miroslav NOŽINA, PhD.

V posledních letech se tvář OZ v Evropě výrazně mění. Tato skutečnost se odráží i ve zprávě Europolu „Vyhodnocení hrozby organizovaného zločinu v EU v roce 2011“ (EU Organised Crime Threat Assessment 2011, OCTA 2011).

OBECNÉ ZÁVĚRY

OCTA 2011 upozorňuje, že OZ v Evropě je dnes více diversifikován jak v oblasti používaných zločineckých metod, tak i struktur kriminálních uskupení a rovněž v dopadu na společnost. Tvoří se nová kriminální scéna vyznačující se v rostoucí míře vysokou mobilitou a flexibilními skupinami operujícími v řadě jurisdikcí a oblastí kriminality. Příznačné pro ni je časté zneužívání internetu. Kriminální skupiny jsou v rostoucí míře ve svých aktivitách „multikomoditní“ a „polykriminální“. Skupiny s nejlepšími zdroji obsadily různá portfólia v oblasti kriminálního podnikání a v době hospodářských obtíží Evropy zlepšily svoji odolnost a stabilitu. Rovněž posílily svoji schopnost identifikovat a využívat nové nezákonné trhy. Jejich rostoucí zájem dnes přitahují kvůli nízkému riziku aktivity jako falšování potvrzení o poplatcích za znečišťování ovzduší, falšování platebních karet a značkového zboží apod. Při svých aktivitách plně využívají rozvinuté dopravní a komunikační infrastruktury v Evropě. V důsledku toho jsou dnes cesty dopravy ilegálních komodit do Evropy a v Evropě více diversifikované, rychlejší a frekventovanější nežli kdykoliv předtím. Organizovaný zločin přitom nadále pružně reaguje na zavádění nových bezpečnostních kontrol a opatření. Příkladem může být rychlé převedení hlavních cest dopravy ilegálních imigrantů do Evropy ze středomořských námořních tras na řeckou hranici s Tureckem.

Více než kdykoliv předtím vzrostla spolupráce mezi různými uskupeními organizovaného zločinu. Tato spolupráce dnes překračuje národní a etnické rozdíly či oblasti podnikání. Různá uskupení v rostoucí míře kooperují, přičemž společně sdílejí ná-

klady, rizika i zisky. Dokladem této spolupráce je i narůstající podíl barterových obchodů s kriminálními komoditami namísto nákupů v hotovosti. To, společně s tendencí kriminálních uskupení se více zapojovat do méně viditelných aktivit v oblasti falšování peněz a majetkové kriminality (z nichž jsou poté často financovány aktivity jako obchod s drogami apod.), činí tyto skupiny hůře vystopovatelné a postihnutelné orgány zabývajícími se vyhledáváním a zajišťováním kriminálních zisků.

Své operace provádějí plánovitě za využívání „podnikatelských“ přístupů, kdy kalkulují možné zisky a rizika. Pro specifické úkoly najímají často specialisty, a to i z legální sféry jako dopravce, finanční právní a realitní odborníky, obchodní manažery, farmakology aj. Za současné ekonomické situace v Evropě je podnikatelský sektor více náchylný ke korupci, zejména v oblastech schopných poskytovat služby při dopravě ilegálního zboží a praní špinavých peněz. Korupce zůstává klíčovou částí modusu operandi OZ jako prostředek získávání výhod a umožňování a zakrývání aktivit. Představitelé OZ se přitom soustřeďují zejména na podnikatelskou komunitu, ovšem počet případů korupce veřejných činitelů, včetně pracovníků bezpečnostních složek a policistů v zemích Evropské unie, nadále roste.

Pro operační činnost využívají skupiny OZ špičkové technologie, zejména pro zajištění bezpečné komunikace. Přetrvávajícím problémem spojeným s těmito skupinami je využívání násilí při prosazování jejich zájmů, i když tento fenomén má všeobecně klesající tendenci.

HLAVNÍ USKUPENÍ MEZINÁRODNÍHO OZ

Zprávy Europolu a Evropské komise o situaci zemí Evropské unie v oblasti organizovaného zločinu opakovaně udávají, že hlavní problém (většinou s mírně nadpolovičním objemem aktivit) představují v jednotlivých zemích domácí uskupení organizovaného zlo-

činu. Uskupení přicházející do jednotlivých zemí EU ze zahraničí však mají na kriminální scénu v Evropské unii značný negativní vliv.

Z evropských uskupení organizovaného zločinu se v prostoru EU 2011 tradičně profiluje *italská mafie*. Vyznačuje se zejména schopností infiltrovat veřejný a ekonomický sektor zemí, v nichž působí. Nejsilněji etablovaná zůstává přímo v Itálii, mimo regiony jejího původu je její vliv slabší. *Nizozemské skupiny* OZ se dlouhodobě profilují v nelegální produkci a obchodu s drogami. *Německé skupiny* jsou zatím zmiňovány v souvislosti s nadnárodními kriminálními aktivitami zřídka a jejich aktuální moc není dostatečně známá. Ovšem jejich značné zisky a rovněž skutečnost, že jsou zapojeny do kriminálních aktivit, které si vyžadují široké mezinárodní kontakty, naznačují, že jejich význam na kontinentální kriminální scéně je podceňován. *Polské skupiny* OZ patří na evropské scéně mezi nejrychleji rostoucí fenomén. V současnosti pronikají do celé Evropy. Ve Skandinávii, Německu a Belgii operují silné *motocyklové gangy*, které dnes expandují na území nových členských států EU a spojují se s existujícími gangy v Rusku a východní Evropě. Jsou zapojeny do řady kriminálních aktivit, jako je obchod s drogami, pašování a nelegální prostituce, navíc jsou značně násilnické. *Ruské skupiny* OZ a další skupiny pocházející z území bývalého Sovětského svazu (Čečenci, Dagestánci, Arméni, Gruzínci, skupiny z Poblatí) jsou na území EU zapojeny prakticky do všech typů kriminality a soustavně zde hledají a nacházejí nové kriminální příležitosti a nové možnosti spolupráce s dalšími kriminálními uskupeními. Vedle „tradičních“ aktivit, jako je obchod s drogami, násilná kriminalita, obchod s lidmi, pašování cigaret či organizování nezákonné migrace, jsou zapojeny i do vysoce sofistikovaných operací v oblasti finanční kriminality, podvodů a praní špinavých peněz. Zejména *litevské skupiny* se dnes napojují na mezinárodní aliance OZ a rychle expandují do Evropy. Jsou mimořádně schopné a aktivní v oblasti penězokazectví a rovněž se zapojují do dalších kriminálních aktivit.

Albánské skupiny jsou značně homogenní a striktně hierarchizované, založené na příbuzenských vztazích. Projevují značný sklon k násilí. Vedle nelegálního obchodu s drogami, v němž zauímají dominantní pozici v řadě členských států Evropské unie, se v rostoucí míře angažují v nelegální imigraci, obchodu s lidskými bytostmi, násilné kriminalitě, krádežích a podvodech. Operují po celé EU, kde si aktivně upevňují pozice na existujících kriminálních trzích a zároveň vyhledávají nové možnosti. *Turecké skupiny* v Evropské unii jsou činné jsou především v oblasti drogové kriminality, zejména v produkci heroínu a obchodu s ním. Dále se zapojují do obchodu se zbraněmi, násilné kriminality, ilegální migrace, ob-

chodu s lidmi a prostituce aj. Roste i podíl *bulharských skupin* v produkci a nelegálním obchodu s amfetaminy. Závažné jsou i aktivity vysoce mobilních *romských skupin*, v jejichž prostředí v posledních letech upoutává pozornost zejména obchod s dětmi. Vstup Bulharska a Rumunska, kde existují silné romské komunity, jejich pohyb po EU ještě zintenzivní.

Z asijských uskupení jsou v Evropě silně etablovány *čínské skupiny*, které se angažují zejména v ilegální imigraci, obchodu s lidmi, podvodech v oblasti bezhotovostních plateb, praní špinavých peněz a loupežích v oblasti duchovního vlastnictví (obchod s falešným značkovým zbožím), obchodu s prekursorsy syntetických drog a heroinem. Zatímco v minulosti operovaly zejména v rámci asijských komunit, v současné době projevují tendenci vyvíjet aktivity i mimo ně – a to jak při výběru obětí, tak i v rámci spolupráce s jinotnickými skupinami OZ působícími v zemích Evropské unie. Narůstá i podíl *vietnamských skupin* angažovaných zejména v ilegální migraci, obchodu se zbožím klamavých značek, pašování a nelegálních finančních transakcích, produkci a obchodu s drogami.

Z jihoamerických uskupení se v Evropě profiluje zejména *kolumbijský* OZ, který dominuje v oblasti nelegální produkce a obchodu s kokainem. Kolumbijské skupiny se již dnes neorganizují do velkých monolitických kartelů, ale spíše do malých, adaptabilnějších buněk, které na jedné straně udržují úzké kontakty se skupinami v Kolumbii a na straně druhé úspěšně spolupracují s podsvětím v cílových zemích.

Z afrických uskupení se *severoafričské skupiny* zaměřují zejména na obchod s drogami (především s kanabinoidy), majetkovou kriminalitu (včetně obchodu s kradenými vozy), obchod s lidmi a nezákonnou imigraci. Mnoho z těchto skupin je velmi dobře organizovaných. Maročané jsou dnes hlavními producenty a dodavateli kanabisu na evropský drogový trh. *Západoafričské skupiny*, jako Nigérijci, jsou často, i když ne zpravidla, formovány na klanových a kmenových principech. Na druhé straně jsou vysoce profesionální, schopné praktikovat sofistikované formy kriminálních aktivit. Na území Evropské unie se zabývají zejména podvody, organizováním prostituce a obchodem s drogami.

OBCHOD S DROGAMI

Podle Výroční zprávy Evropského monitorovacího centra pro drogy a drogovou závislost (EMCDDA) za rok 2011 v Evropě dlouhodobě užívá kanabinoidy 78 milionů lidí, kokain 14,5 milionů lidí, extázi 11 milionů lidí, amfetaminy 12,5 mil. lidí; problémových uživatelů opioidů je v Evropě 1,3 – 1,4 milionu. To je obrovský, dynamický a mimořádně výnosný

trh, na němž je poptávka po zboží setrvale vysoká. To přitahuje organizovaný zločin. Jeho podíl na importech drog a nelegálním obchodu s drogami v Evropě je značný.

Podle zprávy OCTA 2011 je pro dnešní evropský drogový trh příznačné, že je úzce propojen s trhy v sousedních regionech. Narůstající spotřeba a obchod s heroinem na západním Balkánu, spotřeba a obchod s kokainem v zemích bývalého Sovětského svazu, expanze syntetických drog na Blízkém Východě, to vše dnes ovlivňuje situaci v EU. Stejně tak například diverzifikace světového obchodu s kokainem vedla k vytvoření nových pašeráckých cest do Evropy přes Balkán a Afriku.

Většina heroinu přichází do Evropy z Afghánistánu přes Turecko a Balkán po tzv. Balkánské cestě. Ta je dnes značně rozvětvená. Zásilky heroinu putují přes Řecko, Bulharsko, Rumunsko či země bývalé Jugoslávie na západ, či jsou odkloněny na střední Evropu. Západní Balkán je centrem drogových tranzitů již po mnoho let. Významnými centry, kde je heroin skladován a překládán k dalším tranzitům, jsou Albánie, Makedonie a Kosovo. Oblast Kosova je rovněž základnou albánských organizovaných uskupení operujících v EU. V opačném směru na východ přes tento region putují prekursori k výrobě drog.

V posledních letech se významně rozvíjí i tzv. Černomořská cesta přes Írán, Ázerbájdžán, Gruzii a Ukrajinu do Rumunska a dále do baltských zemí a Skandinávie. Heroin je do Evropy dopravován i lodními cestami z iránských a pákistánských přístavů přes Středomoří či letecky buď přímo z Pákistánu, Íránu, Indie nebo tranzity přes africké země. Narůstající dopravní ruch mezi zdrojovými a cílovými zeměmi přepravy drog usnadňuje jejich pašování a vede i ke značné diverzifikaci cest a metod pašování.

Nejvýznamnějšími organizacemi dopravujícími heroin do Evropy a po Evropě jsou turecká a albánská uskupení. Stoupá i význam iránských, iráckých a pákistánských skupin, které mají snadný přístup k drogovým trhům ve svých domovských zemích a expandují do zahraničí. Íránští překupníci dnes často slouží jako zprostředkovatelé mezi afghánskými producenty a tureckými pašeráky. Zejména skandinávské země jsou dnes silně zasaženy aktivitami západoafrických pašeráckých uskupení, využívajících k pašování kurýrů a organizujících přepravu heroinu zejména z Istanbulu. Vstupními branami pro heroin do Evropy jsou díky své poloze, mořským přístavům, dopravní infrastruktuře a přítomnosti četných kriminálních uskupení rovněž Itálie a Španělsko, na severovýchodě Evropy pak pobaltské státy. Přeprava heroinu je často hrazena barterově, tedy částí heroinových zásilek. Ty jsou distribuovány v zemích tranzitu. To významně podporuje místní drogové trhy.

Významně narůstá i nelegální trh s náhražkami he-

roinu jako jsou Fentanyl, Subutex a tzv. „černý heroin“ vyráběný ze Subutexu a Methadonu.

Kokain přichází na evropské trhy řadou cest. Jeho hlavní vstupní branou jsou Španělsko a Portugalsko, kam kokain přichází jak přímo z Latinské Ameriky, tak zprostředkovaně přes západní a severní Afriku. Významnou roli v africkém obchodu s kokainem hrají marocká kriminální uskupení, která dnes pro pašování kokainu využívají staré trasy přepravy kanabisu. Na významu v této souvislosti získává i Balkánská cesta z jihovýchodní Evropy, trasy z Karibiku do Španělska a Nizozemska a rovněž přímé transporty za pomoci letecké a kontejnerové dopravy ze zemí původu do zemí spotřeby. Klíčovou roli dodavatelů kokainu do EU si udržují kolumbijské skupiny, které v Evropě dlouhodobě spolupracují např. s italskou Ndranghettou. Znepokojivý je nárůst pašování kokainu z Mexika ve směru na Jihozápadní centrum, tedy odklon středoamerických organizací, dříve specializovaných na importy kokainu do USA, na Evropu. Na karibské trase dnes hrají významnou roli uskupení z Dominikánské republiky, odpovědná za řadu násilných střetů mezi konkurenčními pašeráckými skupinami. Zpravodajské informace udávají, že za obchodem s kokainem do EU a Ruské federace stojí i Rusové usazení v Latinské Americe. Na trasách do Ruské federace a na Kavkaz působí i gruzínská uskupení. Severovýchodní centrum je rovněž významným tranzitním územím pro přepravu kokainu do Ruské federace. Významná jsou zde litevská uskupení, která dnes působí na trase z Latinské Ameriky přes Západní Afriku do Jihozápadního a Severozápadního centra Evropy. Z výnosů z obchodu s kokainem jsou financovány povstalecké skupiny, jako pověstné Revoluční ozbrojené síly Kolumbie (FARC), v západní Africe pak teroristické buňky Al Kajdy islámského Maghrebu (AQIM).

V důsledku průniku různých tras Balkánské a Černomořské cesty na sever a na západ významně vzrostla role Maďarska jako tranzitního uzlu a překladiště heroinu a kokainu. Evropské bezpečnostní složky odhadují, že jeho význam v této souvislosti ještě poroste.

Výrazný pohyb je na trhu se syntetickými drogami. Extáze (MDMA a příbuzné látky) v EU pochází téměř výlučně z Nizozemska a Belgie. Dnes je často vyměňována mezi překupníky kvůli „diverzifikaci sortimentu“ za heroin pašovaný ze západního Balkánu a kokain z Latinské Ameriky. Kvůli nedostatku a zvýšené kontrole prekurzorů její výroba v posledních letech poklesla a je nahrazována jinými stimulačními drogami. Sekundárním efektem je například nárůst produkce a spotřeby amfetaminů. Jejich produkce a export zaznamenává boom zejména v Polsku a Baltských státech. V nelegálním obchodě se syntetickými drogami do Ruské federace, Skandinávie a Baltských států dominují Litevská uskupení.

V oblasti metamfetaminů nadále vedou Česká republika, Slovensko a Litva. Jsou zaznamenány informace o narůstající produkci metamfetaminů v Polsku.

Stoupající spotřeba amfetaminů na Středním Východě zapříčinila i nárůst jejich výroby na západním Balkánu, Blízkém Východě (včetně Turecka a Libanonu) a na Kavkazu. Amfetaminy jsou dopravovány na střední Východ v opačném směru Balkánské cesty a rovněž z Baltských států do a přes Ruské federace. V oblasti rozsáhlé produkce amfetaminů pro Střední východ výrazně vzrostla role bulharských uskupení.

V Evropě nadále pokračuje rozsáhlé domácí pěstování kanabisu, přičemž jeho pěstování efektivními indoorovými metodami je na vzestupu. Kanabis je pěstován zejména v Nizozemsku a odtud distribuován do destinací jako Velká Británie, Francie či Skandinávie, Baltských států a Ruské federace. Indoorové pěstování kanabisu se rozšiřuje i v severní a vý-

chodní Evropě. Pěstování kanabisu organizované nizozemskými skupinami OZ se rozšířilo i do Belgie a Německa. Důvodem je zřejmě vyšší aktivita a tolerance nizozemských bezpečnostních složek v posledních letech a rovněž nižší výrobní náklady v těchto zemích. Zejména ve Velké Británii, Irsku, České republice, Slovenské republice a Polsku prudce stoupá podíl vietnamských organizovaných uskupení v produkci a obchodu s kanabísem. K jeho pěstování jsou přitom často využíváni asijský nelegální migranti, kteří tak splácejí své dluhy za přepravu do EU. Kanabis ve formě marihuany přichází na evropský trh rovněž ze Západní a Jižní Afriky, Asie a Středního východu (např. Afghánistán, Pákistán, Thajsko a Omán), Ameriky. Hlavním zdrojem hašiše a kanabisového oleje pro EU je nadále Maroko. Významným překladistěm kanabisu pro EU jsou Španělsko a Portugalsko, o něco méně pak pobaltské země.

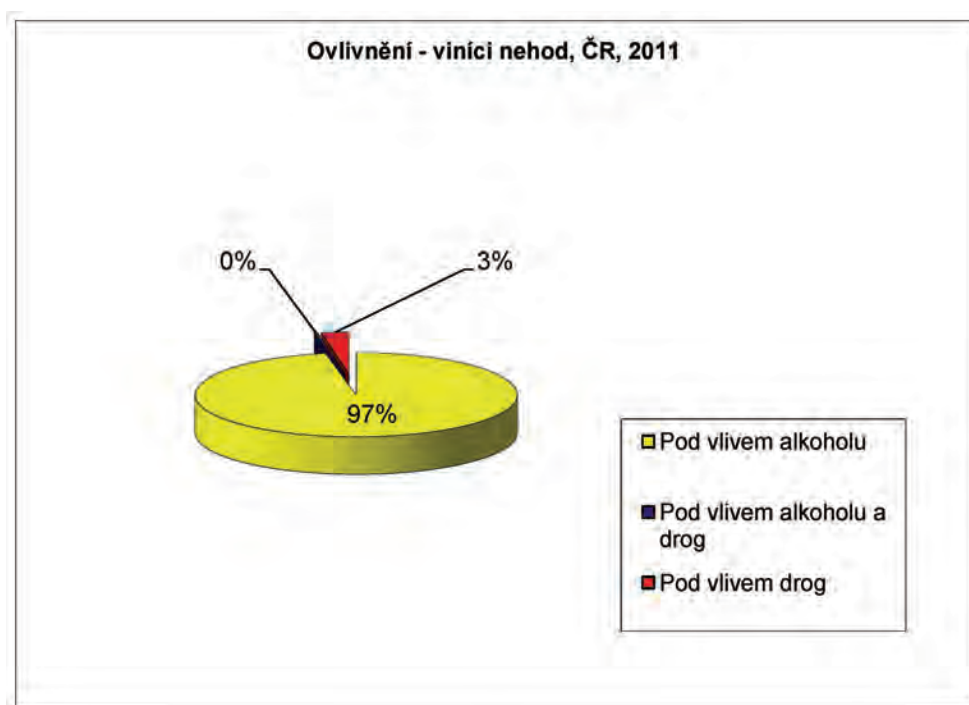
EU Organised Crime Threat Assessment 2011. Europol, The Hague, 28. 4. 2011. Zpráva je dostupná na: http://migrantsatsea.files.wordpress.com/2011/05/octa_2011-11.pdf.

SEMINÁŘ K PROBLEMATICE DROG A ŘÍZENÍ MOTOROVÝCH VOZIDEL NA POLICEJNÍ AKADEMII ČR V PRAZE

Ing. Jaroslav HOŘÍN, tajemník Mezirezortní komise

Jenom v roce 2011 registrovala Policie ČR 165 případů¹⁾, kdy byla u viníka dopravní nehody zjištěna přítomnost drog, z toho v 16 případech se jednalo o přítomnost drog a alkoholu současně. Při těchto

dopravních nehodách bylo usmrceno 10 osob, z toho 2 osoby v případě zjištění alkoholu a drog, 8 osob bylo usmrceno při nehodě zaviněné účastníkem silničního provozu pod vlivem drog.

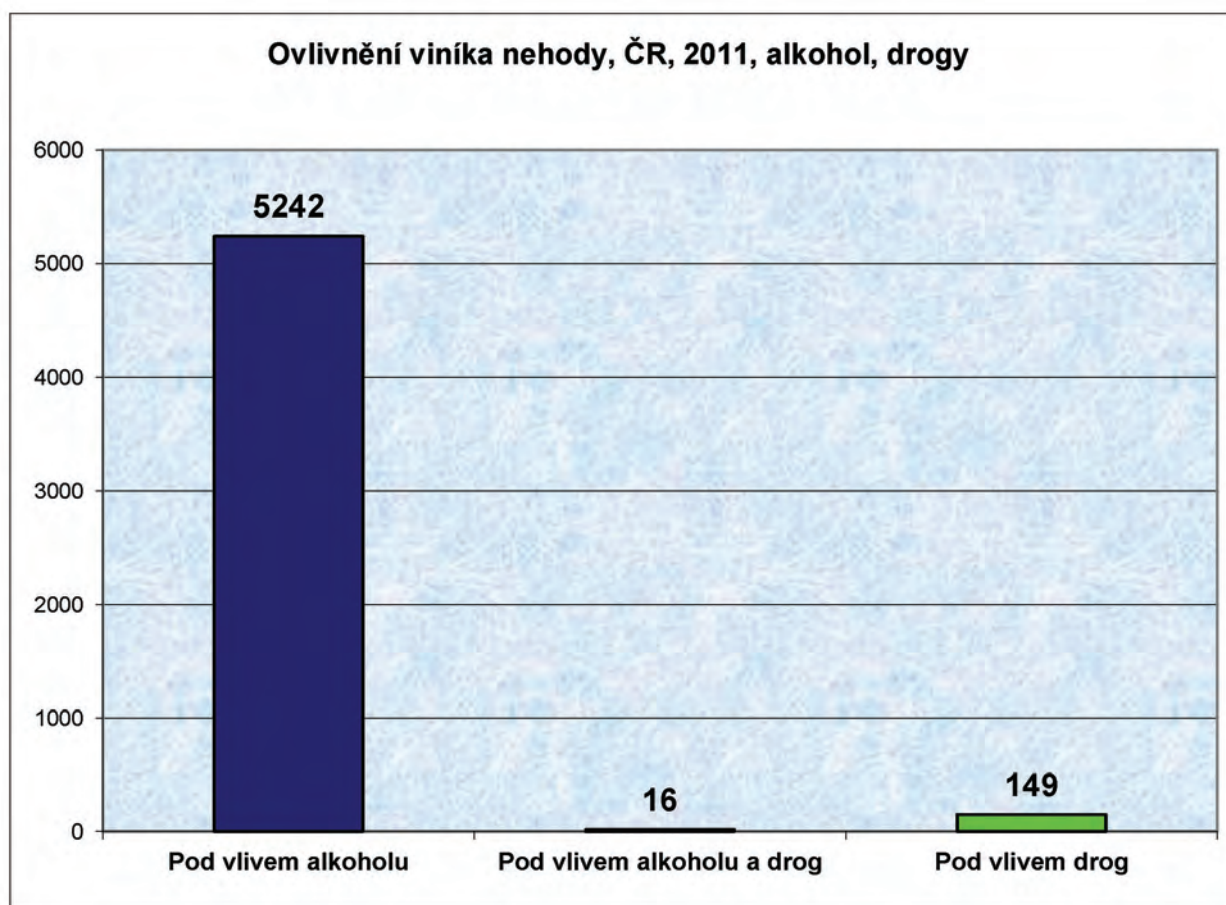
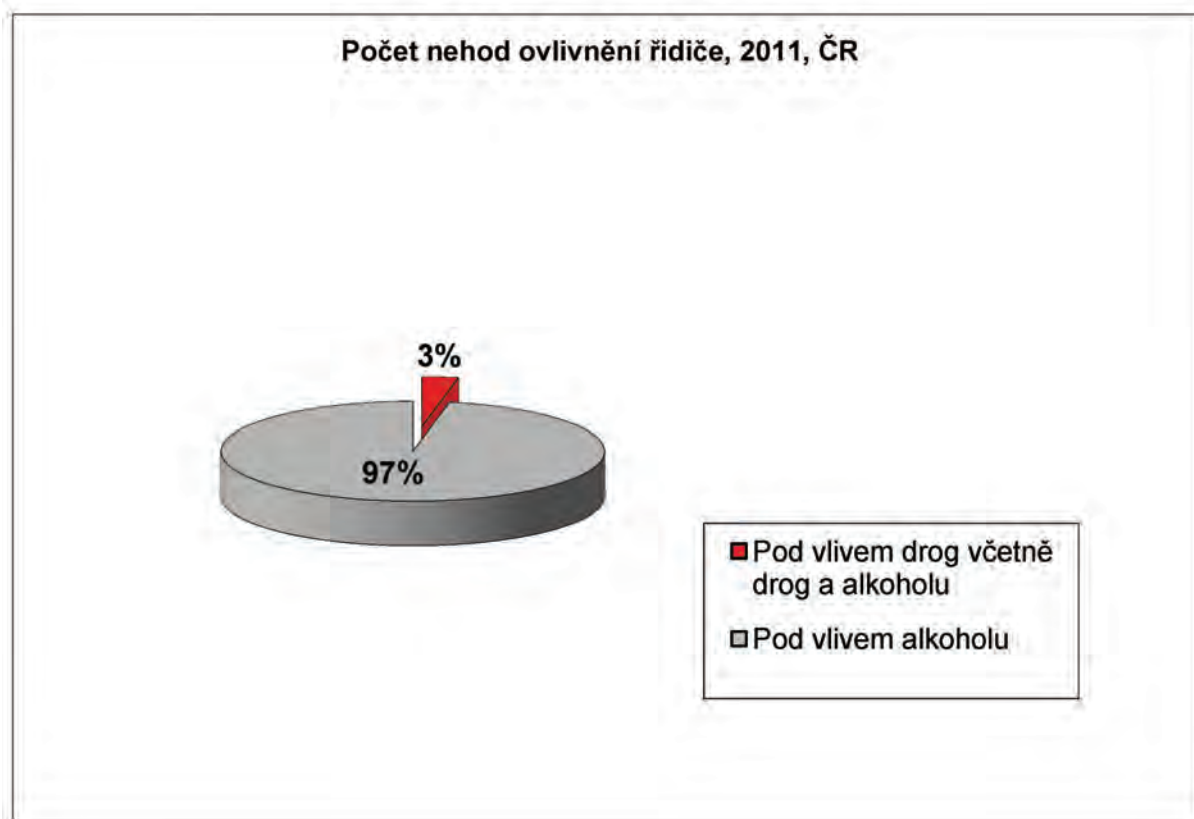

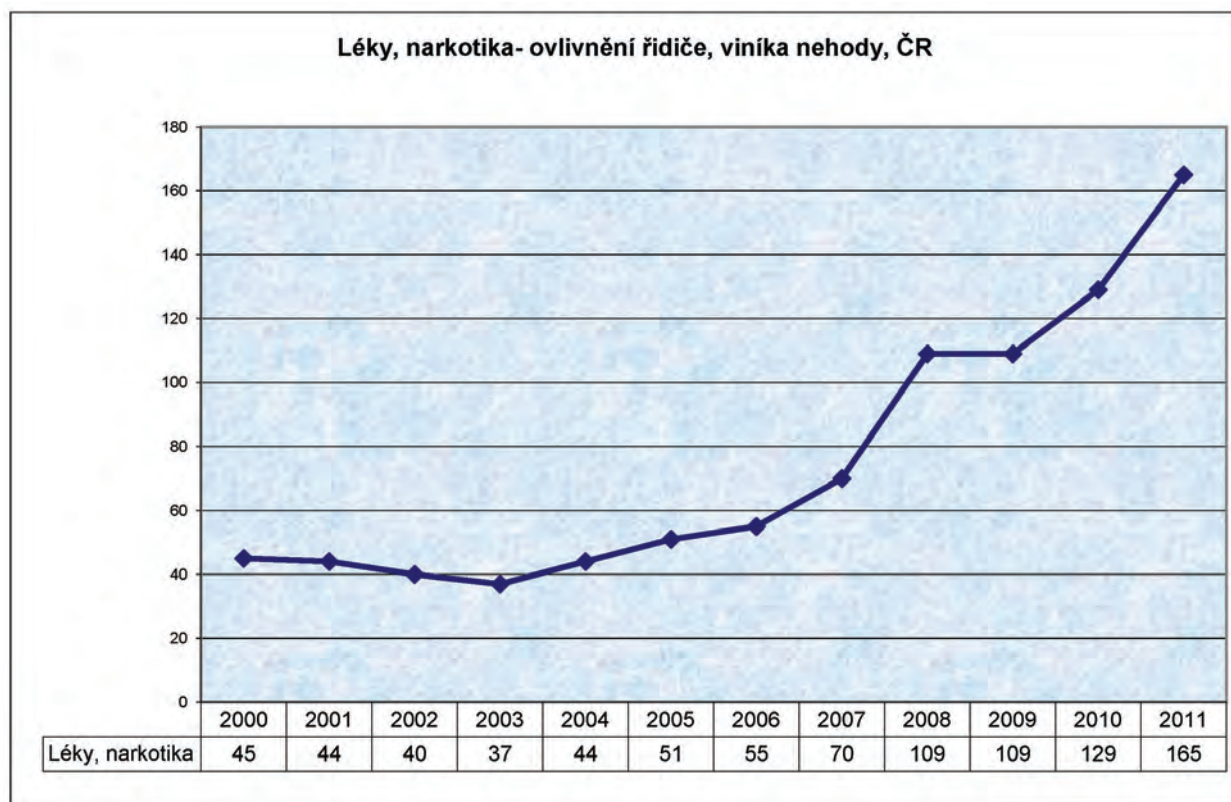
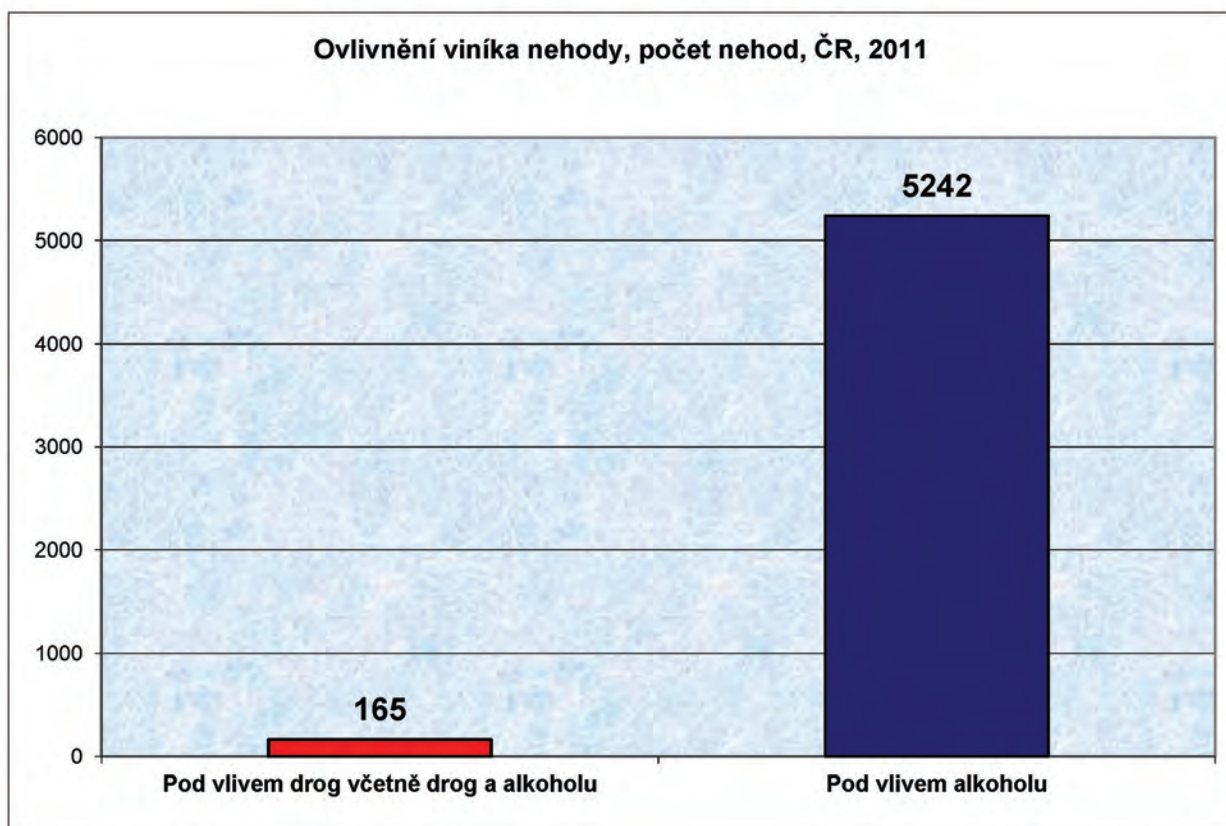
Možná se tato čísla ze statistiky mohou zdát malá, ale zjištěné případy závažných dopravních nehod s přítomností drog jsou pouze pomyslnou špičkou ledovce a tato problematika si jednoznačně zaslouží pozornost jak ze strany Policie ČR, tak i ze strany orgánů státní správy zodpovědných ze zákona za prevenci dopravních nehod.

Z těchto důvodů uspořádala katedra Policejních činností Policejní akademie ČR v Praze seminář pro studenty s cílem seznámit je s touto problematikou, a to jak po stránce dopravně – bezpečnostní a právní, tak i z pohledu na vývoj drogové scény v ČR. Účastníci vyslechli přednášku pplk. Mgr. Jindřicha

Komárka (PA ČR, katedra Policejních činností – poradatele semináře), která se týkala úvodu do problematiky a zabývala se i specifickými drogami a řízením motorových vozidel. Následně kpt. Miloš Vaněček z Národní protidrogové centrály Služby kriminální policie a vyšetřování Policie ČR seznámil účastníky se stavem a vývojem drogové scény v České republice, s druhy zneužívaných drog a jejich vlivem na lidský organismus, s důrazem na řízení motorových vozidel. Poslední část semináře patřila Mgr. Dočekalové ze Státního zastupitelství v Praze 2, která se věnovala problematice legislativy v této oblasti.

¹⁾ Zdroj: data Ředitelství služby dopravní policie Policejního prezidia ČR, 2011.

Poznámka: ve všech grafech se jedná o počet dopravních nehod řešených Policií ČR

OVlivNĚNÍ ŘIDIČE V DOBĚ DOPRAVNÍ NEHODY SE ZVLÁŠTNÍM ZŘETELEM NA JEHO OVlivNĚNÍ LÉKY A NARKOTIKY

Ing. Jaroslav HOŘÍN, tajemník Mezirezortní komise

1. Úvod

Ovlivnění řidiče léky nebo narkotiky je závažným problémem souvisejícím s nehodovostí v silničním provozu. Lékařské výzkumy¹⁾ jednoznačně prokazují, že ať léky nebo narkotika prokazatelně zvyšují riziko způsobit závažnou dopravní nehodu, často s fatálními následky. Bohužel, donedávna, na rozdíl od zavedených praktik orientačního zjišťování přítomnosti alkoholu u řidičů a chodců (detekční trubičky, přístroje DRAEGER), neexistoval účinný a spolehlivý prostředek, který by byl schopen orientačně zjistit přítomnost nelegálních substancí u řidičů, případně chodců, a to jak při rutinních kontrolách v silničním provozu, tak v případě dopravní nehody.

Zhruba od roku 2006 je Policie ČR průběžně vybavována detekčními prostředky DRUGWIPE 5, které jsou schopné orientační detekce základních skupin narkotik (kanabis, amfetaminy, metamfetamin/XTC, kokain a opiáty). Orientační zkouška přístrojem DRUGWIPE 5 (viz. Příloha 1 této zprávy) se provádí stěrem potu nebo slin kontrolované osoby. Potvrzení této skutečnosti musí být ovšem provedeno na specializovaném toxikologickém pracovišti rozбором vzorku krve nebo moči kontrolované osoby. Problémem je, že tyto orientační detekční přístroje jsou relativně drahé a na jedno použití.

2. Popis situace v České republice a základní fakta ze zahraničí

Jenom v roce 2011 registrovala Policie ČR 165 případů²⁾, kdy byla u viníka dopravní nehody zjištěna přítomnost drog, z toho v 16 případech se jednalo o přítomnost drog a alkoholu současně. Při těchto

dopravních nehodách bylo usmrceno 10 osob, z toho 2 osoby v případě zjištění alkoholu a drog, 8 osob bylo usmrceno při nehodě zaviněné účastníkem silničního provozu pod vlivem drog.

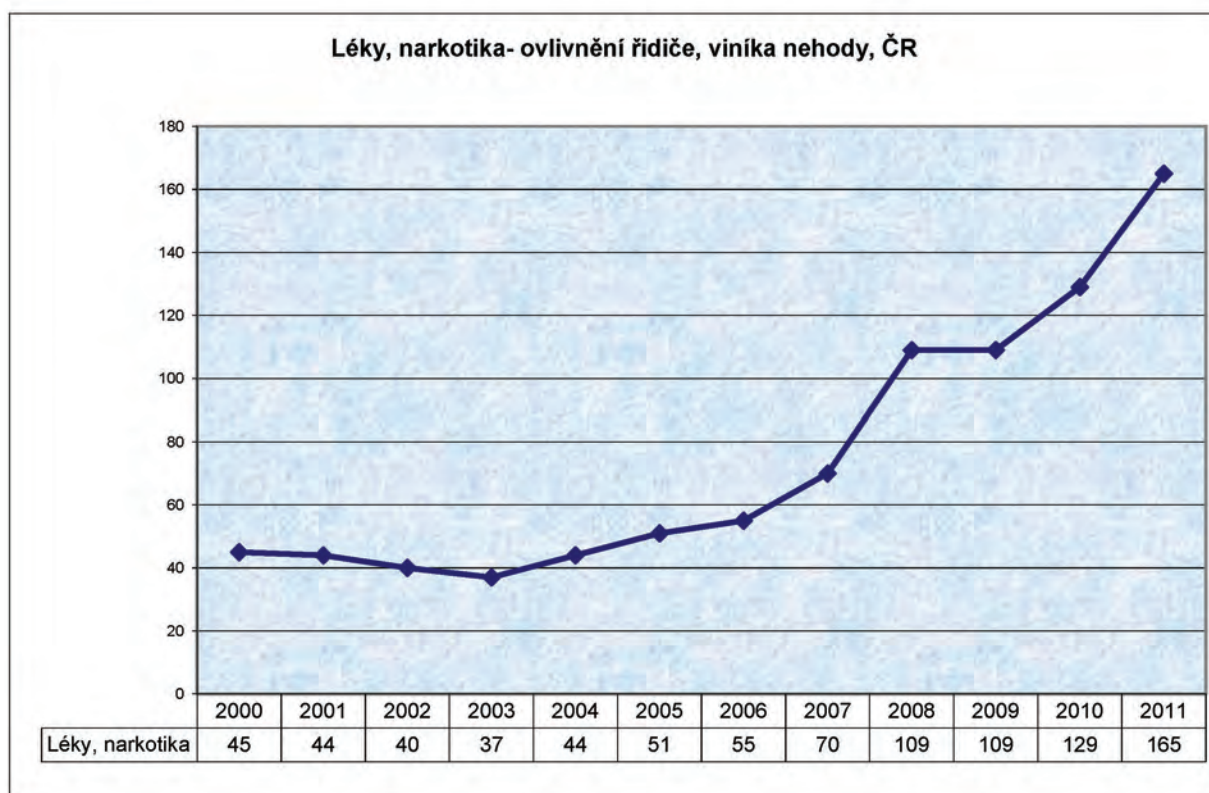
Ve statistice dopravních nehod Policie ČR³⁾ eviduje ovlivnění účastníků silničního provozu v době dopravní nehody léky nebo narkotiky pod položkou číslo 30 „Stav chodce“ – 3) pod vlivem léků, narkotik a pod položkou číslo 57 „Stav řidiče“ – 3) pod vlivem léků, narkotik ve „Formuláři evidence nehod v silničním provozu“ (MV č. skl. 593). Toto sledování (společně léky a narkotika pod jednou položkou statistiky) poněkud komplikuje podrobný rozbor dat, neboť nelze jednoznačně určit, čím byl účastník silničního provozu ovlivněn, zda léky nebo nelegální substancí. Lze se jen domnívat, že vyšší věkové skupiny účastníků silničního provozu budou ovlivněny pravděpodobně léky a mladší nelegálními substancemi.

V publikaci „Přehled o nehodovosti na pozemních komunikacích v České republice“, kterou každoročně vydává Ředitelství služby dopravní policie Policejního prezidia České republiky (ŘSDP PP ČR), je ovlivnění řidiče léky nebo narkotiky uváděno v položce 18 A „Přehled nehod podle stavu řidiče (viníka)“. Ovlivnění chodců léky nebo narkotiky v době dopravní nehody tato publikace neuvádí. Data ve statistice dopravních nehod Policie ČR bohužel, podle odborných odhadů, představují v případě ovlivnění řidiče nebo chodce léky nebo narkotiky v době dopravní nehody pouze pomyslnou špičku ledovce a pokrývají jen relativně malou část řidičů, kteří byli v době dopravní nehody pod vlivem zejména nelegálních substancí.

¹⁾ Viz například www.ibesip.cz/alkohol a www.dft.gov.uk/think, World Report on Road Safety Injury Prevention, WHO, Ženeva, 2004, IBSN 92 4 156260 9.

²⁾ Zdroj: data Ředitelství služby dopravní policie Policejního prezidia ČR, 2011.

³⁾ Přehled o nehodovosti na pozemních komunikacích v České republice 2000 – 2011, Praha, ŘSDP PP ČR.

Tento předpoklad potvrzují i zahraniční studie⁴⁾, které například uvádějí, že ve Francii bylo v roce 2004 8,8 % řidičů ve věku pod 30 let, kteří zavinili dopravní nehodu se smrtelnými následky, pod vlivem kanabis, ve Velké Británii stejná skupina řidičů v roce 2005 zavinila smrtelnou dopravní nehodu pod vlivem kanabis v 17 % případů. Studie uvádí, že obecně je zaviněno každoročně v Evropě 2,5 % nehod pod vlivem kanabis, 3 % pod vlivem kokainu a 3,1 % nehod pod vlivem amfetaminů.

O tom, že ovlivnění narkotiky není záležitostí jenom neprofesionálních řidičů, svědčí i fakt, že při kontrole řidičů dálkových autobusů provedené v rámci aktivit Mezinárodní organizace dopravních policí (TISPOL) v 16 evropských zemích v březnu 2006, kdy bylo zkontrolováno 40 000 řidičů dálkových autobusů, bylo zjištěno 105 řidičů (0,26 %) pod vlivem narkotik⁵⁾.

O tom, že řízení pod vlivem léků nebo narkotik je

závažným problémem, svědčí i skutečnost, že tato problematika je řešena i v základním dokumentu Evropské unie týkajícího se problematiky řidičských průkazů a získání řidičských oprávnění, a to ve směrnici Rady číslo 91/439/EHS, o řidičských průkazech⁶⁾.

Data ve statistice dopravních nehod Policie ČR bohužel, podle odborných odhadů, představují v případě ovlivnění řidiče nebo chodce léky nebo narkotiky v době dopravní nehody pouze pomyslnou špičku ledovce a pokrývají pouze relativně malou část řidičů nebo chodců, kteří byli v době dopravní nehody pod vlivem zejména nelegálních substancí. I přes tuto skutečnost je zarážející, že počet řidičů – viníků dopravní nehody, kteří byli prokazatelně v době dopravní nehody pod vlivem léků nebo narkotik narostl ze 45 zjištěných případů v roce 2000 na 165 zjištěných případů v roce 2011.

⁴⁾ Young Drivers – The Road to Safety, OECD, Paříž, 2006, IBSN 92 – 821 – 1334 – 5, strana 51 – 53.

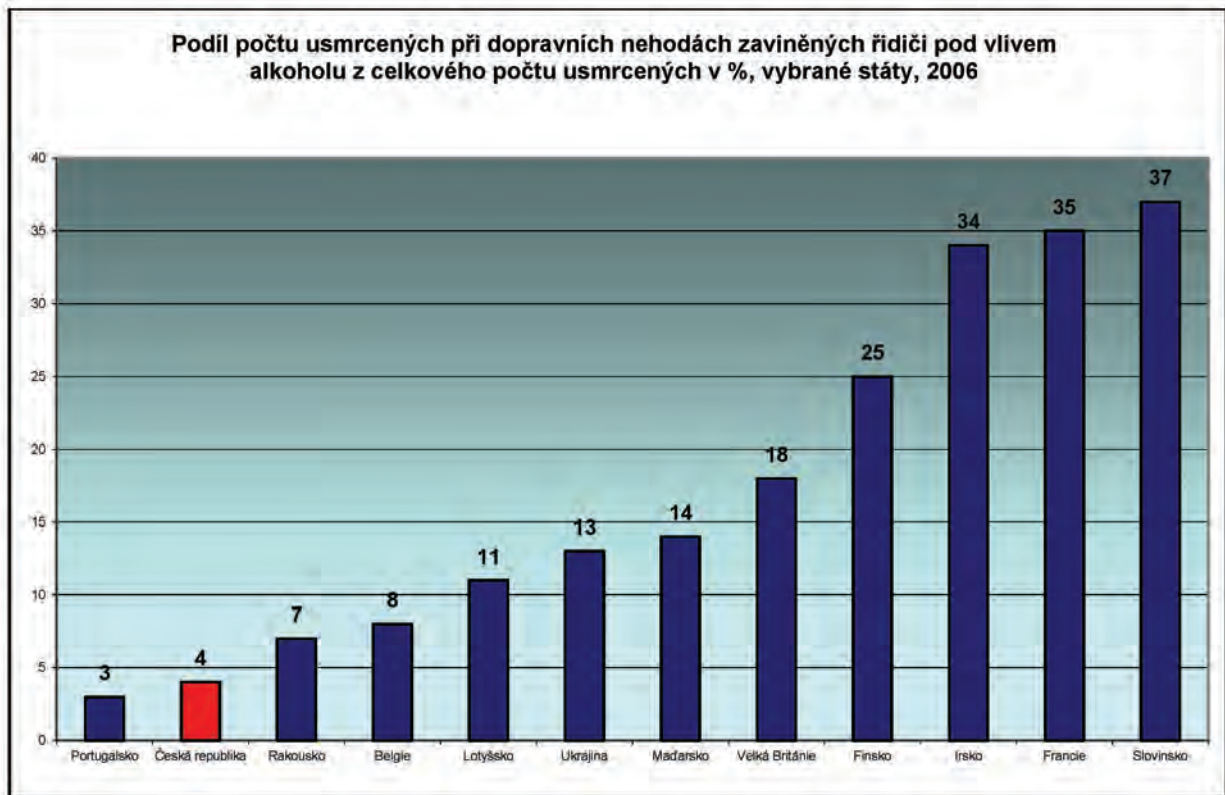
⁵⁾ Enforcement Monitor 06/20006, ETSC, duben 2006, strana 10, www.etsc.be.

⁶⁾ Směrnice Rady číslo 91/439/EHS ze dne 29. července 1991 o řidičských průkazech, Official Journal (OJ) L 237, 1991 (24/08).

Podíl počtu usmrcených při dopravních nehodách zaviněných řidiči pod vlivem alkoholu z celkového počtu usmrcených v %, vybrané státy, 2006⁷⁾.

P		3 %
CZ		4 %
BG		6 %
A		7 %
B		8 %
LT		11 %
UA		13 %
H		14 %
GB		18 %
FIN		25 %
IRL		34 %
F		35 %
SLO		37 %

⁷⁾ Drinking and Driving: A Road Safety Manual for Decision Makers, Global Road Safety Partnership (GRSP), WHO, Ženeva, 2007, IBSN 978 - 2 - 940395 - 00 - 2, strana 4.

3. Mladí řidiči a alkohol a drogy – poznatky Světové zdravotnické organizace (WHO)⁸⁾

- riziko zavinit dopravní nehodu jako mladý řidič ve věku do 25 let pod vlivem alkoholu je minimálně 3 x vyšší než zavinit dopravní nehodu pod vlivem alkoholu jako řidič ve věku nad 25 let,
- riziko zavinit smrtelnou dopravní nehodu jako mladý řidič ve věku do 20 let pod vlivem alkoholu je minimálně 5 x vyšší než zavinit dopravní nehodu pod vlivem alkoholu jako řidič ve věku nad 30 let,
- mladý řidič (řidič ve věku do 25 let) s 0,3 promile alkoholu v krvi vezoucí dva spolucestující je 34 x více vystaven riziku být účastníkem dopravní nehody než řidič ve věku 30 let a výše s 0,00 promile alkoholu v krvi vezoucí 1 spolucestujícího,
- ve věkové skupině 20 – 24 let je četnost úmrtí v důsledku dopravních nehod dvanáctinásobná oproti úmrtí v důsledku konzumace nelegálních drog,
- nejvíce dopravních nehod pod vlivem alkoholu osobních automobilů v České republice zaviní muži ve věku 19 – 27 let, při těchto nehodách utrpí nejvíce osob újmu na zdraví.

Účinky narkotik na chování řidičů⁹⁾

Cannabioidy

Sedace, silná únava, motorické poruchy, poruchy koncentrace a pozornosti, prodloužení reakčního času, hromadění falešných neodpovídajících reakcí, narušení jemných automatismů (měnící se rychlost jízdy, odchýlení se z přímého směru), chybné reakce na chování řidiče jedoucího před, zhoršená schopnost vnímání červené barvy a signálních světel, neadekvátní reakce na vjemy z okraje zorného pole, akutní příznaky se projevují po 1 – 2 hodiny po klasické aplikaci.

Metamfetamin

V akutní fázi ovlivnění riziková jízda bez zábran vysokou rychlostí s přeceněním vlastních schopností k jízdě (zvýšená sebedůvěra, nekritičnost, roztěkanost, neklid, nervozita, podrážděnost, agresivita), navršení chyb. Rychlý puls, mydriáza a z toho plynoucí zvýšená citlivost na oslnění. Po odeznění účinku se dostavuje dramatický pokles výkonu provázený útlumem, únavou ospalostí. Během jízdy se mohou projevovat i deprese a halucinace. Chybné řízení, vybočování z jízdního pruhu a ze silnice, vlnkovitá jízda, riskantní chování, kolize za velké rychlosti.

⁸⁾ World Report on Road Safety Injury Prevention, WHO, Ženeva, 2004, IBSN 92 4 156260 9, strana 80 – 83; Preventing Road Traffic Injury: A Public Health Perspective for Europe, WHO EURO, Ženeva, 2007, IBSN 92 890 1093 2, strana 47 – 48, www.who.int.

⁹⁾ www.ibesip.cz/alkohol a drogy (materiál Ústavu soudního lékařství MU Brno).

Kokain

Rizikový styl jízdy bez zábran nepřiměřeně velkou rychlostí s přeceněním vlastních schopností k jízdě, zvýšená citlivost na oslnění (rozšířené zornice), nepozornost, neklid, roztěkanost, nervozita a podrážděnost, agresivita, snížená schopnost soustředění, snížení pozornosti, ale také v důsledku vyčerpání a deprese pomalá jízda nebo měnící se rychlost, ujíždění před domnělým pronásledovatelem.

Halucinogeny

Uživatel se po aplikaci halucinogenu nachází ve změněném stavu vědomí, nemá vztah k realitě. Halucinace jsou pro něj zcela konkrétní vjemy a to jak zrakové, tak sluchové.

Hypnotika

Vývolávají lhostejnost vůči dojmům navozujícím strach, potlačují sklony ke křečím. Reakce na vnější podněty jsou opožděné a neadekvátní.

Opiáty

Centrální útlum, sedace, spavost, apatie, otupělost se sníženou schopností koncentrace, zpomalená motorika, prodloužení reakčního času, zúžení zornic (omezení přizpůsobivosti na střídání světla a stínu, tmy), krátce po aplikaci nebo při dozívání účinku pomalá jízda s odchylkami od přímého směru, chyby při jízdě. Po odeznění hypnotického účinku se může projevit agresivní styl jízdy, popudlivost, bezohlednost – neodůvodněné, riskantní předjíždění.

Přehled základních dokumentů Evropské unie a Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK OSN)¹⁰⁾ k problematice zdravotní způsobilosti a alkoholu u řidičů motorových vozidel

a) Zdravotní způsobilost pro řízení motorového vozidla včetně závislosti na alkoholu a drogách

Název dokumentu (právně závazné dokumenty)	Datum nabytí účinnosti
Směrnice Rady č. 91/439/EHS o řidičských průkazech	1. 7. 1996
Dokumenty doplňující základní Směrnici Rady číslo 91/439/EHS	
Směrnice Rady č. 94/72/ES	1. 1. 1995
Směrnice Rady č. 96/47/ES	18. 9. 1996
Směrnice Rady č. 97/26/ES	8. 6. 1997
Směrnice Rady č. 2000/56/ES	11. 10. 2000

b) Alkohol

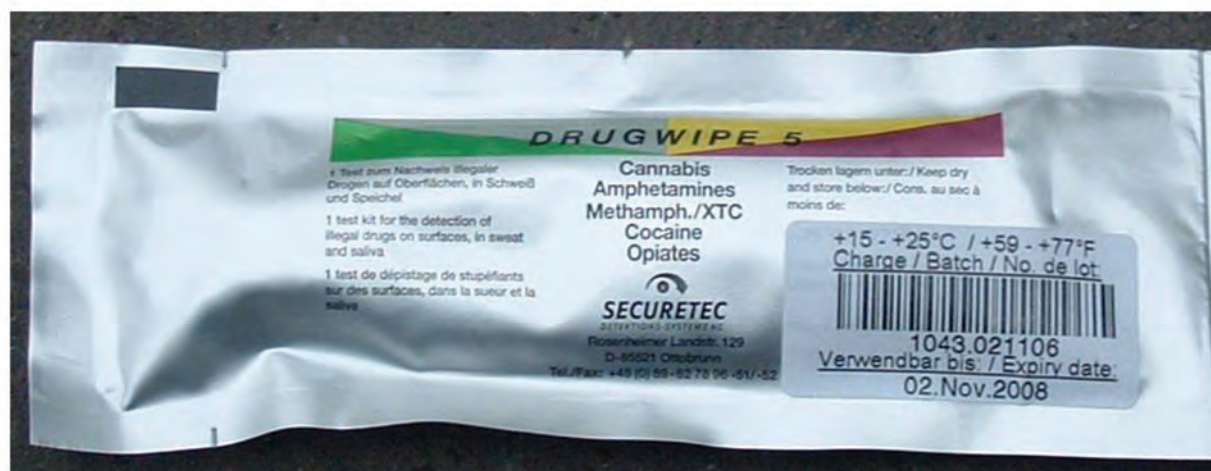
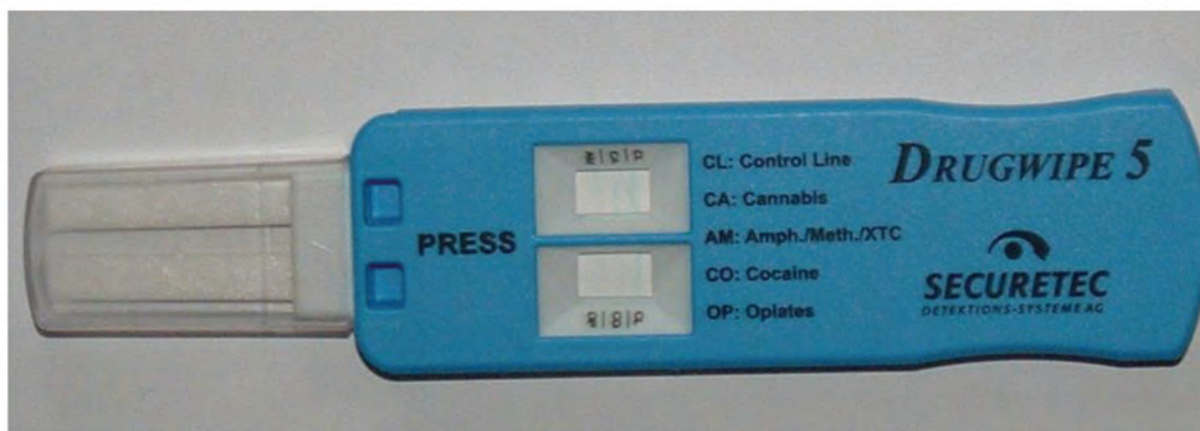
Název dokumentu (doporučující dokumenty Evropské komise)	Datum nabytí účinnosti
Doporučení Evropské komise z 1. ledna 2001 týkající se nejvyšší povolené hladiny alkoholu v krvi řidičů motorových vozidel – Official Journal (OJ) L 43 z 14. února 2001	1. 1. 2001
Doporučení Evropské komise ze dne 6. dubna 2004 k bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích – 2004/345/EC	6. 4. 2004

Název dokumentu (doporučující dokumenty WHO a OSN)
Doporučení Světové zdravotnické organizace (WHO), World Report on Road Traffic Injury Prevention, doporučení č. 51. 1. 2001
Sekce 1.2 Sjednocené resoluce o silničním provozu OSN (RE 1) ve znění materiálu ECE/TRANS/WP1/2005/15/Rev.3 – Řízení pod vlivem alkoholu
Resoluce Valného shromáždění Organizace spojených národů k bezpečnosti silničního provozu (A/58/L.60/Rev.1)

¹⁰⁾ Viz www.europa.eu.int, www.unece.int.

Některé prostředky pro orientační zjišťování přítomnosti narkotik

- a) **DRUGWIPE 5** používaný Policií ČR, verze na orientační zjišťování kanabis, metamfetaminu/XTC, kokainu a opiátů ze slin nebo potu kontrolované osoby.

DRUGWIPE 5 po detekci THC

- b) **SmartClip Multidrug** – jiná varianta detekčního prostředku fungujícího na stejném principu jako DRUG-WIPE 5.

- c) **Přenosná detekční souprava MEDIVET (IL)** na orientační zjišťování přítomnosti narkotik (kanabis, heroinu, metamfetaminu/XTC, kokainu a amfetaminu) stěrem samolepící folií buď z těla kontrolované osoby nebo z prostorů a částí automobilu (například z volantu, palubní desky, řadicí páky).

- d) **SALVIVA Collector** – další detekční prostředek.

PRVNÍ ČESKOU OBĚTÍ KOKAINU BYLA POŠTOVNÍ ÚŘEDNICE ALŽBĚTA LANGEROVÁ

Blanka KOVAŘÍKOVÁ, Miloš VANĚČEK

V prosinci 2011 jsem začal pátrat po hrobu Alžběty Langerové, jedné z prvních obětí kokainu v Československu. S pomocí krematoria ve Strašnicích jsem hrob našel a co víc, zjistil jsem, že se o něj někdo pečlivě stará. Pracovníci krematoria však nemohli sdělit jeho jméno. Nabízela se jediná možnost. Napsat dopis, který pracovníci krematoria předají, a bude záležet pouze na pozůstalých, zda se ozvou. Dopis napsala Blanka Kovaříková. Prakticky obratem se ozval JUDr. Gerard Langer.

Toho jsme společně s Blankou Kovaříkovou navštívili. Z pera Blanky Kovaříkové je poslední ohlednutí za příběhem „Elsy Langerové“.

Po stopách Případu lichého střevíce

Pokud jste viděli seriál Hříšní lidé města pražského, určitě si vybavíte díl nazvaný Případ lichého střevíce. Jiří Kodet se v něm řítí pražskými ulicemi v luxusním voze, v němž veze zfetovanou dívku. Po cestě jí spadne z nohy střevíc, který sebere mlíkař, jehož koňský povoz řidič málem smetl z cesty.

Tyto úvodní záběry byly sice dílem fantazie tvůrců seriálu Jiřího Marka a Jiřího Sequense, ale jinak příběh vycházel z pravdivých reálií. Opíral se o dobové články z tisku z druhé poloviny třicátých let, které přinášely alarmující zprávy o prodeji a šíření drog po Praze. Nejvíce „in“ byl tehdy kokain.

Smrt podle románu?

V Pražském ilustrovaném zpravodaji vyšla 8. dubna 1937 zpráva: „Smrt 27leté poštovní úřednice Alžběty Langerové nastala za dramatických okolností. Po půlnoci 30. března zazvonil neznámý muž u portálu sanatoria v Praze II a vložil vrátnému do náruče tělo ženy, která umírala. Neznámý nasedl do vozu a ujel. Přivolaný lékař mohl konstatovat již neodvratnou smrt. Za dvě hodiny poté bezpečnostní oddělení zjistilo totožnost zemřelé a příčinu smrti – nadměrné užívání kokainu. V neznámém byl později zjištěn V. Petřík z Prahy, s nímž bylo zavedeno trestní řízení. Byl nalezen i rukopis románu, který popisoval život kokainistky. Soudí se, že zemřelá měla být autorkou objektem k jeho románovému studiu. Případ vzbudil poplach mezi obchodníky s omamnými jedy,

neboť je oprávněné tvrzení, že bílý jed zamořil nejen pražské noční místnosti, nýbrž také umělecké kruhy.“ U této zprávy byla otištěna i fotografie mladé ženy s uvedením ateliéru Balzar. Dívka na fotce však vypadá ještě skoro dětsky a v ruce drží plyšového medvídku...

V kabaretech se zpívalo o kokainu

Případ mrtvé kokainistky plnil stránky novin několik měsíců – až do rozsudku soudu. Není divu, vždyť sedmadvacetiletá Alžběta byla zřejmě první mediálně známou obětí kokainu v Čechách. Co o ní vlastně víme? Narodila se v roce 1910. Jejím otcem byl vojenský kapelník, který zřejmě brzy zemřel. Alžběta žila jen s matkou v Liliové ulici číslo 6. Zaměstnaná byla jako poštovní úřednice. Svými půvaby okouzila skladatele Johna Gollwella, s nímž se naučila šňupat kokain. V pražských kabaretech se v té době o kokainu i zpívalo: „Která nemá milovníka, a chce třeba dráteníka, ať mu kokain šňupnout dá, do rána se hnedky vdá!“ Kokain se stával populární drogou zejména v uměleckých kruzích. Šňupal ho herec Saša Rašilov starší, Hugo Haas, vyzkoušela ho i Adina Mandlová. Ovšem nemajetná poštovní úřednice, u té by to nikdo nečekal. Když ale přistihla milence, jak pod vlivem drogy prováděl ve svém bytě divoké orgie, nebohá Bettyňka se s ním rozešla. Tak to alespoň píše dobový tisk.

Karavana snů

Po nějaké době se seznámila se čtyřicetiletým Václavem Petříkem, rotmistrem ve výslužbě. Jak dodatečně policie zjistila, bývalý voják měl zvláštní zálibu – ve volném čase psal romány. V jednom z nich, Karavana snů, líčil život kokainistky. Při vyšetřování Bettynčiny smrti proto padlo podezření, že jí Petřík záměrně podával dávky a pozoroval, co to s ní dělá, aby pak vše zachytil ve své knize.

Případ vyšetřovalo IV. bezpečnostní oddělení, tzv. Čtyřka, které šefoval vládní rada Josef Vaňásek (v seriálu rada Vacátko). Bezprostředně jim byl pověřen jeden z Vaňáskových nejbližších spolupracovníků, vrchní komisař JUDr. Zdeněk Borkovec. Ten také zjistil, že osudného večera 30. března vzal Petřík Alžbětu do taneční kavárny Bajkal na Vítězném náměstí.

Dejvice - palác Bajkal

Jízda do sanatoria

Petřík vypověděl, že u ní během večera pozoroval silné vzrušení. „V jedné chvíli se na mě podívala a řekla ‚Máš tři hlavy!‘ Pochopil jsem, že je zle. Svíralo se jí hrdlo a marně se snažila dát si cigaretu do úst. Běžel jsem proto k telefonu, abych sehnal lékaře, ale zatím ji už personál odnesl do taxíku.“ Petřík ji odvezl do Borůvkova sanatoria v Legerově ulici číslo 61. Zdá se poněkud nelogické, proč jeli takovou dálku zrovna do „soukromého léčebného ústavu pro nemoci ženské, chirurgii a porodnictví“ (později tu působila klinika popálenin, kde v roce 1969 ošetřovali mj. Jana Palacha). Petřík však argumentoval tím, že se zde Alžběta již dříve léčila ze závislosti na kokainu. Poté, co ji předal vrátnému, utekl – údajně z rozrušení. Nepoznal ani, že už byla mrtvá.

Bez kabelky a bosá

Tvůrci seriálu si příliš nevyvíšleli ani s oním ztraceným střevícem. Mladé ženě v okamžiku, kdy byla přivezena do sanatoria, chyběla kabelka a na nohou měla jen punčochy. To už sem dorazil komisař Borkovec. V nemocniční vrátnici zvedl také telefon, v němž se neznámý mužský hlas ptal, jak se dívce daří. Odpověděl promyšleně, že se jí daří dobře a že chce, aby za ní dotčený přišel a donesl jí kabelku a lodičky. Pohotový úskok se vyplatil. Za chvíli se v sanatoriu objevil Vojtěch Wolf. Borkovec se od něj dozvěděl, že je kamarádem Václava Petříka, jenž na něj čeká na chodníku. Během chvíle tak mohl zadržet Bettynčina milence a možná i vraha. Petřík při své výpovědi uvedl, že jeho matka vlastní několik domů a vyplácí mu pravidelnou apanáž. Kromě své penze 436 korun si tak přišel ještě na dalších 1 500 korun měsíčně. Popíral však, že by měl jakoukoli vinu na Alžbětině předávkování. Petřík byl sice postaven před soud pro přečin proti bezpečnosti života, ale pro nedostatek důkazů byl nakonec osvobozen.

Vzpomínka na Elsu stále bolí

Prostřednictvím Hřbitovní správy jsme poslali dopis majitelům hrobu – a do týdne přišla nečekaná odpověď.

Otevíráme obálku s rozehvěním. Písmo prozrazuje, že pisatelem je starší člověk. „Váš zájem o tetu Elsu mě oslovil, a proto Vám odpovídám. Byla nejmladší sestrou mého otce. Jejich otec – můj děd – byl českým hudebníkem, skladatelem a profesorem v polské Bochnii, kde na něj dodnes vzpomínají a má tam dokonce i pomník. Zemřel předčasně, když mému otci bylo dvanáct let. Vdova se vrátila se třemi dětmi do Prahy, kde bydlela v Liliové ulici v malinkém bytečku. Teta Elsa byla velmi krásná a pracovala na poště. Její fotografie byly použity pro reklamu. Tím se zřejmě stala známou v tzv. uměleckých kruzích. Pravděpodobně tam ji poznal pán, který s ní dělal pokusy s kokainem a vlastně ji tak zavraždil. Můj otec byl její smrtí hluboce zasažen a byl pobouřen tím, že viník nebyl potrestán. Vzpomínka na Elsičku dodnes bolí...S díky za vaši iniciativu a s pozdravem JUDr. Gerard Langer.“

Návštěva u Langerů

Ihned po přečtení dopisu jsme se za Gerardem Langerem vypravili. Uvítal nás i se svou příjemnou ženou, paní Karlou.

„Pokud čekáte, že vám povím ještě něco o Elsičce, kterou v článku nazýváte Bettynka, budete asi zklamaní. Možná ale ještě nevíte, že se narodila až z druhého manželství hudebního skladatele Antonína Langera. Když totiž umírala jeho první žena Josefína na tuberkulózu, přijela za ní její sestra Adéla a slíbila, že se o jejího muže a děti postará. Langera si vzala i s třemi dětmi a další tři potomky měli spolu – mého

otce Gerarda, Marii a Alžbětu. Jenže v roce 1910 Langer zemřel a Adéla se v Polsku ocitla prakticky bez prostředků. Elsičce v té době bylo teprve pět let, Gerardovi deset. Přestěhovali se do Prahy a našli byt v Liliové ulici. Protloukali se všelijak. Adéla začala jednu místnost pronajímat prostitutkám, aby tím aspoň trochu zlepšila rodinný příjem,“ vzpomíná Gerard Langer. Je podivné, že chudé vdově nepomohli žádní příbuzní. Nebo snad žádné neměla? „Můj otec udělal válečnou maturitu a v sedmnácti rukoval na vojnu do války. Vrátil se z ní pěšky z Ukrajiny s dalšími vojáky; byli tak hladoví a vysláblí, že někde na dvorku uhnali prase a vypili z něj ještě teplý tuk...“

V Lumbeho zahradě

Gerard jezdil s vlakovou poštou a přitom po nocích vystudoval práva. „Byl velmi společenský, pohostinný, ale zároveň přísný a spravedlivý. O obě sestry se staral, Elsičce sehnal také místo na poště, ale pak se sám oženil a v roce 1929 jsem se mu narodil já. Myslím, že v té době neměl na sestry moc čas a netušil, do jakých problémů se Elsa dostává,“ vypráví dál Gerard Langer. „Sám si ji pamatuju jako malý kluk. Chodili jsme často za babičkou do Liliovky a Elsička vždycky krásně voněla.“ Pan Langer našel fotku, kde je ani ne dvouletý s Elsou v Lumbeho zahradě. „To tam ještě byly zahrádky k pronájmu a jednu z nich si pronajal právě můj otec.“

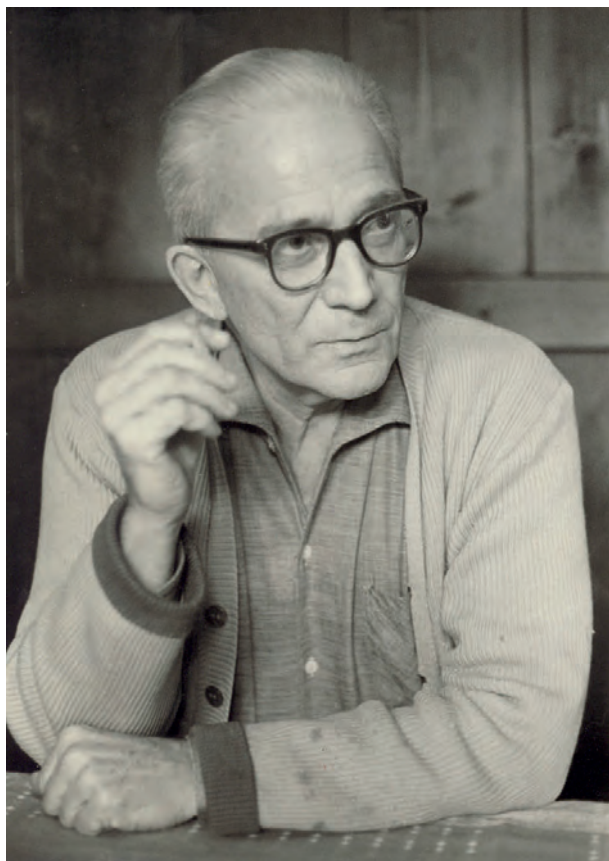
„Náš“ Gerard Langer se narodil v roce 1929. Z toho, co se stalo jeho tetě v roce 1937, tehdy ještě neměl rozum. „Jenom vím, že to byla obrovská aféra, o které noviny psaly řadu týdnů. Pak proběhl soud a všechno usnulo. Moc se to neliší od současnosti,“ dodává Langer.

V síti pražské bohémy

Zkusme si načrtnout osud Alžběty Langerové v době, kdy se k ní tulil malý synovec. Můžeme se domnívat, že si ji jako krásného děvčete z reklamních obrázků, které zřejmě nafotila, povšiml někdo z pražské bohémy. Víme, že se jejím milencem stal hudební skladatel John Gollwell. Světák ve skvělých oblecích se původně jmenoval Jan Borůvka a měl vlivné bratry. Jeden z nich, MUDr. Vladimír Borůvka, vlastnil soukromé sanatorium v Legerově ulici, které se posléze stane poslední Elsiným útočištěm. Průbojný Gollwell skládal šlágry pro Járu Pospíšila a další známé zpěváky, působil jako klavírista a kapelník orchestru v kabaretu u Karla Hašlera, založil také vlastní hudební vydavatelství. Pseudonym Gollwell si zvolil během cesty do Ameriky, kde se možná také seznámil s kokainem. Každopádně právě s ním drogu poprvé zkusila i Elsa. Jenže na rozdíl od Gollwella jí zřejmě i propadla. Jejich vztah sice skončil, ale záhy se objevil další nápadník – Václav Petřík, ženatý rotmistr ve výslužbě, který se ve volném čase pokoušel psát román o kokainistce. Chodili spolu dva a půl

roku. 29. března 1937 se sešli v dejvické kavárně Bajkal, kde se Else náhle udělalo zle. Petřík ji nechal dopravit „autodrožkou“ do Borůvkova sanatoria, kde už mohli konstatovat jen smrt.

Polibek od Branalda

Gerard Langer nás upozornil ještě na jeden zajímavý fakt, že totiž o Elsičce najdeme zmínku v knížce Adolfa Branalda Valčík z Lohengrina. Spisovatel se s Elsou seznámil v taneční kavárně Metro. Napsal o ní: „Byla hezká, malá a divná... Bydlela v Liliové ulici, bývala tam překrásná tma, a když jsem ji chtěl na rozloučenou políbit, říkala ne, prosím vás, teď ne, a když jsem tedy šel, přitáhla si mne, sama mne políbila, a zase mě odstrčila, jako když neví, co chce, a přitom tiše plakala. U oné dívky nebylo nikdy nic jisté... Odešla z parketu uprostřed tance a stejně nepředvídaně mě na parket táhla. Padala do apatie, jako se padá do spánku, neviděla, neslyšela; vzal jsem ji za ruku, trochu se chvěla. Jako ospalá odcházela se upravit a vracela se rozjařená, a já nic nevěděl, jenom, že je nějaká divná. Jednou se nevrátila vůbec. Napsala mi dopis, skoro přiznání, jenže jsem nevěděl, k čemu, někdo jí ublížil a současně učaroval, nechce mu podlehnout a nechce se bránit; všechno je marné a mám toho nechat. Nic nemohlo podnítit mé spásitelské sklony účinněji. Odepsal jsem, že ji miluji, a proto ji zachráním, ať jen poví, kdo jí ublížil, ostatní si vyřídím sám. Odpověděla, že si to rozmyslí, ať jí dám čas...“ Branald popsal výstižně chování pod vlivem kokainu. Zachránit Elsičku ale už nemohl...

Z jejího předávkování byl sice obviněn Václav Petřík, který jí měl drogu obstarávat a sledovat její účinky pro účely svého románu, ale Krajský trestní soud ho 9. června 1937 viny zprostil – přesto, že – citujeme ze spisu – „proti obžalovanému přece jen značné podezření je.“

Foto Adolfa Branalda – Zuzana Kostiuková

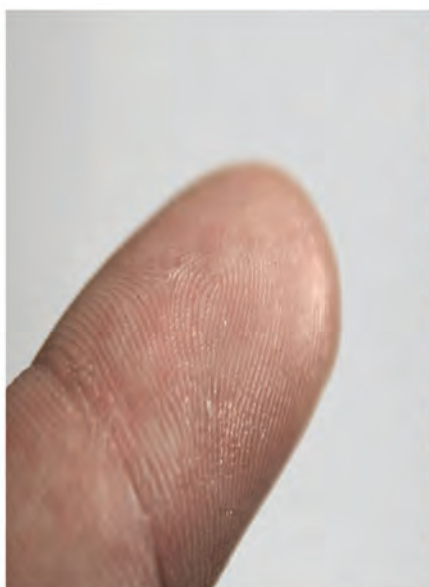
OBRAZCE PAPILÁRNÍCH LINIÍ LIDOOPŮ

ROZDÍLNOST OBRAZCŮ PAPILÁRNÍCH LINIÍ U ČLOVĚKA A LIDOOPŮ

Zoolog primátů a šelem: Ing. Zdenka JEŘÁBKOVÁ
Zpracoval: Ing. Jaroslav SVOBODA

V úvodu tohoto projektu je nutné se zmínit o teorii „Vývoje druhů“ – Ch. Darwina v níž mimo jiné uvádí že, „Jsem přesvědčen, že zvířata se vyvinula maximálně ze čtyř či pěti společných předků a rostliny z téhož, či menšího počtu.“ To napsal Darwin v knize O vzniku druhů přirozeným výběrem, aneb zachování zvýhodněných ras v boji o přežití.

V ní se Darwin nezmínil konkrétně o vzniku žádného určitého druhu. Nicméně jeho větu „mnoho světla bude vneseno do původu člověka“ si mnozí vyložili jednoznačně: člověk pochází z opice. Následovaly vášnivé diskuse a kritické články, včetně slavné Darwinovy karikatury s opičím tělem. Darwin se debatám dlouho vyhýbal, teprve v roce 1871 vydal spis Původ člověka a pohlavní výběr, v němž připustil vznik člověka a opic ze společného předka. Druhovou příbuznost lidí a zvířat popsal také ve spisu Vyjadřování emocí u člověka a u zvířat, jenž vyšel v roce 1872.

obr. A) papilární linie prstu člověka obr. B) papilární linie prstu gorily nížinné

Dermatoglyfy

Jedná se o charakteristické uspořádání kožních čar na prstech, dlaních a ploskách dané papilárními lištami (liniemi) [*dermato (řec.) – kůže; glyfe (řec.) – zářez]

Literatura uvádí, že dermatoglyfy nejsou lidskou jedinečností, ale jsou charakteristické pro třídu savců. Papilární linie se vytvořily např. u hmyzožravců, šelem a u primátů. Některé druhy poloopic a některé ploskonosé opice mají papilární linie pouze na posledních hmatových člancích prstů. U opic úzkonosých, lidoopů a člověka jsou papilární linie vytvořeny po celém povrchu dlaně a chodidla nohy. Obrazce papilárních linií na prstech tvoří u lidoopů a člověka složité obrazce, které jsou zcela odlišné od zmiňovaných ploskonosých a úzkonosých opic.

Rovněž tak členění a složitost papilárních linií na dlaních lidoopů a člověka jsou zcela odlišné. Za zmínku stojí průběh papilárních linií od podélné osy dlaně k malíkové hraně dlaně, kdy u člověka jsou papilární linie vytvořeny ve většině případů příčně k ose, kdežto u lidoopů, kromě orangutanů, podélně k ose. (obr. C)

C) průběh papilárních linií na dlani šimpanze

Ve spolupráci s vedením a zaměstnanci ZOO Dvůr Králové nad Labem bylo v době od května 2011 do prosince 2011 umožněno provádět daktyloskopování orangutanů bornejských, šimpanzů učenlivých a goril nížinných. Vzhledem k tomu, že daktyloskopování živých lidoopů je zcela nemožné, neboť v zoo je preferován bezkontaktní chov, bylo využito okamžiku, kdy byla zvířata uspána. I zde však nastal problém, jakým způsobem dakty-

loskopování provádět, protože nebylo možné použít žádné chemické prostředky (daktyloskopická čern, apod.) a zvíře bylo uspáno na velice krátkou dobu. Bylo rozhodnuto, že zajištění otisků prstů a dlaní bude provedeno fotograficky nebo přenesením otisku na plastovou destičku a jeho vyvolání a zviditelnění pomocí černého magnetického daktyloskopického prášku a následné zajištění na daktyloskopickou fólii.

I v případě přenosu otisku na plastovou destičku byl zjištěn fakt, obdobně jako u člověka, o vyučovatelnosti a nevyučovatelnosti. Jako první byla uspána samice orangutana bornejského jménem Sato a zde, jak je vidět na obrázcích, byla vyzkoušena metoda přenosu otisku na plastovou destičku. Při zviditelnění otisku pomocí daktylo-

pického prášku však nebyly žádné otisky vyvolány. Je možné říci, že tato orangutaní samice je nevyučovatelná, tedy nezanechává při kontaktu s objekty potní substanci v podobě otisků papilárních linií. V tomto případě byla zvolena metoda fotografického zadokumentování papilárních linií prstů a dlaní.

Tato metoda byla zvolena i u dalších uspaných lidoopů. Jediný vyhodnotitelný a identifikovatelný otisk na plastovou destičku byl získán od samce orangutana bornejského Elmara a to pravý ukazovák.

Z obrázků je patrné, že lidoopové mají vytvořeny obrazce papilárních linií na prstech obdobně jako člověk. Z hlediska daktyloskopie je nutné, aby otisk obsahoval dostatečný počet specifických markantů (znaků), jako například ukončení nebo počátek pa-

pilární linie, vidlice, očko, vložená papilární linie apod. Na obrázku s otiskem prstu orangutana jsou tyto markanty (znaky) patrné.

Po dalším zkoumání fotograficky zajištěných papilárních linií prstů a dlaní lidoopů v zoo Dvůr Králové nad Labem je možné konstatovat, že lidoopové mají podobné obrazce papilárních linií na prstech, dlaních i chodidlech jako člověk. Značná rozdílnost byla zjištěna při zkoumání obrazců papilárních linií na dlaních, kde jsou dermatoglyfy složitější a velice různorodé ve srovnání s otisky dlaní člověka. Jak již bylo zmíněno, rozdílnost papilárních linií na dlaních je patrná mezi orangutany, gorilami a šimpanzy.

Kriminalistická daktyloskopie se řídí třemi zákonitostmi: o jedinečnosti obrazců papilárních linií, o neměnnosti papilárních linií a o neodstranitelnosti papilárních linií. Nemůžeme však říci, že na světě neexistují dva jedinci lidoopů, kteří by měli shodné obrazce papilárních linií, neboť skupina zkoumaných vzorků (zvířat) je příliš malá.

Závěrem bych chtěl poděkovat vedení Zoo Dvůr Králové nad Labem a všem pracovníkům, kteří byli buď přímo nebo nepřímo zapojeni do tohoto mini-projektu. Zejména pak Ing. Zdenka Jeřábková, zoolog primátů a šelem, Naděžda Humlová, ošetřovatelka primátů a Zdeněk Čermák, fotograf.

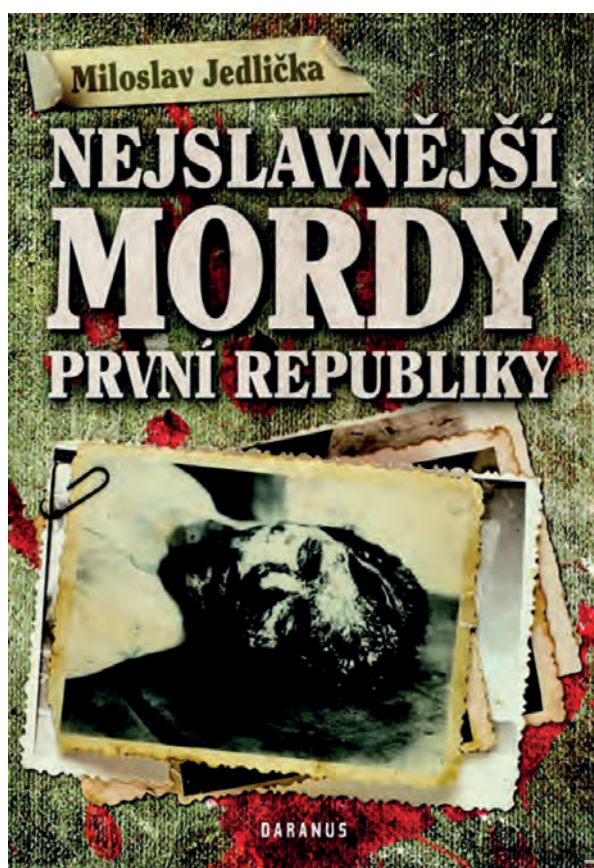
KNIHOVNIČKA

Miloš VANĚČEK

NEJSLAVNĚJŠÍ MORDY PRVNÍ REPUBLIKY

Miloslav Jedlička

Nakladatelství DARANUS, s. r. o.,

Svět předválečného Československa a jeho zločiny – vraždy. V této knížce jako by ožily časy někdy dost krvavých četnických humoresek, stejně jako uvážlivost policejního rady Vacátka, který opravdu existoval, i když se ve skutečnosti jmenoval Vaňásek.

Autor knihy má za sebou více než třicetiletou praxi kriminalisty a o zločinech píše zasvěceně. Rozumí psychologii vrahů i práci lidí, kteří je stíhali, usvědčovali a soudili ve dvacátých i třicátých letech minulého století. V textu před námi defilují dodnes známá jména tehdejšího podsvětí, například vrah a ksař Lecían, stejně jako oběti, na které se nezapomíná. Taková byla třeba Otýlie Vranská, rozřezaná po vraždě na několik kusů, které se našly ve dvou kufrech na různých místech republiky... Některé z „mordů“ byly spáchány s počtářskou přesností, jiné doslova neuměle, další v zápase o život, například v přestrelce s četníky. Ale vždycky při tom ztratil život nevinný člověk.

V knize čtenář projde každý z uvážených případů od začátku až do konce v soudní síni, anebo na popravišti, pokud odsouzenému neudělil milost prezident Masaryk. Autor si všímá i reakcí tehdejšího tisku, který byl s to na někoho uspořádat štvanici. A z textu jako by občas dýchl jazyk justice a policie, což dává knize zvláštní a těžko zaměnitelnou příchuť.

Vázaná, formát 145x205 mm, 264 stran

ISBN 978-80-87423-25-7

Doporučená maloobchodní cena: 279 Kč, naše cena: 223 Kč

Ukázka z knihy**Vražda Otýlie Vranské – mýtus a skutečnost**

Vražda prostitutky Otýlie Vranské je dodnes považována za nejznámější kriminální případ I. republiky. Existuje téměř na 50 teorií o motivech této „hrůzostrašné a bestiální“ vraždy. Neznámý vrah, který dostal od novinářů přezdívku „Fantom ulice“, nebyl nikdy dopaden, přestože byl do případu zapojen veškerý policejní a četnický aparát na celém území Československa, včetně tajné policie a pasových a celních úřadů. Od 19. září 1933 pak byly požádány o spolupráci při pátrání po neznámém vrahovi také policejní sbory v 17 velkých evropských městech. Kromě popisu skutku však v žádostech chyběla jakákoliv informace, která by byla vodítkem k vypátrání pachatele jako je věk, stáří a další poznávací znaky hledané osoby.

Neuvěřitelný počet často protichůdných teorií o průběhu zločinu, jeho pachateli, určení motivu činu, pátrání po identitě oběti zcela určitě ztížil vyšetřování a nakonec i znemožnil jeho objasnění. Tyto teorie nevymýšlela policie a už vůbec by je nepředávala novinářům k dispozici. Třeba už proto, že takové množství protichůdných verzí není jedno kriminální oddělení schopno ani vymyslet, natož aby nejvyšší vedení ministerstva vnitra, které bezesporu bedlivě sledovalo postup v objasňování tohoto případu, takovou situaci – bez personálních změn – vůbec připustilo. Každý novinový titul měl – podle konkurenčních zásad – své teorie, které jen s nechutí měnil.

Stejně tak to bylo s „podezřelými“. Díky anonymním udáním adresovaným zejména tisku byl seznam podezřelých nekonečný. Obviňován byl i osobní lékař T. G. Masaryka, významné pražské i mimopražské lékařské kapacity, stejně jako podvodník zatčený v Břeclavi nebo zahraniční diplomat „významné evropské země“. Každý anonymní dopis adresovaný redakci byl redaktorem otevřen, analyzován a vyhodnocen a s patřičným komentářem ihned zveřejněn, například pod nadpisem „Nový obrat ve vyšetřování záhadné vraždy“, nebo „Nová stopa k dopadení fantóma ulice“. Teprve poté byl dopis předán policii. Prioritu v počtu obdržených, převážně anonymních dopisů, si získal list, který vypsál odměnu 5000,- Kč pro toho, kdo podá informaci k dopadení vraha. Několikanásobně si tím zvýšil nejen náklad výtisků, ale hlavně počet dopisů, které do redakce docházely.

Na policii pak zbylo jen to, aby každé oznámení pracně prověřilo a jako nepravdivé odložilo do složky „pomocný materiál“. Mnohem později si jeden z detektivů „pražské čtyřky“ postěžoval, že „největší práci nám zadávali právě novináři. Každý jejich výmysl, každý anonym, který od nich přišel, jsme museli dlouho do noci prověřovat. Na vlastní práci nezbyval čas. Přesto jsme mívali občas radost. Bylo to

tehdy, když po celý den nepřišla od nich ani jedna fantasmagorie nebo falešné udání. Takových dnů ale bylo málo“. Jen v prvním týdnu vyšetřování policie obdržela na 700 převážně anonymních dopisů se jmény údajných vrahů. V průměru sto denně. Co dopis, to jiný vrah. Několik dopisů se jmény pachatelů obdržel tehdejší SNB (Sbor národní bezpečnosti) ještě v roce 1965 – tedy 32 let po spáchané vraždě. Byly také nepravdivé...

Tak si sami novináři vytvořili z kauzy mýtus, který přežívá dodnes. Pokud se objeví případ, ve kterém pachatel zavraždí a rozřeže oběť za účelem „úklidu“ místa činu, je případ automaticky spojován s případem vraždy Otýlie Vranské – jedním z kriminalistických debaklů v dějinách Československa. Zcela neprávem a hlavně bezdůvodně. Třeba už jen proto, že nejen tento, ale i mnoho dalších „největších kriminalistických případů Československa“ neudělal spáchaný zločin, potažmo kriminalistika, ale bulvární novináři.

Zkusme analyzovat případ z pohledu kriminalistiky dnešních dnů, bez ohledu na novinářské spekulace, založený čistě na ověřených faktech, důkazech, doporučených a osvědčených metod a postupů vyšetřování vražd a nezbytných kriminalistických zkušenostech. Přitom vůbec nejde o hledání „nových stop“, které by vedly k odhalení skutečného vraha. Pouze jde o to, aby se určily chyby, pochybení a důvody, proč se z případu stal „pomník“.

V sobotu 2. září 1933 krátce po deváté hodině dopolední přitáhl nádražní zřízenec do kanceláře adjunkta Československých státních drah na Bratislavském hlavním nádraží těžký kufr, který našel opuštěný v zavazadlovém prostoru nad sedadly vlakového kupé. Bylo rozhodnuto, že kufr bude za účasti dalších zaměstnanců úředně otevřen. Po otevření kufru a po podkrytí bílé látky se objevil obsah, který doslova znehybnil všechny přítomné. První z konsterovaných nádražních zaměstnanců, kterému se nejdříve vrátila akceschopnost, sáhl po telefonu a zavolal na četnickou stanici.

Přestože se přivolaná četnická hlídka dostavila o několik minut později, trvalo poměrně dlouho než se v hierarchii četnictva a policie k případu dostali ti nejkompetentnější – vrchní policejní rada Pongrác a okresní inspektor Venhuda z policejního ředitelství Bratislava. Ti také provedli prvotní úkony – ohledání místa nálezu kufru, šetření na místě samém a dokumentaci provedených úkonů.

Tak bylo zjištěno, že kufr byl nalezen ve vagónu číslo 2067, který byl řazen jako třetí od konce osobního vlaku vypraveného ve 22:00 hod. z Prahy – Masarykova nádraží s pravidelným příjezdem do Bratislavy v 8:50. Jednalo se o starší vulkánový kufr

o rozměrech 63 x 41 x 21 cm s bílým kováním. V kufru byly pečlivě uloženy odřezané ženské nohy a ženská hlava z rozcuchanými vlasy. Váha lidských pozůstatků činila 33,5 kg. Na levé straně hlavy byly patrné dvě sečné rány, které roztrhaly lebeční kost po celé její délce. Hlava i nohy byly zahaleny bílým prostěradlem s písmenem „K“ vyšitým červenou nití. V kufru byl nalezen výtisk „Lidových novin“ z 1. září 1933, dámské kombiné růžové barvy, které bylo na pravé straně pod paží až do půli roztržené, roztrhaný časopis s názvem „Československé státní dráhy – mezinárodní spoje ČSR“ a časopis „Proud“, který sice nesl datum vydání 2. září 1933, ale ve skutečnosti byl v prodeji již od 28. srpna 1933. V rubrice „Nabídky k sňatku“ bylo označeno šest inzerátů, ve kterých ženy hledaly partnery.

Tiskoviny a kombiné sloužily jako „vycpávka“ volných míst v kufru. Kufr byl převázán novým tmavohnědým 1,5 cm širokým koženým řemínkem. Nález byl fotograficky dokumentován. Šetřením na místě se nepodařilo zjistit žádné konkrétní informace, které by vedly nejen k majiteli kufru, ale i k identitě rozřezané ženy. A nejen to. Nikdo z kompetentních policejních úředníků se ani nepokusil o vyhledání, případně sejmутí daktyloskopických stop z tiskovin, nebo vnitřních ploch kufru. Obsah kufru byl odeslán – jak v takových případech je dodnes pravidlem – k soudní pitvě.

Týž den, hodinu před polednem na vlakovém nádraží v Košicích našel čistič železničních vozů v jednom vagónu opuštěný světle hnědý, velmi těžký kožený kufr, převázaný tenkým řemínkem, který však ke kufru už kvůli odlišné barvě nepatřil. Za pomoci nádražního vozíku pro zavazadla dopravil zamknutý kufr do kanceláře železničního úředníka Mráze, jenž měl v kompetenci ztráty a nálezy ve vlacích. Nálezce byl zvědavý, co velmi těžké zavazadlo obsahuje, a za účasti neprotestujícího Mráze odstranil řemínek, nazdvihl jeden roh kufru a prostrčil vzniklou štěrbinou ruku. Ucítil něco, co mu připadalo jako maso. Po chvíli vzájemného strašení, co všechno může obsahovat, zavolal Mráz na četnickou stanici a žádal o radu, jak postupovat. Do kanceláře se dostavil obvodní policejní inspektor II. třídy Císař a v jeho přítomnosti byl kufr otevřen. Byl v něm nalezen lidský trup bez hlavy a dolních končetin.

Vyšetřováním tohoto nálezu byla pověřena vyšetřovací komise ve složení policejní tajemník Pačay, velitel policejního sboru v Košicích Tvrdý, státní zástupce JUDr. Koblík a soudní rada JUDr. Vonásek. Komise zjistila, že kufr byl nalezen ve voze B-C číslo 2-8640, v prostoru pro zavazadla nad sedadly. Kufr měl rozměry 70 x 40 x 24 cm. Obsah kufru vážil 39,5 kg. Trup byl zabalen v části prostěradla, v jehož rohu bylo červenou nití vyšito písmena „K“ a římská „I“. Dále byl trup přikryt jedním výtiskem „Moravského

ilustrovaného časopisu“ s datem vydání 30. srpna 1933. Místo, kde byla hlava, zakrývala mycí houba.

Na místě bylo provedeno šetření za účelem zjištění totožnosti neznámé rozřezané mrtvoly a zjištění dalších svědků, kteří by mohli poskytnout další důležité informace, avšak bez pozitivního výsledku. Dále byla provedena fotodokumentace nálezu a byly pořízeny daktyloskopické otisky dlaní a prstů mrtvoly. Stejně jako v případě nálezu části lidského těla v Bratislavě, nikdo se ani v Košicích nepokusil o zjištění, zda-li se na tiskovinách nebo vnitřních plochách kufru nachází daktyloskopických stopy. Části lidského organismu byly ještě týž den převezeny k soudní pitvě.

Fakta z obou pitevních protokolů si v mnoha bodech neodporovaly, ale vzájemně se doplňovaly. Všechny části tkání byly ženského původu. Hlava byla pokryta tmavohnědými až černými rozcuchanými vlasy, zorničky očí byly světlehnědé, chrup zachovalý, mírně rachitický (neduživý), pokožka pokryta světlehnědými pihami. Na levé straně hlavy byla příčná sečná rána asi 12 cm dlouhá a 5 cm hluboká, která rozlomila lebeční kost po celé délce a vnikla do mozku. Vrah se totiž trefil do tohoto místa dvakrát. Tato dvojitá rána byla smrtelná a byla způsobena zřejmě sekáčkem na maso. Níže, a to paralelně s touto sečnou ránou, byla dlouhá sečná rána končící za levým uchem. Bylo to zranění sice těžké, nicméně nebylo hlavní příčinou smrti. Hlava byla odříznuta od krku dvěma silnými řezy. Dolní končetiny od trupu byly hladce odříznuty a v kyčlích vykloubeny. V kolenou byly kosti naraženy, aby se daly ohnout. Kolem levé prsní bradavky bylo nalezeno sedm bodných ran způsobených po smrti nožem o šířce čepele 1 cm, z nichž žádná nebyla smrtelná a pouze dvě pronikly jen do plic. Košická pitevní zpráva obsahovala domněnku soudních lékařů, že rozřezání těla bylo provedeno ostrým nástrojem a odborným způsobem.

V pitevních protokolech existovaly i rozpory. Bratislavský protokol uváděl, že dolní končetiny vykazovaly dobře vyvinutou tukovou tkáň, byly dobře živé a formované. Chodidla však nebyla pěstěná a mrtvá zřejmě nejspíš patřila k těžce pracujícím ženám. Košický protokol však tvrdil, že neznámá mrtvola má ruce jemné a pěstěné.

Přesto bylo více než jasné, že obsahy ze dvou kufrů patří k sobě. To, co chybělo v jednom kufru (trup a horní končetiny), bylo v kufru druhém (hlava a dolní končetiny). Tuto skutečnost však bylo nutné ověřit, nejlépe tak, budou-li části těl z obou kufrů na jednom místě a bude provedeno opětovně detailní ohledání částí mrtvoly, včetně soudní pitvy.

Během neděle dopravili detektivové do Prahy oba kufry, včetně všech tiskovin a textilií, které kufry obsahovaly a hned následující den – v pondělí 4. září 1933 od osmi ráno do čtvrtka 7. září byly na policej-

ním ředitelství v Bartolomějské ulici zpřístupněny veřejnosti. Byla vystaveny i fotografie s kosmeticky upravenou hlavou a otevřenými očima dosud neznámé zavražděné. Za jediný den výstavku navštívilo 3000 lidí. Nikoliv proto, že by postrádali svou příbuznou, která by se mohla stát obětí zločinu, ale jen tak – ze zvědavosti. Fotografie kufrů i podobizna zavražděné byly totiž také otištěny téměř ve všech novinách a v biografech se promítaly detailní záběry těchto fotografií. Klid a pořádek před budovou policejního ředitelství a v místech samotné výstavky z velkou námahou udržovala jednotka četnictva.

Kdo chtěl rychle najít svou příbuznou nebo známou, kterou léta neviděl, stačilo vyjít o poschodí výše a nahlásit, že příbuzná vypadala jako ta, co je vystavena dole a uvést místo jejího posledního výskytu. S jistotou téměř stoprocentní byla během několika hodin vypátrána. Nic na tom nezměnil ani fakt, že vypátrána žena s případem neměla nic společného a už vůbec nevypadala svou podobou jako oběť.

Druhý den po zahájení výstavky byly během dopoledních hodin přivezeny do Prahy z Bratislavy a Košic zaletované speciální plechové krabice s částmi lidského těla. Ve dvě hodiny odpolední se konala v Ústavu soudního lékařství v Preslově (dnešní Studničkové) ulici soudní pitva. Vedl ji profesor Hájek a důraz byl kladen na identitu oběti. Před pitvou byly všechny části těla zváženy dohromady. Ručička váhy se zastavila na 72 kg. Její výška byla 162 cm. Všechny části těla k sobě dokonale přiléhaly a před uložením do kufrů byly vrahem pečlivě omyty.

Pokožka byla napjatá, bez vrásek, avšak bledá, neopálená, přestože toho roku byl velmi slunečný a teplý srpen a trendem tehdejší dámské módy bylo opálené tělo. Zuby moudrosti nebyly ještě vyvinuty. Protože vrásky se objevují u žen až po třicátém věku života, nejdříve dvěma vráskami na čele, a řezáky byly ještě neobroušené (obroušení zubů začíná až po 25 roce života), věk ženy byl tedy pod touto věkovou hranicí. Na bradě byl zjištěn podkožní krevní výron ve velikosti větší mince. Mechanismus vzniku krevního výronu se nedal vysvětlit.

Pitva napomohla určit i pravděpodobně zaměstnání rozřezané ženy. Ruce měla jemné, neopracované a nehty pěstěné. Z toho se dalo usuzovat, že žena mohla být zaměstnána jako prodavačka, úřednice, prostitutka, případně všude tam, kde je manuálně nenáročná práce. Domněnku, že byla prostitutkou, nepřímou naznačoval další pitevní nález. Stopy po vyšetřené pohlavní chorobě – kapavce. Rovněž i skutečnost, že pět dní po vraždě nikomu nechyběla, nikdo ji nehledal a policie neznala její identitu, tuto domněnku podporovala. Kdyby chodila do práce, okolí by si její nepřítomnosti všimlo a druhý, třetí den by se po ní začalo shánět.

Při prohlídce těla si lékaři všimli, že na předních

částech chodidel má žena tvrdší a hrubější pokožku, zatímco na patách je jemná. Takové nohy mají ženy, které nosí vysoké podpatky a pochází z měst, nebo ve městech delší dobu žijí.

Doba úmrtí byla stanovena na 1. září 1933 mezi jednou a třetí hodinou ranní. Základem k tomuto výpočtu byl obsah žaludku – částečně strávené jablko, které bylo sněženo kolem půlnoci, spíše později. Bezprostřední příčinou smrti bylo vykrvácení. Na celém těle zavražděné se nenašly žádné známky zápasu nebo sebeobrany, ani stopy po násilné souloži. V pohlavních orgánech ženy nebyly nalezeny žádné spermie.

Když vrah nemá tvář a jeho oběť jméno, novinářská fantazie nezná mezí, při čemž se spekuluje s každou i neověřenou informací. Připočteme-li k tomu, že novinářům navíc chybí základní orientace v kriminalistice, zejména kriminalistické metodiky, základy kriminální psychologie, základy trestního řízení, natož pak zkušenosti z vyšetřování, je z poměrně běžné vraždy „největší kriminální případ na světě“ se vším všudy. Zpráva o nahé, odborně rozřezané, neznámé ženě nalezené na dvou místech ve dvou kufrech dostane punc senzace obohacené o prvky sexuální zvrhlosti, lidského sadismu a bestiality, mravního úpadku a otrlého jednání, kterého se dopustil nejspíše jen ten, kdo odborně ovládá lékařský skalpel.

Přitom jiné, podobné případy, se takové „slávy“ nedočkaly, ačkoliv měly mnoho společného a navíc byly některé úspěšně objasněny. Nálezy rozřezaných těl v kufrech, balících, kobercích nebo volně rozházené v terénu, často ve velkých vzdálenostech od sebe nebyly u nás ani v zahraničí tehdy, a dodejme i dnes, ničím neobvyklým. Například dne 1. prosince 1932 byly na železniční trati u slovenského Pezinku nalezeny dolní končetiny, které podle soudních lékařů patřily ženě. Později bylo zjištěno, že jde o 47letou pokojskou Annu Fibiovou, rozenou Šulovou, posledně bytem v Lučenci. Jezdila vlakem po městech západního Slovenska a marně hledala zaměstnání. Hlava byla nalezena v červnu následujícího roku ve vinohradě u Bratislavy. Případ nikdy nebyl objasněn. V prosinci 1932 byla také v Bratislavě z Dunaje vytažena ruka. Byla předána vídeňským kriminalistům, kteří tehdy objasňovali vraždu Hermíny Unterstogorové. Pachatelem měl být malířský pomocník František Blažej, který po vraždě ženu rozřezal a některé části těla hodil za Vídní do Dunaje.

Rozčtvrcená mrtvola byla také nalezena 17. listopadu 1932 ve dvou kožených kufrech na stanici dráhy v Neapoli v rychlíku z Turína. V jednom z kufrů byla hlava, nohy a ramena zavražděné, v druhém její trup. V kufrech se také nacházely noviny z italského města Livorna, Janova i z britského Londýna. Italskými úřady byl později zjištěn, odsouzen a popraven Cesare Serviatti.

Další případy zavražděných a rozřezaných lidí uložených do balíků a kufrů byly v té době hlášeny z Vídně, Říma, Drážďan, Paříže, Budapešti apod. Oběťmi byly především prostitutky nebo ženy z nízkých sociálních vrstev (hospodyně, pomocnice v domácnosti, ženy bez zaměstnání apod.). Nejstarší oběť měla 56 let a byla prostitutkou. Nejmladší obětí bylo rozřezané novorozeně, uložené do kufru a nalezené v šatně vídeňského Západního nádraží v únoru 1932. Značná část těchto případů byla objasněna.

Není bez zajímavosti, že „mediální masáž“ kolem kufrů s rozřezanou mrtvolou Vranské byla zřejmě také inspirací pro psychicky labilního 37letého ženatého Bedřicha Böhma z Chebu, který si v noci na 18. září 1933 v sebevražedném úmyslu vlezl do velkého kufru, do jehož zámku zavedl trubici plynového vedení, a zaklapl za sebou víko. Teprve ráno, když obyvatelé domu zjistili ucházející plyn, byl Böhm nalezen v kufru již mrtev.

Zkusme v detailnějších souvislostech porovnat případ nalezených kufrů s rozřezanou ženou, uložené ve dvou kufrech v Košicích a Bratislavě, s případem, o kterém referoval jeden ze seriózních deníků „blízký názorům hradu“ už v polovině května 1927 pod názvem „Zločin připomínající hrůzné činy Jacka Rozparovače a uvádějící v zimniční činnost celý londýnský Scotland Yard“. O co šlo?

Dne 9. května 1927 byl v úschovně zavazadel na londýnském vlakovém nádraží Charing Cross za přítomnosti policejního konštábla otevřen několik dní nesnesitelně zapáchající, přesto však na pohled zcela nový černý kufr. Uvnitř kufru bylo pět balíků omotaných zakrvácenými hadry a papíry a ovázaných řetízkem. Balíky ukrývaly rozřezané části lidského těla. Dále byl v kufru nalezen pár dámských černých střevíců a prázdná dámská kabelka. Na sukni, do které byly zabaleny paže rozřezané ženy, byla přišita tkanička s kouskem textilie, na které byl vyšit nápis „P. Holt“. Kufr byl bez rozřezané mrtvoly vyfotografován a fotografie zaslána novinám k otištění s výzvou, aby se policii přihlásili svědci, kteří přišli s uvedeným kufrem do styku.

Pitvu rozřezané mrtvoly provedl slavný londýnský patolog dr. Bernard Spilsbury. V pitevní zprávě uvedl, že oběť byla nejdříve omráčena prudkým úderem zřejmě pěstí do hlavy a pak teprve uskracena. Dokazovaly to zřetelné podlitiny na krku mrtvé. Krátce před smrtí měla nechráněný pohlavní styk. Na čtvrcení oběti bylo použito několik nástrojů, zejména pilka na železo, kladivo, sekerka a nejméně tři druhy nožů. Věk ženy byl asi 36 let, byla menšího vzrůstu a silnější postavy. Smrt nastala asi před čtyřmi dny.

Na základě novinové výzvy se přihlásili tři svědci. Byl to nádražní nosič zavazadel, drožkář, který muže s těžkým kufrem na nádraží přivezl, a majitel obchodu

s kufry a koženým zbožím. Všichni tři uvedli popis muže, který se ve všech „parametrech“ (věk, výška, hmotnost těla apod.) i dalších detailech shodoval. Shodoval se i v tom, že muž mluvil s výrazným vesnickým přízvukem. V čem se ale svědkové zásadně rozcházel, byla barva vlasů. Jeden uváděl barvu tmavou, druhý světlou a třetí zrzavou.

Drožkář si bezpečně pamatoval, že podezřelého zákazníka naložil 5. května i s těžkým černým kufrem v ulici Rochetster Row a vezl ho na nádraží v Charing Cross. Také detektivům ukázal na dům číslo 86, kde zákazníka naložil. V domě sídlily kanceláře různých firem, mezi nimi i realitní kancelář majitele Johna Robinsona. Majitel však údajně zkrachoval a proto kancelář opustil. Od té doby jakoby se po něm slehla zem.

Obchodník uvedl, že kufr je zřejmě z jeho obchodu, který má v Brixtonu, a prodal ho před čtyřmi dny nějakému nepřijemnému muži ve věku 35–40 let s tmavými vlasy a s venkovským dialektem. Tím bylo potvrzeno, že vrah kufr koupil právě v jeho obchodě.

Nosič zavazadel si vzpomněl, že úplně stejný kufr jako na novinové fotografii asi před čtyřmi dny držel v ruce. Na parkovišti drožek před nádražím byl požádán asi 38–40letým mužem světlých vlasů, aby mu kufr odnesl do úschovny zavazadel, protože z Londýna odjíždí až příští den. Kufr byl velmi těžký a drožkář mu musel pomoci, aby kufr s drožky vůbec snesl. Muž tíhu kufru s venkovským přízvukem zdůvodnil tím, že jsou v něm knihy. Pak dal zákazník nosiči vysoké spropitné, před nádražím si zavolal další drožku a než do ní nastoupil, lístek od zavazadla zahodil. Odhozený lístek však nosič sebral a odnesl ho do úschovny.

Mezi tím byla zjištěna totožnost oběti. Stačila k tomu tkanička s nápisem „P. Holt“. Byla to nejen značka určená pro prádelnu, ale zároveň i jméno ženy, která bydlela v ulici Sydney Street ve čtvrti Chelsea a pronajímala pokoje výhradně ženám. Podle ní by se mohlo jednat o jistou Alici Bonatiovou ve stáří 35 let, kterou naposledy viděla čtvrtého nebo pátého května mezi třetí a čtvrtou hodinou odpolední v jejím pronajatém pokoji. Byla provdána za italského číšníka, ale s manželem nežila. Živila se prostitutací a nechala si říkat Minnie. Paní Holtové pak byla ukázána hlava oběti a ta identitu Alice Bonatiové potvrdila.

Pátrání po Johnu Robinsonovi zavedlo detektivy také do malého, omšelého hotýlku s názvem Greyhound v Londýnské čtvrti Hammersmith. Prohlídkou hotelové knihy recepční vyloučil, že by se nějaký Robinson v hotelu za poslední dva měsíce ubytoval. Jméno Robinson mu ale něco říkalo. Pak si vzpomněl. Nejde o muže, ale o ženu (příjmení žen se v angličtině nepřechylují na -ová), kterou najdou v hotelové kuchyni. Paní Robinsonová skutečně byla manželkou

hledaného zkrachovalého realitního agenta Johna Robinsona, jenže spolu nežili. Přesto detektivovi Cornishovi přislíbila, že manžela zkontaktuje a pošle ho za ním do Scotland Yardu.

John Robinson se hlásil u detektiva Cornische hned druhý den ráno, kde mu mimo jiné byl ukázán velký černý kufr, ve kterém byla nalezena rozřezaná mrtvola. Zcela klidně, bez známky neklidu uvedl, že to může být jeho kufr. Použil ho při stěhování účetních knih a kancelářských spisů, když z důvodů úpadku rušil firmu a stěhoval se z kanceláře, kterou měl na ulici Rochester Row.

Drožkář, nosič kufrů ani obchodník s kufry v Johnovi Robinsonovi nepoznali muže, kterého již dříve popsali. Všichni uvedli, že má sice podobnou postavu, ale jednomu se zdál být příliš mladý, druhému zas příliš starý a třetí v Johnovi Robinsonovi viděl tehdejší americkou filmovou hvězdu Adolphe Jeana Menjoua. John Robinson musel být, díky parukám, které měnily jeho vizáž, puštěn.

Detektivové přesvědčení o tom, že John Robinson je vrah, se vrátili na starou stopu – do ulice Rochester Row číslo 86, kam je přivedl drožkář. Kancelář byla ve druhém poschodí a měla dvě místnosti, které převrátili vzhůru nohama. Mezi různými krabicemi a volně rozházenými papíry našli, co hledali. Stopy krve na zdi, mezi škvírami v podlaze a pod prahem. V proutěném koši plném odpadků byla nalezena vlásenka shodná s vlásenkami nalezenými v kufru s mrtvoly.

John Robinson byl 23. května zatčen a pod tíhou těchto důkazů se k účasti na smrti prostitutky Bonatievé doznal. Znali se dlouho. Potkali se náhodně 5. května a společně šli do jeho realitní kanceláře, kde pak došlo k sexuálnímu styku. Chtěla za to peníze, ale Robinson žádné neměl. Nejdříve došlo ke slovnímu konfliktu a po té i k fyzickému napadení. Když se po něm pořád sápara, prudce ji odstrčil až upadla hlavou na kbelík na uhlí a zůstala na zemi nehybně ležet. Z kanceláře odešel a doufal, že se za chvíli probere. Když se vrátil zjistil, že je mrtvá. Šel si zakoupit paruky, které měnil, když nakupoval domácí náradí na čtvrcení těla a řetízky. Paruku změnil i při nákupu velkého černého kufru. Jinou paruku si vzal, když rozřezanou ženu uloženou v kufru vezl drožkou na nádraží v Charing Cross. Tak se stalo, že žádným ze svědků nebyl poznán. Rozhodně popřel vražedný úmysl. Připouštěl pouze smrt následkem jejího pádu při potyčce.

Soud s Johnem Robinsonem byl zahájen v pondělí 11. června ještě téhož roku ve slavné soudní síni v Old Bailey. Obžalovaný před soudem v podstatě zopakoval jen to, co už řekl během vyšetřování. Neustále trval na tom, že se útokům Bonatievé pouze bránil, ale zavraždit ji rozhodně nechtěl – neměl k tomu prázdňný důvod. V jeho prospěch vypovídal

i bývalý anglický manžel Bonatievé Frederick Rolls, který svou bývalou ženu označil za alkoholičku s agresivními sklony.

Robinsonovu obhajobu napadl rozbil patolog dr. Bernard Spilsbury. Před porotou zopakoval, že Bonatievá byla nejdříve zřejmě ranou pěstí do hlavy omráčena a pak uškrcena. Na lebce totiž nebyly nalezeny žádné stopy po úderu nějakým předmětem, žádné odřeniny nebo jiná zranění, která by musela vzniknout, kdyby mrtvá, jak tvrdil obžalovaný Robinson, nešťastnou náhodou upadla a uhodila se o kyblík na uhlí nebo roh kamen či jiný podobný předmět. Bezprostřední příčinou smrti bylo uškrcení, což jednoznačně prokázala zlomená jazyčka (kústka u kořene jazyka ve tvaru rozevřeného U).

Ve středu 13. června uznala porota všemi hlasy 36letého Johna Robinsona vinného z vraždy Alice Bonatievé a soudcem byl odsouzen k trestu smrti. Rozsudek byl vykonán o dva měsíce později v Pentovillské věznici. Přestože motiv vraždy se nikdy nepodařilo objasnit, byl případ pro svou úspěšnost zařazen do sbírek tak zvaného „Černého muzea“ Scotland Yardu, který je výhradně určen policejním detektivům a inspektorům ke studijním účelům.

Přestože mezi případem úspěšně vyřešené vraždy Alice Bonatievé v Londýně a případem neúspěšného pátrání po vrahovi Otýlie Vranské v Praze byl rozdíl více než šest let a tisíc kilometrů, mají mnoho společného. Obě oběti byly prostitutky a obě byly zavražděny v místech, kam nemá veřejnost přístup (byt, kancelář). Po smrti byly obě rozřezány na části pomocí několika nástrojů, obě uloženy do kufru nebo dvou kufrů, které pak byly z místa činu odvezeny na nádraží, kde byly také nalezeny. Oba vrahové učinili takové kroky, aby od sebe odvrátili pozornost vyšetřujících orgánů. V obou případech byl o pomoc při pátrání po svědčích i totožnosti požádán tisk. Motiv obou vražd nebyl nikdy objasněn.

Samozřejmě by se našly mezi oběma případy odlišnosti. Vrah z Londýna svou oběť před usmrcením znásilnil. Po činu zakoupil paruky, aby změnil svou podobu, a tím ztížil svou identifikaci náhodnými svědky. Řezy při „porcování“ oběti provedl londýnský vrah očividně „amatérsky“. Pražský vrah po usmrcení Vranské její mrtvolu pečlivě omyl, Londýnský vrah rozřezané části těla Bonatievé zabalil do zkrvácených šatů a hadrů apod.

I v dnešní době nejsou případy rozkouskování oběti vražedného útoku jevem ojedinělým. V lednu roku 1995 v Chrastavě na Liberecku ve svém bytě třemi ranami nožem do zad a hrudníku zavraždila 22letá Ilona Skalická svého manžela. Ten na následky zranění okamžitě zemřel. Mrtvolu pak rozřezala na deset částí, uložila je do igelitových pytlů a na dětských bobech je rozvezla po sídlišti a odhazovala je do kontejnerů na odpadky. V březnu 1996 byla od-

souzena k šesti letům vězení. Soud při výměru trestu zohlednil skutečnost, že byla manželem týrána. O rok později byla prezidentem Václavem Havlem omilostněna a propuštěna z vězení. Změnila si pak jméno a z Chrastavy se i s rodiči odstěhovala. Přestože mrtvolu manžela čtvrtila, žádný z bulvárních novinářů ji neobviňoval ze sadismu, bestiality či sexuální zvrhlosti. Kromě toho dokázala, že i bez znalostí anatomie lidského těla a bez zvláštní fyzické vybavenosti může i žena svou oběť „rozporcovat“.

Podobně tomu bylo i v případě 29leté ženy z Klavovska, která v noci z 27. na 28. května 2005 ve svém bytě neznámým předmětem k smrti umlátla svého spícího o 24 let staršího druha, se kterým měla dítě. Pak jeho tělo kuchyňským nožem a pilkou na dřevo rozřezala na šest částí, které zabalila do tří igelitových pytlů na odpadky. Pytle s pomocí bratra, který o jejich obsahu vůbec nevěděl, naložila a odvezla osobním vozem. Ty pak vyhodila na dvou místech u silnice. Motívem vraždy byly dlouhodobé rozpory mezi oběma partnery. Obhájce obžalované před soudem zpochybňoval, že by byla schopna svého druha rozřezat. Její příbuzní a známí tvrdili, že obžalovaná měla problémy už jen s pohledem na syrové maso... Byla odsouzena k desetiletému vězení. I ona neměla žádné znalosti z anatomie lidského těla a vzhledem ke své slabší tělesné konstrukci musela dokonce požádat bratra, aby ji pomohl pytle naložit do kufru auta. Ani v tomto případě se o vražedkyni bulvární novináři nevyjadřovali jako o bestii v lidské kůži nebo ženě se sadistickými a sklony.

Zato 32letý „řezník, surový zabiják, děsně bestiální, brutální balíkový vrah“ Martin Vostárek, který v polovině srpna 2001 zavraždil stejně starou družku v jejím bytě, byl okamžitě bulvárem přirovnán k vrahu „Otýlie Vranské“ a černěň vzdor všem znalcům, znaleckým posudkům a důkazům i po vynesení konečného rozsudku. Svou družku uskrtil v den, kdy se s ním rozešla, přičemž spolu údajně plánovali svatbu. Po vraždě zakoupil pilky na železo, černé igelitové pytle a s dalšími kuchyňskými noži její tělo ve vaně s vodou rozřezal na šest částí, zabalil do černých igelitových pytlů, vložil do balíků a poštou odeslal na tři fiktivní adresy do Uherského Hradiště a do Brna. Balíky pak byly jako nedoručitelné vráceny na doručovací pošty, kde byly úředníky pošty otevřeny a tak čin vyšel najevo. Trup pak ukryl v mělkém hrobě nedaleko svého bydliště v Praze 10 a hlavu zakopal na zahradě domku svých prarodičů. Tvrdil, že to byla první žena, do které byl hluboce zamilován, déle trávající partnerské konflikty nesl velmi těžce a cítil se spíš jako oběť lásky než vrah.

Podle znalců netrpěl žádnou sexuální úchylkou, před činem svou oběť neznásilnil a nebyl pro společnost nebezpečný, což doslova „šokovalo odbornou bulvární veřejnost“. Motívem činu byla podle znalců

z oboru psychologie a psychiatrie žárlivost vyjádřená slovy: „Když ji nebudu mít já, nebude ji mít nikdo jiný...“ ve spojení s neovladatelným zkratkovitým jednáním. Pražský městský soud odsoudil Martina Vostárka 25. dubna 2002 – den po jeho třiatřicátých narozeninách – k 14 letům vězení se zvýšenou ostrahou.

Kdyby se Vostárek rozhodl po vraždě zavolat policii, jeho čin by sotva přerostl rámeček policejního obvodu Prahy 10 a sotva by od soudu odešel s tak vysokým trestem. Nikoliv samotná vražda, ale způsob jejího utajování byl pro bulvár nestavitelný a ten se pak postaral o to, aby v očích veřejnosti získal nadsmrti pověst bestiálního vraha. Hysterie kolem zapáchajících balíků s lidskými ostatky dnes už vyvolává jen úsměv, ale věta: „Nikdo nám nedokázal říci, kolik takových balíků je na českých poštách“ strašila celých deset dnů nejen posluchače, čtenáře či diváky, ale především pracovníky pošt v celé republice. Proto byl na poštovních přepážkách k vidění „poštovně – detektivní“ úkon „očíhávání“ podávaných balíků...

Z těchto případů lze vyvodit několik zobecnujících závěrů, které musí být při vyšetřování podobných kauz vždy hned od začátku vzaty v úvahu.

Čtvrcení těla oběti je schopen provést muž i žena a to bez „odborných“ znalostí lidské anatomie, pomocí nástrojů běžných v domácnosti (nože, sekáčky, pily, pilky) nebo nástrojů běžně dostupných v obchodní síti. Zručnost s řezacími nástroji mohou vykazovat pracovníci obou pohlaví určitých profesí – řezníci, prodavači masa, kuchaři, sklenáři nebo obuvníci.

Vrah či vražedkyně přistupuje ke čtvrcení teprve poté, nenajde-li jinou racionální možnost „úklidu“ oběti (zabalení mrtvoly do koberce a její nepozorované odvezení z místa činu, spálení v kamnech a pod). Jde vždy o řešení staré Nerudovské otázky – „Kam s ním“ – kam s tělem oběti. Při samotném čtvrcení oběti dochází k značnému krvácení a zpravidla v bytě způsobuje řadu těžko odstranitelných stop. Jak z případu Martina Vostárka vyplývá, nejvhodnějším místem v bytě v takovém případě je koupelna. Přesto vanu některým z nástrojů poškodil a musel ji přetříť.

Zároveň to značí, že vrah původně neměl oběť v úmyslu zavraždit, ale následkem stupňovaného konfliktu a díky vrahovu neovladatelnému zkratkovitému jednání (v afektu, neboli „pohnutí myslí“) přece jen k tomu došlo a to zpravidla nástrojem, který je zrovna v tu chvíli k dispozici. Je znám případ, kdy vrah svou oběť v afektu ubil lopatkou na uhlí...

Teprve poté si vrah opatřuje a shání věci potřebné k rozřezání mrtvoly a také vhodné obaly (pytle, krabice, kufr), do kterých části těla uloží. Během těchto úkonů také usilovně a hlavně racionálně přemýšlí, kam obaly s rozřezanými částmi těla nepozorovaně

uložit. Při přepravě těchto poměrně těžkých zavazadel může vrahovi pomáhat další osoba, která nemusí o obsahu zavazadel nic vědět.

Když má vrah v úmyslu svou oběť skutečně zavraždit z jiného motivu, (např. obava před vyzrazením, zbavení se nepohodlného svědka, vražda milenky nebo manželky), zpravidla si dopředu připraví „bodový scénář“, který obsahuje snad vše, aby čin nevyšel najevo vůbec nebo co nejpozději a vrah nebyl odhalen. Získání účinné vražedné zbraně, způsob vyhlášení oběti na místo vhodné k provedení skutku, co nejméně pracné, ale dokonalé ukrytí mrtvoly (např. dopředu vykopaný hrob), znemožnění identifikace oběti, zametení stop, dopředu získané a hlavně „nepřístupné“ alibi, vytvoření falešných a zavádějících stop apod.

Vraťme se do roku 1933 k případu vraždy Otýlie Vranské. Ve středu 6. září se totožnost neznámé oběti odhalila. Dvě ženy ze Slovenska, žijící v Praze, nezávisle na sobě poznaly na fotografii v novinách svou 22letou sestru – Otýlii Vranskou.

Teprve poté policie zjistila, že už čtyři roky eviduje její otisky prstů a dlaní v zločineckých daktyloskopických kartotékách... Byla to druhá, velmi hrubá chyba, která se týkala daktyloskopie a která zdržela vyšetřování o téměř celý týden. Navíc si policie mohla ušetřit komplikace spojené s „výstavkou“ kufrů a jejich obsahu, zejména zbytečné prověrky žen, „poznávaných“ návštěvníky podle vystavené fotografie mrtvé. Příčinu lze v tomto případě zřejmě hledat v nátlaku tisku na rychlé objasnění případu. Jinak není vysvětlitelné, že policie, která tuto základní identifičnickou metodu využívala při každé možné příležitosti, ji v celostátním sledovaném případě nevyužila. Údajně to bylo způsobeno tím, že do prověrek anonymních udání byli nasazeni i pracovníci daktyloskopického oddělení Poznávacího úřadu Policejního ředitelství v Praze.

Po odhalení identity Otýlie Vranské bylo pro „pražskou čtyřku“ získání všech informací k její osobě doslova rutinní záležitostí. Do Prahy přišla 1. března 1933, tedy ve svých 22 letech. V prvních dnech bydlela u své 24leté sestry, provdané Němečkové. Pak přijala na krátkou dobu místo jako služebná v Praze II, kde však dlouho nevydržela. Znovu se vrátila k sestře, kde byla do 3. července 1933. O den později nastoupila zaměstnání v restauraci v Praze XII. V této restauraci se seznámila s příslušnicemi „nejstaršího řemesla“, mezi nimiž byla i Božena Velingerová (někdy psaná Vellingrová či Wellingerová) pracující v restauraci jako číšnice a Antonie Koklesová (někdy psaná Kohlerová). Pravidelné zaměstnání v restauraci však brzy opustila a začala se po vzoru svých přítelkyň živit prostitucí.

Přespávala u 57leté Marie Gludovitzové, která pronajímala ve svém bytě v ulici Velehradská číslo 12

pokoj s dvěma lůžky. Do tohoto bytu ji přivedla právě Božena Velingerová. Podmínkou pronájmu však bylo, že se do bytu vrátí nejpozději do půlnoci. Protože se Velingerová vracela do pronajatého pokoje z důvodů svého „povolání“ po této stanovené době či vůbec ne, Gludovická ji vyhodila. Totéž hrozilo i Vranské.

Zpráva o „pověsti“ Otýlie Vranské, získaná od dam z podsvětí, hovořila o tom, že byla velmi naivní, ale sexuálně náruživá. Za sex často nepožadovala žádnou finanční úhradu. Stačilo, když ji někdo pozval na pár deci vína, oběd nebo večeři v lepší vinárně nebo restauraci a dělal ji společnost. „Služby“ prováděla v hodinových hotelích. Prostitutky, které ji znaly, o ní hovořily pohrdavě, jako o venkovském teletí. Měla přezdívku „Slovačka“. Velmi často nacházela své klienty v noční kavárně „U politické mrtvoly“ v Křemencově ulici, kde hrála cikánská kapela. Za hudebního doprovodu se Vranská hostům ráda předváděla čardášem a s hudebníky plynně rozmlouvala maďarsky.

Policie zmapovala i poslední hodiny Otýlie Vranské. Ve středu 30. srpna se v noci po třech dnech nezvěstnosti opět vrátila do pronajatého pokoje u Gludovitzové. Když se kolem poledne – v poslední den svého života – probudila, byla bytnou kárána za způsob života, který vede a za nezaplacený dluh ve výši 30,- Kč za pronájem pokoje z předcházejícího týdne. Vranská na svoji obhajobu uvedla, že byla po tři dny u nějakého rotmistra od vojska, který si ji chce vzít a údajně jí také zajistí dobré zaměstnání v posádkové prádelně. V policejním protokolu sepsaném 7. září s Marií Gludovitzovou také stojí, že Vranská k obědu spořádala 14 švestkových knedlíků, vypila kávu a uvedla, že má v pasáži Koruna v osm hodin večer rande se svým rotmistrem. Tím zřejmě Vranská dávala bytné najevo, že opět v noci nepříjde domů. Kolem druhé hodiny odpoledne z bytu odešla.

Na Václavském náměstí byla odpoledne viděna přítelkyní Boženou Velingerovou, což také dokládá fotografie pouličního fotografa, který zachytil skupinu šesti mladých lidí, na nichž je Velingerová i Vranská (vedle muže s cigaretou). Fotograf se snímek přišel na policii až mnohem později, v době kdy už byl tiskem zahájen hon na tajemného blondýna označovaného jako „Fantom ulice“.

Pátrání po tajemném „blondýnovi“ bylo záhy s kladným výsledkem ukončeno. Jednalo se číšníka z kavárny Rokoko, kterého Vranská znala z jiných nočních podniků. Jako podezřelý byl na základě „nepřístupného“ alibi vyloučen, stejně jako další muži na fotografii.

Několik minut před osmou večer čekala Vranská v pasáži Koruna na „svého“ rotmistra. Znovu se setkala s přítelkyní Boženou Velingerovou. Byla svědkem toho, že Vranská se střetla se „svým“ rotmis-

trem, do kterého byla zavěšena žena. Vellingrová i Vranská tuto ženu znaly. Byla to jejich přítelkyně – prostitutka Antonie Koklesová. Překvapení zřejmě bylo na všech stranách. Jak později do policejního protokolu Vellingrová uvedla, „Vranskou to velmi rozčílilo“. Přesto se všichni tři – rotmistr, Vranská a Koklesová odebrali do restaurace U Kupců ve Štěpánské ulici. Otázkou zůstává, co si všichni tři od osmé večer do jedenácti v noci povídali. Je málo pravděpodobné, že by se rotmistr vyhnul vysvětlení trapasu a hlavně otázce, proč se před schůzkou s Vranskou promenádoval s jinou prostitutkou, nota bene s přítelkyní Vranské. Určitě také nastala diskuse o tom, jak chce rotmistr Pěkný řešit do budoucna tento „trojúhelníkový vztah“.

Otýlie Vranská,

narozena 9. března 1911 v Brezně nad Váhom, v rodině obecního zaměstnance (čističe ulic). Měla čtyři sourozence, z nichž dvě sestry ve věku 17 – 24 let odešly do Prahy. Sama z domova odešla v 11 letech. Krátce na to byla pro krádež umístěna na tři roky do polepšovny v Novém Jičíně. Když měla 18 let, byla v Kysuckém Novém Městě zatčena pro podezření z potulky. Z tohoto důvodu byla také daktyloskopována. Byla svobodná a prohlašovala o sobě, že je povoláním číšnice bez zaměstnání.

Josef Pěkný,

narozený 15. 2. 1894, rozvedený, povoláním účetní rotmistr u 5. pěšího pluku ve Štěpánikových kasárnách v Praze – Karlíně. Byl o 17 let starší než Otýlie Vranská. Byl zřejmě v době, která se vyznačovala celosvětovou hospodářskou krizí, dobře finančně zajištěn. Jak jedna ze svědkyň uvedla, „má mnoho zlatých zubů a plná prsa vyznamenání, bydlí v Nuslích, je vysoké postavy a příjemného zevnějšku“.

Další výskyt Vranské byl prokazatelně zaznamenán v její oblíbené restauraci „U politické mrtvoly“ v Křemencově ulici, kde se objevila v doprovodu elegantního blondýna. Číšník, který ji znal, uvedl, že do restaurace oba přišli asi hodinu před půlnocí. Blondýn pil pivo, Vranská muškátové víno. Kolem půlnoci objednal blondýn v restauračním bufetu pro Vranskou jablko. Když hodinu po půlnoci odešli, v popelníku zůstal zbytek jablka a slupky. Bylo to v naprostém souladu s pitevním nálezem. Profesor Hájek v obsahu žaludku Vranské našel natrávené jablko. Od snědení jablka zbývalo Vranské hodinu a půl, maximálně dvě hodiny života.

Po odchodu z restaurace „U politické mrtvoly“ byla krátce viděna v průjezdu u jednoho z nejhorších nočních podniků v Praze – „U Šmelhausů“ v Melantrichově ulici. Spatřila ji nejen prostitutka Machurková, ale i „vyhazovač“ Kýr. Oba potvrdili, že byla sama a do sálu jen nakoukla. Stalo se tak v době mezi tři čtvrtě na jednu a jednou hodinou po půlnoci. Od té doby ji kromě vraha nebo vrahů už nikdo živou nespátřil. Tolik fakta. Zkusme nyní na těchto faktech nastínit odpovědi na léta neuspokojivě zodpovězených otázek.

Motiv činu

Rozhodně nebyl sexuální, tak jak bylo tvrzeno (sexuální deviace, tzv. vražda z vilnosti, nenormální

sexuální vztahy apod.). Není proto jediný důkaz. Při pitvě Vranské nebyly v pohlavních orgánech a jejím okolí nalezeny žádné spermie, ani stopy po znásilnění či jiné stopy svědčící pro sadistickou nebo deviační manipulaci s těmito orgány. Podobně provedená vražda a způsob jejího utajování se až do dubna roku 1951 v republice již nevyskytla. Přitom vrazi se sexuální deviací a poruchami páchají vraždy opakovaně, dokonce v celých sériích (Václav Mrázek, Ladislav Hojer, Miroslav Stehlík apod.).

Další motivy lze prakticky také vyloučit (motiv loupežný, odstranění nepohodlného svědka apod.). V úvahu přichází tedy jen jeden motiv – vražedné jednání v afektu (z nenávisti, žárlivosti, vzteku, strachu, lásky apod.), jak také dokazují výše popsání případy Johna Robinsona, Ilony Skalické či Martina Vostárka.

Na jakém místě mohlo v pátek 1. září v době od jedné do třetí hodiny ranní k afektivnímu jednání vraha dojít a co bylo jeho příčinou? Zcela určitě to nebyla – na rozdíl od Johna Robinsona z Londýna, hádka prostitutky s klientem o výši honoráře za poskytnuté sexuální služby, vygradovaná do „nepřičetnosti“, v níž je klient schopen vzít sekáček na maso a prostitutku třemi ranami do hlavy zabít. Vranská byla v situaci, kdy by byla vděčná už jen zato, že měla kam složit hlavu. Jiné racionální vysvětlení, proč by mohla zavdat příčinu k afektivnímu jednání, vraha se nenabízí. Byla sice naivní, ale nějaké zkuše-

nosti z výkonu „profese“ už měla za sebou a leccos musela strpět ve smyslu obchodního sloganu: „Náš zákazník, náš pán“. V případě hrozícího konfliktu se zákazníkem by určitě ustoupila.

Místo činu

Místem vraždy Otýlie Vranské zcela určitě nebyla ulice, park nebo jiný veřejnosti přístupný prostor. Byl to určitě byt nebo vila. Podle pitevního nálezu byly části těla Vranské pečlivě omyty. Znamenalo to, že vrah nebo vrazi museli každou část čerstvě rozřezaného těla několikrát omýt, případně i osušit. Jako nejvhodnější místo pro tento účel se jeví koupelna. V tehdejší době však nebyla koupelna běžnou výbavou bytu jako dnes, zejména ve staré pražské zástavbě se spoustou pavlačových domů, rozvodem studené vody pouze na chodbách a společných záchodů pro tři rodiny. Pro koupelnu, jako místo čtvrcení a omývání těla Vranské, svědčí i to, že na houbě, která byla přiložena k trupu v místech krku, byla nalezena kokosová vlákna, z nichž se vyráběly koberce i předložky do koupelen.

Způsob provedení vraždy

Pitevní protokol hovořil o tom, že na rukách Vranské nebyly nalezeny známky obrany. To znamená, že Vranská útok sekáčkem na maso vůbec nečekala. Kdyby viděla vraha se sekáčkem v ruce, jak se jí chystá udeřit, zcela instinktivně by si rukama chránila hlavu a zcela zákonitě by byla na rukou sekáčkem zraněna. Zřejmě by také hlasitě volala o pomoc, což by bylo pro vraha hodně riskantní, zvláště v „lepší“ obytném domě, kde jsou koupelny. Lze tedy soudit, že Vranská byla napadena zcela nečekaně, zřejmě ze zezadu jedním úderem, po kterém upadla na zem a přestala se hýbat. Další dva údery byly vedeny do stejného místa. Útočník byl zřejmě levák, nebo pro nějakou překážku (úkryt za dveřmi) musel použít levý rozpráh k úderu (zranění způsobená sekáčkem byla na levé straně hlavy Vranské). Samotná intenzita útoku sekáčkem na hlavu Vranské nevylučovala možnost, že smrtelná zranění mohla způsobit žena...

Sedm bodných ran nožem s čepelí širokou 1 cm kolem levé prsní bradavky, z nichž však žádná nebyla smrtelná a pouze dvě pronikly jen do plic nedávalo při vyloučení sexuálního motivu vraždy vůbec žádný vysvětlitelný smysl. Možná právě proto je možné usuzovat, že vrah nebo vražedkyně bodala do těchto míst také v afektu. Soudní znalci se klonili k závěru, že tato bodná zranění byla způsobena už na nahém těle nikoliv přes oděv.

Čtvrcení oběti

Další a možná největší chybou vyšetřujících

orgánů bylo lpění na výroku soudních lékařů, že mrtvola Vranské byla rozčtvrcena odborným způsobem, přičemž vrah byl obeznámen s anatomii lidského těla. Proto se pátrání po vrahovi dlouho omezovalo jen na mediky, lékaře, pitevní laboranty a snad ještě na řezníky. Na koho padl jen stín podezření, každé jiné povolání ho vyloučilo z okruhu podezřelých.

Na otázku doby potřebné k rozčtvrcení lidského těla není možné jednoznačně a přesně odpovědět. Záleží na mnoha okolnostech i na individuální dispozici vraha. Roli může hrát vrahem požitý alkohol, jeho manuální zručnost při práci s noži a jinými domácími nástroji, časová tíseň, fyzická dispozice apod. Velice přibližně lze tuto dobu stanovit v řádu několika desítek minut. Jak už víme, nebyla to určitě vražda se sexuální motivem, ale vražda v afektu. Víme také, že čtvrtit muže dokáže i žena. Proč by tedy žena nemohla čtvrtit ženu?

Proč by měl vrah jednající v „hnutí mysli“ úzkostlivě dbát na to, aby neměl svědka, zvláště stal-li se čin v bytě blízkého příbuzného? Proč dopředu vylučovat možnost, že vrahovi s „úklidem“ mrtvolky z nějakého vážného a zcela pochopitelného důvodu nepomáhal někdo třetí? Podobně tomu bylo i v případě 29leté ženy z Klatovska. Pytle s částmi lidského těla ji pomáhal odklidit její bratr...

Kufry, do kterých byly omyté části rozřezaného těla uloženy, byly snad z roku 1898, tedy přes 30 let staré, a sotva byla naděje, že některý z nich bude identifikován s očekáváním, že to bude stopa k dopadení vraha.

Martin Vostárek a nakonec i John Robinson nakuovali věci (kufry, pilky, černé igelitové pytle) až po spáchané vraždě v běžnou pracovní dobu, a proto také byli prodavači poznáni. Lze tedy soudit, že kufry určené pro transport rozřezaného těla Vranské byly uloženy v místě činu (v bytě, na půdě domu) a byly v minulosti příležitostně používány.

Přeprava kufrů na nádraží

V každém případě bylo k přepravě obou kufrů použito auto buď osobní nebo nákladní. Byl pátek 1. září – konec prázdnin a dovolených. Další lidé se vraceli z lázní a letních bytů. Téměř každý měl zavazadlo a nádražní nosiči je nestíhali nosit k vlakům. Málokdo by si všiml muže s ženou, jak společně vlečou 39 kg těžký kufry po peróně Wilsonova nádraží a nastupují s ním do rychlíku směrem do Košic. A už vůbec by si nikdo nevšiml, že stejný pár o hodinu později na Masarykově nádraží s kufrem o hmotnosti 33,5 kg nastupuje do osobního vlaku, který má namířeno do Bratislavy. V obou případech by si každý myslel, že jde o manželský pár vracející se zavazadlem z dovolené...

Vážné podezření

Pozornému čtenáři jistě neuniklo, že rotmistr Josef Pěkný nemohl být z okruhu podezřelých, stejně jako Antonie Koklesová, vyloučen. Podezřelá už byla skutečnost, že rotmistr Pěkný a nakonec i Koklesová vůbec nereagovali na výzvy policie, která prostřednictvím tisku, filmu a nakonec i výstavky s kufry a fotografiemi zavražděné, hledala svědky, zvláště pak ty, kteří znali Vranskou osobně. Vypátrán byl až 7. září mezi dalšími 21 rotmistry bydlících v Nuslích a následujícího dne vyslechnut. Popřel, že by Vranské sliboval manželství, nabídl jí v srpnu pouze to, aby šla k němu bydlet a uklízela mu, že by ji eventuálně zařídil místo ve vojenské prádelně. Dále uvedl, že měl 31. srpna s jistou Antonií Koklesovou schůzku a v pasáži Koruna se všichni tři nečekaně sešli. Otýlie Vranská prý žádné scény nedělala a všichni tři odešli do restaurace u Kupců ve Štěpánské ulici, kde se dobře bavili a odkud také společně kolem jedenácté hodiny večerní z restaurace odešli. Protože platil veškerou útratu ví, že za tři hodiny Vranská vypila jen tři piva. Při odchodu z restaurace si stěžovala, že nemůže domů, protože by se bytná zlobila.

Pak společně všichni tři šli až na Karlovo náměstí. U kostela svatého Ignáce ji Koklesová nabídla, že může přespát v jejím bytě v Karlíně. Prý tuto nabídku odmítla a sdělila jim, že půjde do kavárny Rokoko, kde zná vrchního číšníka, který ji nechá u sebe přespát. Po té odešla už sama směrem ke Spálené ulici a od té doby ji neviděl.

Spolu s Koklesovou šli pěšky domů do Nuslí a cestou kupoval v nočním stánku párky. Nová známost u něho zůstala prý až do páté hodiny ranní.

Antonie Koklesová jeho výpověď potvrdila, včetně koupě párků a navíc dodala, že její přítelkyně Vranská byla v dobré náladě, dokonce si zpívala a před odchodem z restaurace se šla namalovat.

Starostlivý policejní informátor v roli domovnice sdělil policejnímu detektivovi, který měl za úkol o rotmistrovi v jeho bydlišti získat nějaké informace, že žije ve vlastním prostorném a slušně vybaveném, po rodičích zděděném bytě. Takže žádná pavlač, žádné společné záchody a voda na chodbě. Informátor v sukni neopomněl dodat, že si do bytu vodí slečny, a to skoro každou noc. Vše ale v tichosti, bez divokých orgií, pitek a stížností ostatních obyvatel domu.

Paradoxně byly tyto informace vyhodnoceny zcela ve prospěch rotmistra a jako podezřelý z vraždy Vranské byl vyloučen. Neodpovídal totiž vsugerované představě o sexuální agresorovi, který své oběti tajně sleduje a ve vhodné chvíli zaútočí. Slečny k němu chodily dobrovolně, poměrně velmi často a zatím jako Vranská žádná neskončila... Pohledný 39letý rotmistr byl navíc povoláním účetní a nikoliv

lékař, pitevní laborant, řezník natož medik s „odbornými“ znalostmi lidské anatomie.

O hodnověrnost výpovědi Antonie Koklesové se už nikdo z policie nestaral. Stačilo pouze to, že její výpověď nebyla v rozporu s výpovědí rotmistra Pěkného. Tak se stalo, že podezřelý a podezřelá si navzájem poskytli podezřelé alibi.

Pravděpodobný průběh události (jedna z mála možných a pravdivých verzí)

Pro Otýlii Vranskou byl rotmistr Pěkný víc než dobrou partií. Již v srpnu jí nabídl, aby šla k němu bydlet a uklízela mu. Byt měl prostorný, slušně vybavený a hlavně byl jeho. Podnájem jedné místnosti s neustále moralizující bytnou se s bytem rotmistra vůbec nedal srovnávat. Jako každé naivní děvče z venkova spřádala 22letá Otýlie sny o šťastném životě v blahobytu. Svěřila se o svém štěstí nejen sestřám, ale i jedné z nejlepších kamarádek Antonii Koklesové. Dokonce jim osobně představí „svého“ přítele – rotmistra Československé armády Josefa Pěkného. Antonie Koklesová ji však bez skrupulí rotmistra přebere. Jak se při výsleších prostitutek zjistilo, dokonce se tím chlubila.

Řešení vztahu Vranská, Koklesová, rotmistr Pěkný v restauraci U Kupců zřejmě skončilo po třech hodinách patem. Vranská vytušila, že nemusí jít o definitivní konec mezi ní a rotmistrem. Kdyby tomu tak bylo, dávno by z restaurace odešla. Totéž platilo i o Koklesové, která s rotmistrem měla stejné plány jako Vranská. Možná by při odchodu z restaurace některá z nich ztropila i výtržnost. Možná i z tohoto důvodu to rotmistr musel „hrát na obě strany“ v duchu pravidla – každé trochu naděje, ale ani jedné kapku jistoty.

Před odchodem z restaurace U Kupců si Vranská postěžovala, že nemá kde spát, i když by s dostatečnou rezervou splnila podmínku bytné – vrátit se domů do půlnoci. Zřejmě šlo z její strany o test, jak se rotmistr zachová. Stačil by jí třeba divan v kuchyni jeho bytu. Rotmistr ji však jen ujišťuje, že by návrat domů stihla. To však nepřipadalo v úvahu, protože by bytné musela vysvětlovat, proč se vrátila domů, když avizovala, že bude spát u muže, který si ji chce vzít.

Všichni tři se pak loudali směrem ke Karlovu náměstí a žádná z žen nechtěla dobrovolně vyklidit „operační“ pole. Iniciativu přebrala Koklesová a u kostela sv. Ignáce nabídla Vranské, že může spát v jejím bytě v Karlíně. To bylo pro Vranskou ponižující. Nebude přece spát u „sokyně v lásce“ jen proto, aby si mohla s rotmistrem v jeho bytě užívat. Tak hluboko ještě neklesla. Pochopila však, že pro dnešní noc to bude právě ona, která musí „z kola ven“. Nabídku o přespání v bytě u Koklesové odmítla a než se od páru oddělila, uvedla, že se v kavárně Rokoko poptá

po nějakém noclehu. Pak si to namířila do Spálené ulice.

V Rokoku si však nikdo nevšiml, že by se tu Vranská objevila. S určitostí však byla v restauraci „U politické mrtvoly“ a kolem jedné hodiny po půlnoci „U Šmelhausů“.

Nikde se jí nepodařilo v tak pozdní noční hodinu nocleh sehnat. Nechtěla-li spát na lavičce v parku, zbývalo jí jediné řešení – jít do Nuslí a s „prosíkem“ požádat rotmistra Pěkného o nocleh. Stačila by jí deka a pokrývka. Vyspí se třeba i ve vaně. Rušit nebude. Vzdálenost asi čtyř kilometrů zvládne za hodinu. Když ji zvládla Koklesová s rotmistrem, zvládne to taky.

Když dorazila před dům, kde bydlel, mohlo být nejpozději půl třetí. Přes možné protesty Koklesové ji rotmistr do bytu vpustil. Bylo to z opatrnosti. Nevěděl, v jakém je stavu a co by před domem mohla spáchat. Za nastalou situaci si částečně může sám. Neměl si domlouvat schůzku s dvěma děvčaty na jeden večer. Bude si muset v tom udělat pořádek. Ostatně, jemu přítomnost dvou žen v jednom bytě až tak nevadí. Naopak. Vranská s Koklesovou jsou přece kamarádky a kdyby se domluvíly, mohla by z toho být koneckonců i nová sexuální zkušenost.

Zásadně proti noclehu Vranské v bytě rotmistra však byla žárlivá a cholerická Koklesová. Celou cestu

z Karlova náměstí do bytu v Nuslích situaci probírali a nakonec na její naléhání ji rotmistr slíbil, že všechny vazby s Vranskou zpřetrhá. A neuběhnou od té chvíle ani dvě hodiny a Vranská je opět mezi nimi! Protože opatrnický rotmistr odmítá v noci a v zájmu klidu cokoliv řešit, přebere řešení do svých rukou Koklesová se stále více gradující nenávisti vůči Vranské...

O několik okamžiků později – až se zcela vzpamatoje – musí rotmistr Josef Pěkný zcela racionálně řešit následky nezvládnutého afektu cholerické Antonie Koklesové. Má na to velmi málo času. Za tři hodiny mu začíná služba v kasárnách. Původkyně maléru mu musí pomoci. Jinak má do konce života po kariéře a Koklesová nadosmrti postaráno o kavalec v kriminále. V předsíni na skříní jsou po rodičích dva staré cestovní kufry... Když už je obsah kufrů zaplněn, někdo z dvojice strčí do jednoho z kufrů časopis s rubrikou „Nabídky k sňatku“, kde je rukou zatrženo šest inzerátů. Všechny jsou od žen, které hledaly životní partnery...

K dopadení vraha stačilo málo – znovu vyslechnout a důsledně prověřit všechny osoby, které s Vranskou v poslední den jejího života přišly do styku. V případě rotmistra Pěkného byla na místě i domovní prohlídka. Vranská u něho prokazatelně byla, stejně jako Koklesová. Ta však nikdy provedena nebyla.

Vlastivědné muzeum v Olomouci ve spolupráci
s Krajským ředitelstvím policie Olomouckého kraje

vás zve na výstavu

O MORAVSKÝCH ZLOČINECH A TRESTECH

27. dubna – 16. září 2012

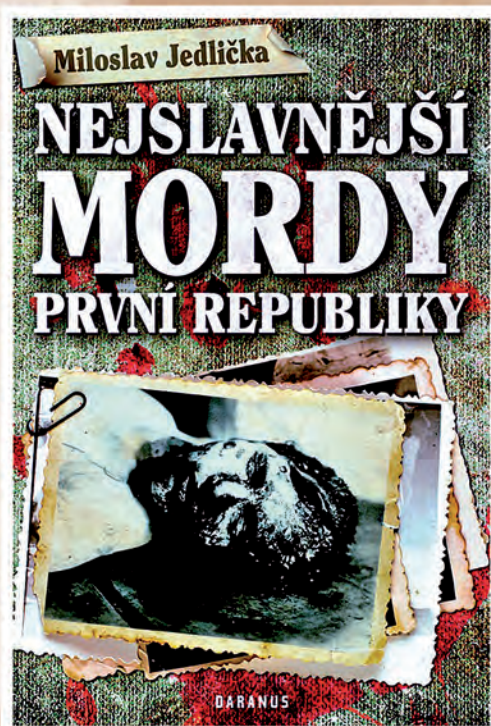

Vernisáž proběhne 26. dubna 2012 v 15 hodin

Výstava se koná pod záštitou hejtmána Olomouckého kraje Ing. Martina Tesaříka

KNIHOVNIČKA

KŘEST KNIHY „NEJSLAVNĚJŠÍ MORDY PRVNÍ REPUBLIKY“

ÚSPĚCHY TOXI TÝMU V ROCE 2011

**DROGA JE BESTIE,
ŽIVOT TI ROZBIJE.**

ČERVENEC

Po	2	9	16	23	30
Út	3	10	17	24	31
St	4	11	18	25	
Čt	5	12	19	26	
Pá	6	13	20	27	
So	7	14	21	28	
Ne	1	8	15	22	29

SRPEN

Po	6	13	20	27	
Út	7	14	21	28	
St	1	8	15	22	29
Čt	2	9	16	23	30
Pá	3	10	17	24	31
So	4	11	18	25	
Ne	5	12	19	26	

ZÁŘÍ

Po	3	10	17	24	
Út	4	11	18	25	
St	5	12	19	26	
Čt	6	13	20	27	
Pá	7	14	21	28	
So	1	8	15	22	29
Ne	2	9	16	23	30